

புதுமலர்

புதுமலர் பதிப்பகம்
ஈரோடு

புதுமலர் - 8

அக் - டிச 2024

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2055

ஆசிரியர்

: கண.குறிஞ்சி

இதழ் முகவரி

: 6, முதல் வீதி, சக்தி நகர் மேற்கு,
திண்டல் (அஞ்சல்), ஈரோடு 638 012.

இதழ் தொடர்பு எண்

: 94433 07681

மின்னஞ்சல்

: gana.kurinji@gmail.com

வடிவமைப்பு

: கண.குறிஞ்சி

தனி இதழ்

: ரூ. 100 ஆண்டுக் கட்டணம் : ரூ. 400

மூன்றாண்டுக் கட்டணம்

: ரூ. 1000 புரவலர் கட்டணம் : ரூ. 5000

இதழுக்கான கட்டணம்
அனுப்பியவர்கள் உரிய தொகை
அனுப்பிய பிறகு, மறவாமல்
இதழின் தொடர்பு எண் மூலம்
அதன் விவரத்தைத் தெரிவிக்குமாறு
கனிவுடன் வேண்டுகிறோம்
இல்லாவிடின், இதழை
அனுப்புவதில் சிரமம் ஏற்படும்.

புலனம் (வாட்ஸ்அப்) மூலம்
தகவல் தெரிவிப்பதை
உறுதியாகத் தவிர்க்கவும்

ஆண்டுக்கட்டணம்
குறித்துத் தகவல் தெரிவிக்க
வேண்டிய தொடர்பு எண்:
94433 07681

நெறியாளர்கள்

- வீ.அரசு
- பொதியவெற்பன்
- ஜமாலன்
- ரவி குமாரசாமி

யமுனா ராஜேந்திரன் அவர்களது கோட்டோவியத்தை வரைந்து
கொடுத்த ஓவியர் சுந்தரன் அவர்களுக்கு நன்றி

வங்கிக் கணக்கு விவரம்

G. SHANMUGA SUNDARAM

INDIAN BANK, THINDAL BRANCH, ERODE

S/B A/C no. 7390 144 253

IFSC NO. IDIB000T202

G Pay – 94433 07681 – G. Shanmuga Sundaram

உள்ளடக்கம்

- இதழின் குரல் 4
- உலகை அறிவது என்பது உலகை மாற்றுவதற்காகத்தான் என்பது மார்க்சின் தீர்க்கதரிசனம் யமுனா - பேட்டி 8
- அலைந்து திரிதலும் கரந்து உறைதலும்.. - கனடா - தமிழ் நதி 30
- அமெரிக்கத் தமிழர்கள் - அமெரிக்கா - தினகர் ரத்னசபாபதி 43
- பிரான்சு தமிழர்கள் - பிரான்சு - நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா 49
- நோர்வேயில் புலம்பெயர் சமூகங்கள்: கலை பண்பாட்டு பன்மைத்துவ வெளிகளும் சவால்களும் -நார்வே - ருபன் சிவராஜா 57
- நோர்வே - சுவீடன் நாடுகளில் தமிழ்மொழிக் கல்வியும் தமிழர்களும் - சுவீடன் - விஜய் அசோகன் 67
- இலண்டன் தமிழர்கள் - இங்கிலாந்து - பஞ்சமிட்டாய் பிரபு 73
- பின்லாந்தின் கல்விச்சூழலும் ஓர் இந்தியரின் ஏக்கமும் முயற்சியும் - பின்லாந்து - அபிதா சக்ரபாணி 82
- திரும்பலுக்கான சத்தியம்.. - அயர்லாந்து - திரு. திருக்குமரன் (கவிதை) 89
- “பணம்” எனும் நவீனக் கடவுள் வளைகுடா வாழ்வியல் வளைகுடா நாடுகள் - ஜமாலன் 92
- அயலகத் தமிழரின் பொருட்டு ஓர் அழகை! தமிழகம் - பெருஞ்சித்திரனார் 104
- அயலக வாழ்வின் சில பரிமாணங்கள் - தமிழ்நாடு - கண. குறிஞ்சி 110
- சீர் வாசகர் வட்ட விருது 124
- வீ.அரசு “ அறிஞர் போற்றுதாம் ” விருது 128
- ம.க.இ.க. மாநில மாநாடு 133
- இதழ் குறித்த தகவல்கள் 136

இதழின் குரல்

"யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்" எனும் உயரிய விழுமியத்தை உலக சமுதாயத்திற்கு வழங்கிய பெருமைக்குரியவர்கள் தமிழர்கள். ஆனால் தமிழர்களின் வரலாறு என்பது அப்படியொன்றும் ஒரே நேர்கோட்டில் அமைந்திடவில்லை. அது மேடும் பள்ளமுமாகத்தான் இருந்து வந்துள்ளது.

கடல் பயணம் என்பது தமிழர்களின் மரபணுவிலேயே உறைந்து கிடப்பதைக் கடந்தகால நமது வரலாறு உணர்த்துகிறது. எனவேதான் கிரேக்கம், எகிப்து, ரோம் என உலகளாவிய வணிக வலைக்குத் தமிழர்கள் சொந்தக்காரர்களாகத் திகழ்ந்தது ஒரு காலம். பிறகு உலகெங்கும் அடிமைகளாகவும், கூலிகளாகவும் பரவி வறுமையில் வாடி உழன்றது மற்றோர் காலம். இரண்டு நிலைகளிலும் படிப்பினைகள் உண்டு.

தற்காலத்தில் வாழ்வாதாரம் தேடிச் செல்வதைக் காட்டிலும், வளவாழ்வு நாடிச் செல்லும் போக்கு தமிழ் மக்களிடையே அதிகரித்துள்ளது. தனது கல்வியாலும், முயற்சியாலும் பொருளாதார ரீதியில் ஓரளவு முன்னேறிய நிலையில் தமிழ் வாழ்வு பரந்து கிடக்கிறது. அநேகமாகப் பட்டினிச்சாவு தமிழகத்தில் அரிது என்றே கூறலாம். ஆனால், அன்றும் இன்றும் மாறாமல் இருக்கும் கூறு என ஒன்று இருக்கிறது என்றால், அது சாதிதான்.

இந்தப் புதுமலர் இதழில் வெளியாகியுள்ள பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் 70 ஆம் ஆண்டுக் கட்டுரையில் அவர் என்ன குறிப்பிட்டுள்ளாரோ, அதையேதான் நவீன மொழியில் யமுனா ராஜேந்திரனது கட்டுரை 2024ஆம் ஆண்டிலும் குறிப்பிடுகிறது. எங்கு சென்றாலும் சாதி எனும் பீடை தமிழனைப்பிடித்தாட்டுகிறது என்பதில் மட்டும் மாற்றத்தைக் காணோம்.

பொருளாதார அடித்தளம் மாறினாலும், மேல் கட்டுமானம் மாறவே யில்லை.. ஏனெனில் சாதி என்பது அடித்தளமாகவும் இருக்கிறது, மேல் கட்டுமானமாகவும் இருக்கிறது. எனவே நிறைவான வாழ்வுக்குச் சமத்துவமும் தேவைப்படுகிறது. சமூகநீதியும் தேவைப்படுகிறது. ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்களைப் போல, இவை ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைந்தும், பிரிக்க முடியாமலும் இறுகிக் கிடக்கின்றன.

இதனால்தான் அரசியல் விடுதலைக்குப் போராடுவதைக் காட்டிலும், சமூக விடுதலைக்குப் போராடுவது மிகவும் சவாலானது என அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்களும், தந்தை பெரியார் அவர்களும் குறிப்பிட்டனர்.

அடுத்துப் புலம்பெயர் வாழ்வில் நேரிடும் மற்றுமொரு சோகம், நமது வேர்களை நமது சந்ததியினர் இழக்க நேரிடுவதுதான்.

நான் அண்மையில் இலண்டன் சென்ற பொழுது நான் கேட்டறிந்த ஒரு விந்தையான செய்தி இந்த சமயத்தில் எனது நினைவுக்கு வருகிறது. ஈழத்திலிருந்து இலண்டனுக்குப் புலம் பெயர்ந்து கணிசமான பொருள் ஈட்டிச் செல்வமும் செல்வாக்குமாக வாழ்ந்துவரும் ஒரு குடும்பத் தலைவர் தமிழின் மீது மிகுந்த ஆர்வம் உடையவராக இருந்தார். அவரைச் சந்திக்கச் சென்ற அவரது நண்பரை வரவேற்பறையில் அமரச் சொல்லிவிட்டு, அவரது மகள் உள்ளே சென்று அவரது தந்தையாரிடம் நண்பரின் வருகை பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார்.

"டாடி, உங்கள் மொழி பேசும் நண்பர் ஒருவர் வரவேற்பறையில் உங்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்" என்பதுதான் அவரது அறிவிப்பு. இதை அந்தத் தந்தையாரே குறிப்பிட்டு வருந்தியிருக்கிறார்.

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவிய தமிழிலிருந்து புலம்பெயர் நாடுகளிலுள்ள இரண்டாம் கட்டத் தலைமுறை எப்படி அந்நியப் பட்டுக் கிடக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த நிகழ்வு சுட்டுகிறது. இந்த நிலை இலண்டனில் மட்டுமல்ல, பாரிசீலும் இப்படித்தான். பிரான்பர்ட், நியூயார்க், ஜெனிவா எனப் பெரும்பாலான புலம்பெயர் பகுதிகளிலும் இதுதான் மெய் நடப்பு.

புலம்பெயர் நாடுகளில் பிறந்து வளரும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தாய்த்தமிழின் மீது பெரிய ஈடுபாடு இருப்பதில்லை. அவர்கள் தங்களைப் போன்ற பிற தமிழ்ப்பிள்ளைகளிடம் கூட அந்தந்த நாட்டின் அதிகார பூர்வமான மொழியில்தான் உரையாடுகின்றனர். இங்கிலாந்து என்றால், ஆங்கிலம். பிரான்சு என்றால் பிரெஞ்சு. ஜெர்மனி என்றால் ஜெர்மன். இன்றைய புதிய தலைமுறையினர் தத்தம் தாய்மொழியில் பேசுவதில்லை என்பது மட்டுமல்ல, தாய்மொழியையே அறியாமலும் அல்லது தமது தாய்மொழி மீது எவ்வித மரியாதையும் இல்லாமலிருப்பதுதான் பெரும் சோகம். இப்படித்தான் தென் ஆப்பிரிக்காவிலோ மொரிஷியசிலோ, மியன்மாரிலோ உள்ள தமிழர்களுக்குத் தமிழே தெரியாமல் போய்விட்டது.

தமிழ் என்று மட்டுமல்ல, பிறமொழியாளர்களது நிலையும் அதுதான். இதிலிருந்து நானறிந்த வரை சற்றே விலகி இருப்பவர்கள் சீனர்கள். அவர்கள் எந்த நாட்டில் இருந்தாலும், எவ்வளவு உயரிய இடத்தில் இருந்தாலும் தங்களது மொழியையும், பண்பாட்டையும் அவர்கள் மறப்பதே இல்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அப்படிப்பட்ட நிலை இந்தியர்களில் மலையாள மற்றும் வங்காள மொழிச் சகோதார்களிடம் இருப்பதும் இங்கு கருதத் தக்கது.

பொதுவாக நாவில் புழங்காத எந்த மொழியும் மனிதருக்கு அந்நியமாகி விடுவது இயல்பு. ஆனால் இதை அப்படியே விட்டுவிட முடியாது என்பதில்

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் முதல் தலைமுறையினர் கருத்தாக உள்ளனர். ஏனெனில் மொழி என்பது ஓர் இனத்தின் அடையாளம் என்பதை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றனர்.

புலம்பெயர் தேசங்களில் வாழும் அந்தந்த நாட்டு மக்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கேற்பது மனிதநேயம் மிக்க செயல்தான். அது மிகவும் தவிர்க்க முடியாததும் கூட! ஆனால் ஒருவர் தனது தாய்மொழியை ஒருக்காலும் மறக்கலாகாது என்பதே இந்த இதழில் வந்துள்ள பெரும்பாலான கட்டுரைகளின் அடிநாதமாக உள்ளது.

புறத்தளவில் எவ்வளவுதான் மிக உயரிய இடங்களுக்கு ஒருவர் சென்றிருந்தாலும், தாய் மொழியை மறத்தலாகாது எனும் பேருண்மையை ஐ.நா.வும் வலியுறுத்துகிறது. அதற்காகவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிப்ரவரி 21 ஆம் நாளை "உலகத் தாய் மொழி நாள்" என அறிவித்துத் தவறாமல் அதை ஒவ்வொரு நாடும் கொண்டாட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கிறது.

அமெரிக்கா, கனடா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, நார்வே, ஸ்வீடன், அயர்லாந்து, பின்லாந்து, ஆகிய நாடுகளிலுள்ள எழுத்தாளர்கள் அயலகத் தமிழ் வாழ்வை இந்த இதழிலுள்ள கட்டுரைகளில் காத்திரமாகப் பதிவிட்டுள்ளனர். அவர்கள் அனைவரையும் வணங்கி புதுமலர் தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

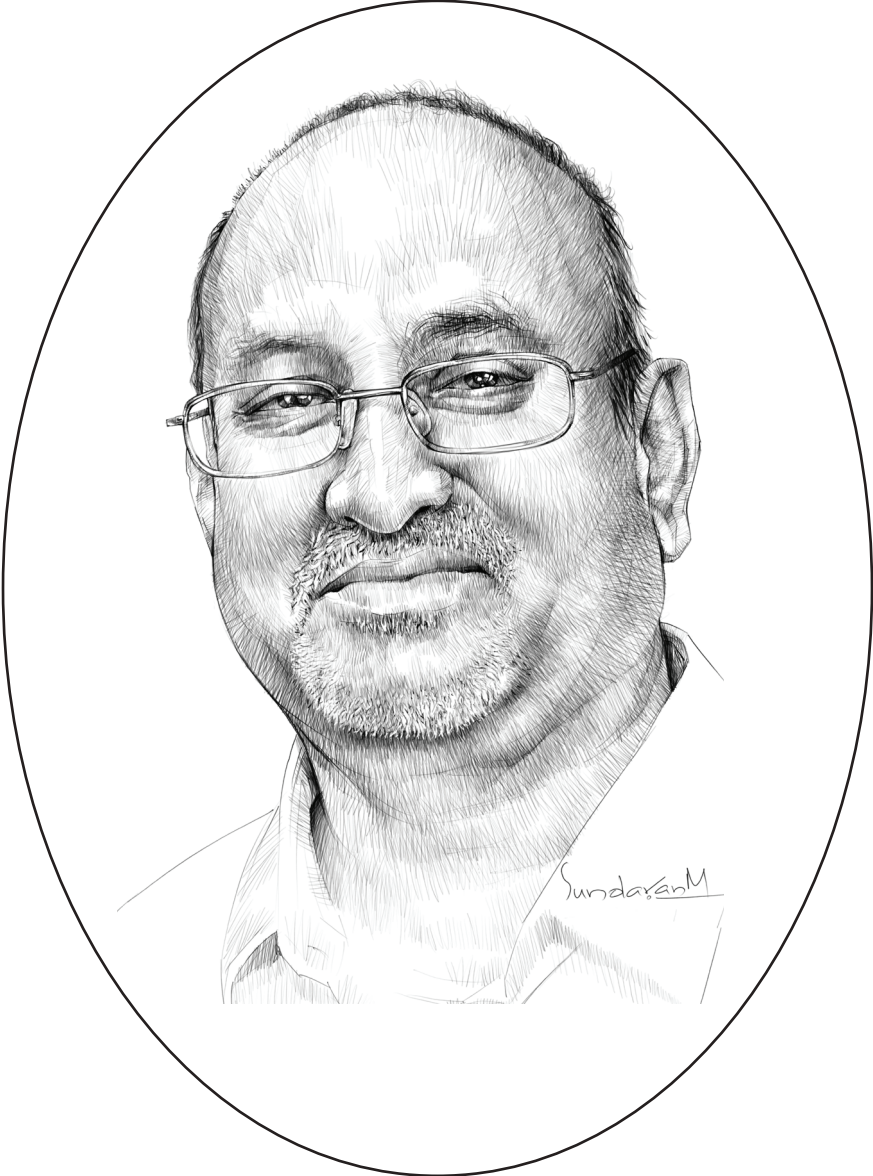
பல்வேறு நாடுகளின் நடைமுறை தவிரவும், பொதுவான அகதி வாழ்வு குறித்தான கட்டுரைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழில் அரிதாகவே மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு முயற்சியாகவே இது இருக்கிறது என்பதைப் பலரும் அறிவர்.

இத்தகைய அறிதலும் புரிதலும் இனவெறி மேலோங்கி வரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் தேவையான ஒன்றாக உள்ளது. தனது ஆதி அடையாளத்தை இழக்காமல், ஆனால் அதே சமயத்தில் தான் வாழ்மிடத்திலுள்ள மக்களோடு கரைய வேண்டிய தேவை இன்றைய மனிதர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த அணுகுமுறையில் சமமின்மை ஏற்படும் பொழுது, அது பாரதாரமான விளைவுகளை உண்டாக்கி விடுகிறது.

பன்மைத்துவத்தைப் பேணும் அதே சமயம், தத்தம் சுயத்தையும் இழக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதே நிகழ்காலம் நமக்கு உணர்த்தும் பாடமாகும்.

-கண.குறிஞ்சி

இலண்டன் வாழ் எழுத்தாளர் யமுனா ராஜேந்திரன்

உலகை அறிவது என்பது உலகை மாற்றுவதற்காகத்தான் என்பது மார்க்சின் தீர்க்கதரிசனம்

யமுனா ராஜேந்திரனாடன் கண.குறிஞ்சி உரையாடல்

கண.குறிஞ்சி - உங்களது பெற்றோர் கல்வி என்பதிலிருந்து
தொடங்குவோம்.

யமுனா ராஜேந்திரன் - அப்பா கஸ்தூரிசாமி அவர்கள் முழுநேர
கம்ப்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சி ஊழியர். அம்மா ராஜம்மா அவர்கள் பஞ்
சாலைத் தொழிலாளி. எனது சகோதரர்கள் இருவரும் பஞ்சாலைத்
தொழிலாளிகள். எனது சகோதரி கட்சிப் பணிகளில் ஈடுபாடு
கொண்டவர். இந்த வகையில் முழுமையாகத் தொழிலாளி வர்க்கப்
பின்னணி கொண்டது எங்கள் குடும்பம். வறுமை, எதிர்ப்புணர்வு,
பொதுவுடமைக் கனவின் பாலான ஈடுபாடு என்பது எங்களது
இல்லத்தின் இயல்பாக இருந்தது. காவல்துறை அடக்குமுறை,
தொழிலாளி வர்க்கக் கூட்டுணர்வு, பிற மனிதரின் தோழமை
போன்ற அனைத்தையும் எமது அன்றாட வாழ்வில் நாங்கள்
அனுபவித்தோம்.

சரியானபடி முழுநேர அலவன்ஸ் கிடைக்காத தந்தையின்
கையறுநிலையில் எனது அம்மா இல்லையென்றால் நாங்கள்
தெருவில் நின்றிருப்போம் என நான் இன்றும் அடிக்கடி
நினைப்பதுண்டு. அப்பாவிடமிருந்து நான் கற்றது அவரது
அறிவுநேர்மையும் எதிர்ப்புணர்வும். ஆரம்பக்கல்வியுடன் 12 வயதில்
சுல்தான் பேட்டை அருகிலுள்ள பச்சார்பாளையம் கிராமத்திலிருந்து
கோவைநகர் வந்த என் தந்தை பின்னாளில் கோவை இஞ்ஜினியரிங்
தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கத்தை ஸ்தாபித்தார்.

எனது ஆரம்பப் பள்ளிநாட்கள் உப்பிலிபாளையத்திலும்
உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு பீளமேடு சர்வஜன உயர்நிலைப்
பள்ளியிலும் கல்லூரிப் படிப்பு கோவை பிளஸ்ஜி கலைக்கல்லூரி
யிலுமாக இருந்தது. கணிதமும் இரசாயனமும் பெளதிகமும்
கற்றேன். இந்த நாட்களில் எனது வாழ்வின் பகுதியாக இருந்த
தோழர்களான கா.பழனிசாமி, வரதராஜபுரம் டெய்லர்ஜி, அமித்தி,

எனது ஆதம் நண்பர்களான ஜெகநாதன், விசுவநாதன், உதயகுமார், ஆர். பாலகிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் இன்றும் என்னுள் தங்கியிருப்பவர்கள்.

• இங்கிலாந்து வருவதற்கு முன்னால் உங்களது அரசியல் செயல்பாடு மற்றும் எழுத்து முயற்சிகள்.

* எனது தமிழக அரசியல் என் தந்தையை அடியொற்றியது. அவரது அரசியல் வாழ்வு இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சி, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சி, எம்எல் தோழர்கள் பங்காற்றிய தமிழக மில் தொழிலாளர் சங்கம், எம்.கல்யாணசுந்தரம் ஆரம்பித்த இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி, மீளவும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட்டு என 65 ஆண்டுகளிலான நெடும்பயணம் சார்ந்தது. இந்த எல்லா அமைப்புகளதும் தலைவர்களை, கோட்பாட்டாளர்களை எனது ஆரம்பப்பள்ளி நாட்களிலிருந்தே அருகிருந்து பார்த்துக் கேட்டு வளர்ந்தவன் நான்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியின் உறுப்பினராக 15 ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறேன். அதனது மாணவர் இளைஞர் அமைப்புகளில், கட்சியின் கல்விப் பணிகளில் பங்காற்றி யிருக்கிறேன். உப்பிலிபாளையம் லோகநாதன், திருமூர்த்தி, சுப்ரமணியன், ரவி, செங்கதிர் கலை மன்றம், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் மன்றம், பிற்பாடு இலட்சுமிபுரம் பகத்சிங் மன்றத் தோழர்கள், வேலாண்டிபாளையம் தோழர்கள், கோவை அரசுக் கலைக் கல்லூரி, சிஐடி, ஜிசிடி, கோவை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவத் தோழர்கள் எனது இந்த காலத்தின் உடன்பயணிகள். டாக்டர் மணியை, ஆட்டோ சந்திரனை, தோழர் ஜானை இன்றும் அவ்வப்போது அழைப்பது உண்டு. கல்லூரிகளில் நிலவிய சாதித்தடிப்புக்கு எதிராக வன்முறையை நாங்கள் வன்முறையால் எதிர்கொண்ட நாட்கள் அவை. ஹைதராபாத்தின் மத்தியக் கட்சிக் கல்வி நிலையத்தில் மாஸ்கோ மார்க்சிய ஆய்வகத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் தத்துவம் கற்பித்தார்கள். தாமரை, செம்மலர், மார்க்சிய ஒளி, சாந்தி, ஜனசக்தி, ஜீவா முழக்கம், கல்பனா, விடியல், மனிதன் போன்றவற்றில் என் எழுத்துக்கள் வெளியான காலம் இது.

தமிழக வரலாற்றையும் இளைஞர்களது உளவியலையும் மாற்றிய நிகழ்வு ஈழ விடுதலைப் போராட்டம். உலக தேசிய விடுதலைப் போராட்ட அரசியல், இலக்கியம் போன்றவற்றில் தீவிரமாக ஈடுபட இது என்னை உந்தியது. மார்க்சியச் சார்பு கொண்ட ஈழ விடுதலை இயக்கங்களை நாங்கள் ஆதரித்தோம். இன்று ஈழ, குர்திஸ், பாலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டங்கள் ஆழந்த நெருக்கடியில் உள்ளன. இதற்கான அகபுற நெருக்கடிகளில்

காலனியம், ஏகாதிபத்தியம் சார்ந்த புற அழுத்தங்களே விடுதலைப் போராட்டங்கள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிக்குக் காரணம் என்பது இப்போது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

(கோவை ஞானியின் வீட்டின் முகப்பில் அவருடன் யமுனா ராஜேந்திரன்.)

• கோவை ஞானியோடு நீங்கள் பல தருணங்களில் உரையாடியிருக்கிறீர்கள். ச த் தி ய ம ங் க ல ம் எஸ். என்.நாகராசன் உங்களது தந்தையின் நண்பர். இவர்கள் குறித்த உங்களது மதிப்பீடு என்ன?

★ எஸ்.என். நாகராசன் பற்றி நெகிழ்ச்சியாகச் சொல்ல ஒரு பள்ளிச் சிறுவனாக என்னிடம் நிறைய உண்டு. உப்பிலிபாளையத்தில் நள்ளிரவு கழிந்த நேரத்தில் எமது வீட்டுக் கதவு தட்டப்படும். 'கஸ்தூரி கொஞ்சம் பேசவேண்டும் வா' என எஸ்.என். நிற்பார். அப்பாவும் அவரும் பத்திரகாளியம்மன் கோயிலில் உள்ள பரந்த ஆலமரத்தின் கீழ் உள்ள விநாயகர் கோயில் மேடையில் உட்காருவார்கள். பக்கத்திலுள்ள ரொட்டிக் கடை திறக்கும் அதிகாலை வரை பேசுவார்கள். நான் பாதி தூங்கியும் தூங்காத நிலையில் கிறக்கத்துடன் அமர்ந்திருப்பேன். எனது ஆரம்பப் பள்ளிநாட்களில் எஸ்.அப்பு, கீதானந்தன், கண்ணாக்குட்டி, லிங்குசாமி, குமாரவேலு எனப் பலரை இப்படிப் பேசக் கேட்டிருக்கிறேன். பத்ரகாளியம்மன் கோவில் ஊருக்கு நடுவில் உள்ள, இரவில் அமர்ந்து பேசப் பொருத்தமான இடம்.

எனது தந்தை மரணமுருவதற்குக் கொஞ்சம் முன்னால் தோழர். 'கோணங்கள்' சந்திரன் உதவியுடன் எஸ்.என்.னை எனது தந்தையைச் சந்திக்கச் செய்தேன். அன்று எஸ்.என். பேசிய இரண்டு மணிநேர ஒளிப்பதிவு இன்றும் என்னிடம் உண்டு. பிற்காலத்தில் நானும் நண்பர்கள் சந்திரன், விசுவநாதன், கோணங்கள் சந்திரன், தனம் அம்மா, உதயகுமார் போன்றவர்களும் ஒருங்கிணைத்து அவரது மிக நீண்ட உரையாடலை ஒரு நூலாகக் கொணர்ந்தோம்.

எஸ்.என் பேசுகிற பல விஷயங்களில் இன்று என்னால் உடன்பட முடியவில்லை. அவரது கீழை / மேலை மார்க்சியப் பிளவு அத்தீதப்படுத்தப்பட்டது. போலவே மாவோவியம் அன்பு என்பதும் உடன்பாடனாதல்ல. கீழை மேலைப் பிரச்சினைகளில் அமர்த்யா சென் மிகுந்த சமநிலையுடன் செயல்படுகிறார். மேலை மார்க்சியம்

தொடர்பாக எஸ்.என். சொல்கிற இயற்கையை ஆதிக்கம் செலுத்திய மனிதன் என்பதிலும் உடன்பட முடியாது. பெல்லாமி போஸ்ட்டரைப் படித்தே இதனை நிருவமுடியும். குறிப்பாக மெடாபலிகல் ரிப்ப் எனப் பேசும் அவரது வாதங்கள்.

எஸ்.என் மத்தியத்துவப்படுத்தப்பட்ட கட்சியில் தேசிய இனம் அதனது மொழிகள் சார்ந்து சொல்பவை இன்றும் பொருத்தமானவை. இந்திய விடுதலை இறையியல் தொடர்பான அவரது தேடல்களும் முக்கியமானவை. சுவாமி அக்னிவேஷ், குன்றக்குடி அடிகளார், வள்ளலார், தொ.ப தொட்டு இதனை நாம் திறந்த மனத்துடன் அணுக முடியும்.

பொதுவாக கோவை ஞானி, எஸ்.என். போன்றவர்களிடம் நான் காண்கிற இடைவெளி என்பது, அவர்கள் இரசிய சீன அனுபவங்களில் மட்டுமே தேங்கிப் போயினர் என்பதுதான். அவர்களிடம் உலகின் பிற புரட்சிகர இயக்கங்கள் தொடர்பான, நடைமுறைகள் தொடர்பான வாசிப்பு இல்லை. குறிப்பாக இலத்தீனமெரிக்க மார்க்சியம், புரட்சிகர இயக்கங்கள் பற்றிய தேடல் இவர்களிடம் இல்லை. உண்மையில் 21 ஆவது நூற்றாண்டு மார்க்சியம் என்பது இலத்தீனமெரிக்க அனுபவங்களில் இருந்து நிறையக் கற்க முடியும்.

எஸ்.என்.நாகராசன், கோவை ஞானி போன்றோர் முன்னெடுத்த கீழைமார்க்சியம் என்பது மாவோவின் பாலான மனோரதியப் பார்வை என்பதாகவே எனது எண்ணம் இருக்கிறது. மார்க்சிய இயக்கத்தினுள் உலகெங்கிலுமுள்ள அதன் பிதாமகர்களது குடும்ப வாழ்வு, அன்பு, காதலுறவுகள், இயக்கத் தோழமை, இயற்கைநாட்டம், தற்பாதுகாப்பு வன்முறையில் ஈடுபடுவது குறித்த அவர்களது மனவலி (குறிப்பாக ரோசா லுக்ஸம்பர்க் கடிதங்கள், சே குவேராவின் பொலிவியன் டைரி மற்றும் சோசலிசமும் மனிதனும் நூல்) போன்றவற்றைப் படித்தவர்களுக்கு மேலைக் கீழை மார்க்சியம் எனும் இந்தப் பிளவு அழிப்படுத்தப்பட்டது என்பது தெரியும்..

எஸ்.என்.நாகராசன் எல்லா வகையிலும் ஒரு கலகக்காரர். தனது சிந்தனையிலும் மொழி வெளிப்பாட்டுமுறையிலும் கத்தோலிக்க மரபின் பாதிப்பை மறுக்கமுடியாது என்பார் அயர்லாந்துக்காரரான டெர்ரி ஈகிள்டன். அல்தூசர் தான் சந்திக்க விரும்பிய இருவர் என மாவோவையும் போப்பாண்டவரையும் குறிப்பிட்டார். இலத்தீனமெரிக்காவில் விடுதலை இறையியல் மார்க்சியத்துடன் கொண்ட உரையாடலில் தோன்றியது. இஸ்லாமிய விடுதலை இறையியல் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கொண்டது என எழுதுகிறார் ஈரானியரான ஹமித் தபாசி.

மார்க்சில் அந்நியமாதலை முன்னிலைப்படுத்தியவராக எஸ்.என். நாகராசன் இருந்தார். மதத்தை ஒரு நிறுவனமாகக் கண்டு

விடுதலை இறையியலை இந்தியதமிழ் மரபுக்குள் தேடியவராக எஸ்.என். நாகராசன் இருந்தார். இந்தியச் சூழலில் இத்தகைய தேடுதலை இன்று நாம் பேசுகிற இந்துத்துவம் என்பதற்குள் நிரல்படுத்தமுடியாது. எஸ்.என்.நாகராசன் தான் சார்ந்த வைணவ மரபினுள் அதைத் தேடினார். ஞானி தமிழ் இலக்கியசமய மரபினுள் அதனைத் தேடினார். இது அவர்களது சிந்தனையமைப்பின் ஒரு பகுதிதான். இதுவே அவர்களது முழுச் சிந்தனையும் இல்லை.

எஸ்.என்.நாகராசன் சூழலியல் பிரக்ஞையின் அவசியத்தைப் பேசினார். மொழிவழியிலான தேசியத்தைப் பேசினார். அவரது இறுதி நேர்காணலில் பெண்கள், தலித்துகள், இஸ்லாமியர்கள் போன்றவர்களே இந்திய அரசியலில் முதன்மைச்சக்திகள் என்றார். ஏகாதிபத்தியத்தை அவர் கடுமையாக விமர்சித்து வந்தார். உலக சமாதான இயக்கம் என ஒன்றை உருவாக்குவது குறித்து நோம் சாம்ஸ்க்கிக்கு எழுதி அதனை அமைப்பாக்க முடியும் எனக் கருதினார். முதலும் முடிவுமாக அவர் ஒரு அரசியல்வாதி இல்லை. ஒரு சிந்தனையாளர். மார்க்சில் அந்நியமாதல் குறித்து முதலில் அககறைப்பட்டவர் என கே.பாலதண்டாயுதத்தைக் குறிப்பிடுவார்கள். அது குறித்துத் தமிழில் முதன் முதலில் விரிவாக எழுதியவர் எஸ். என்.நாகராசன். சூழலியல் குறித்த பிரக்ஞை மார்க்சியர்களிடம் அதிகரித்ததும் சூழலியல் இயக்கங்களுடனான ஊடாட்டம் துவங்கியதும் கடந்த கால்நூற்றாண்டில்தான். அதுவும் ஜான் பெல்லாமி போஸ்ட்டரின் நூல்கள் வெளியான பிறகே அவர்களிடம் உக்கிரம் பெற்றது. இதற்கு செர்னோபில் விபத்தும் விளைவும் ஒரு காரணம்.

நாகராசன் சூழலியல் பற்றிப் பேசியது அறுபது எழுபதுகளில். அதே காலகட்டத்தில்தான் அவர் தேசிய இனப் பிரச்சினை பற்றிப் பேசினார். தமிழ் மார்க்சிய மரபினுள் இவையெல்லாவற்றிலும் முன்னோடி அவர்தான். மதம், இறையியல் என இரண்டாகப் பகுத்துக் கொள்வோம். அம்பேத்கர் பௌத்தத்தை விடுதலை இறையியலாகவே தேர்கிறார். மார்க்சியர்களுக்கு இதன் தேவை குறித்த பார்வை இல்லை என்கிறார். பெரியார் பேசியது முழுமையாக இறைநெறி வெளியேற்றம். நாத்திகம். இன்று தொ.ப. போன்றோர் சிறுதெய்வ வழிபாடு, வடஇந்தியபேரிறை வழிபாட்டுக்கு இடையிலான வித்தியாசத்தை முன்வைக்கிறார். சிறுதெய்வ வழிபாட்டை வெகுமக்கள் இறையியலாக நாம் கொள்ள முடியும். விடுதலை இறையியலுக்கான தேடல் இன்றுவரை இருக்கிறது. எஸ்.என். நாகராசனும் ஞானியும் இதனைத் தமது வாழ்வில் முயன்றவர்கள்.

எஸ்.என்.நாகராசன் விஞ்ஞானம் என்பது இன்னசென்டோ நியூட்ரலோ கிடையாது என்கிறார். மார்க்சியம் இந்த வகையில்

இயற்கை விஞ்ஞானம் போன்றது அல்ல எனும் அவர் இயங்கியலும் இயற்கை விஞ்ஞானம் போன்றது அல்ல என்கிறார். விஞ்ஞானம் மனிதனுக்குக் கேடு விளைவிக்கவும் செய்யும். சூழலியல் உணர்வு இதற்கான எதிர்வினைதான். இயற்கையையும் மனிதனையும் நாம் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. மார்க்சியம் மனித மையமானது எனில், இயங்கியல் மனிதகுல வளர்ச்சிக்கு ஆனது எனில் அதனை விஞ்ஞானம் எனக்கொள்ள முடியாது. இது நாகராசன் சிந்தனையில் அடிப்படையான செய்தியாக இருக்கிறது. இந்த அளவில்தான் நவீன விஞ்ஞானத்தையும் மார்க்சியத்தை விஞ்ஞானமாக்கும் வாதங்களையும் நாகராசன் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார்..

தமிழகச் சூழலில் ஸ்டாலினியப் பிரச்சினையை ஸ்டாலின் வெறுப்பாக மாற்றியவர்கள் கோவை ஞானி, பொன்னீலன் போன்றவர்கள். ஸ்டாலின் பிரச்சினை குறித்து இரு தளங்களில் விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கோட்பாட்டு மட்டத்தில் சார்த்தர் துவங்கி லக்ரூடோ வரை. கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சி மட்டத்தில் டிஜிலாஸ் துவங்கி பிடல் காஸ்ட்ரோ வரை.

ஏகாதிபத்தியம், காலனியம், இந்துத்துவ பாசிசம் போன்றன சிந்தனைத்தளத்தில் வலிமையாக இருக்கிற இந்தியதமிழகச் சூழலில் ஸ்டாலின் பிரச்சினையை எவ்வாறு அணுகுவது? சோலிசக் கட்டுமானம் குறித்த பிரச்சினைகள் ஒரு புறமும், பாசிசத்தை வெற்றி கொண்ட வரலாறு பிறிதொருபுறமும் என இரண்டையும் முன்வைத்துத்தான் ஸ்டாலின் பிரச்சினையை நாம் அணுகவியலும். ஸ்டாலின் குறித்த விமர்சனம் வேறு, வெறுப்பு வேறு. இதனை வித்தியாசப்படுத்தாவிட்டால் கம்யூனிச மரபையே நாம் தொலைத்துவிடுவோம். இதுவே ஸ்டாலினியம் குறித்த எனது பார்வை.

இடதுசாரிகளின் அனுபவங்கள் பற்றிய சிந்தனைப் பள்ளிகளில் இருவிதமான இலக்குகள் உண்டு. ஒன்று வரலாற்றில் நிகழ்ந்த பிழைகளை ஒப்புக்கொண்டு கம்யூனிசக் கருதுகோளை மறுஆக்கம் செய்வது. மற்றது வரலாற்றுப் பிழைகளை முன்வைத்து கம்யூனிசத்தை ஒரு தரிசனம் அளவில் இழிவுபடுத்தி, சமாந்தரமாக வலதுசாரிக் கருத்தியலை மறுகட்டமைப்புச் செய்வது. மறுஆக்கம், இழிவுபடுத்தல் எனும் இவற்றுக்கு இடையிலான வித்தியாசத்தைக் காண்பதில் இடதுசாரிகள் மயங்கினால் அவர்களால் வலதுசாரி அபாயத்தைக் கறாராக வரையறுக்க முடியாது.

அல்தாசர், ஸ்டாலின் வெறுப்பாளர்க்கும் ஸ்டாலின் ஆதரவாளர்க்கும் இடையில் ஒரு பாதையைத் தேர்ந்தார். அவரது எதிர்மனிதாபிமானம் அப்படிப்பட்டதுதான். அமெரிக்கர்கள், ஐரோப்பியர்கள், யூரோ

(மார்க்சிய அறிஞர் எஸ்.என். நாகராசன்; கோவை நண்பர்களுடனான உரையாடலில் இருந்தவேளை)

அதிகார வர்க்கம் ஜனநாயகம் குறித்த பிரச்சினைதான். ஸ்டாலின் பரிமாணம் என்பது இத்துடன் முடிவதல்ல. பாசிசத்திற்கு முடிவு கட்டியது ஸ்டாலின்தான். காலனிய எதிர்ப்பு தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் குறித்த லெனினிய மரபு ஸ்டாலின் காலத்தில் வீறுபெற்றன.

ஞானியின் மார்க்சிய அறிதல்கள் என்பது அநேகமாக சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சியுடன் முடிகிறது. ஞானியின் சிந்தனையில் 25 ஆண்டுகால மார்க்சிய இற்றைப்படுத்தல் நிகழவில்லை. குறிப்பாக, பாராளுமன்ற ஜனநாயக அடிப்படையில் வெற்றிபெற்ற இலத்தீனமெரிக்க நாடுகளின் மார்க்சிய அனுபவங்களின் சிறு தடம்கூட ஞானியின் எழுத்துக்களில் இல்லை. நிலவிய சோசலிசம் பற்றிய எதிர்மறை மற்றும் ஆக்கபூர்வ கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் விவாதம் என இரு வகை உண்டு. ஆர்தர் கோஸ்லர், காம்யூ வகை லிபரல் வலதுசாரி சிந்தனைப்பள்ளி. ரோலா, சார்த்தர் வகை இடதுசாரி, கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் சிந்தனைப் பள்ளி. ஞானி ஸ்டாலினியம் தொடர்பான வலதுசாரிப் பார்வையை ஜெயமோனது நாவலான பின் தொடரும் நிழலின் குரலை விதந்தோதுவதன் வழி சுவிகரித்தார்.

எஸ்.என். நாகராசனைப் பொருத்தவரை அவரது இறுதி நாட்களில் அவர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களுடன் நெருங்கி யிருந்தார். உச்சபட்ச அறிவும் குழந்தை உள்ளமும் கொண்ட மனிதர் அவர் எனும் புரிதல் இப்போது எனக்கு இருக்கிறது. உலகின் மார்க்சிய அரசியலில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவிட்ட இன்றைய சூழலில் மார்க்சியக் கட்சிகள், குழுக்கள், அணிகளுக்கு இடையில் முரண்பாடுளை விடவும் உடன்பாடுகளைக் காண்பதே அவசியம் என்று இன்று நான் நம்புகிறேன்.

• இங்கிலாந்திலிருந்து வெளியாகும் முற்போக்குப் பத்திரிகைகள் பற்றித் தெளிவுபடுத்தவும்.

நியூ லெப்ட் ரிவியூ (New Left Review), இன்டர்நேஷனல்

சோசலிசம் (International Socialism), ரெட் பெபர்(Red Pepper), ஹிஸ்டாரிகல் மெட்ரீயலிசம் (Historical Materialism), சால்வேஜ் (Salvage), ரேடிகல் பிலாசுபிஸ் (Radical Philosophy), டிரிப்யூன் (Tribune) போன்றன முழுமையான மார்க்சியக் காலாண்டிதழ்கள். நான் தவறாது சந்தா செலுத்தும் பிற இதழ்கள் இலண்டன் ரிவியூ ஆப் புக்ஸ் (London Review of Books), தி பிலாசுபர் (The Philosopher) மற்றும் லெமாண்டே டிப்ளமடிக் (Lemaonde Diplomatic) மாத இதழ். உலகில் எவரெவரை நாம் இடதுசாரிகள் எனக் கருதுகிறோமோ அவர்கள் அனைவரும் இந்த இதழ்களில் எழுதுகிறார்கள். இதுவன்றி வலதுசாரி அறிவுஜீவிகளின் மாத இதழ் கிரிட்டிக்(The Critic)-கிற்கு நான் சந்தா செலுத்தியிருக்கிறேன். இந்த இதழின் சிறப்பம்சம் ஒவ்வொரு இதழிலும் குறைந்தபட்சம் 20 புத்தகங்கள் குறித்த வலதுசாரிப் பார்வையிலான மதிப்பீடுகள் வெளியாகிறது. வலதுசாரி அறிவுஜீவிதம் பற்றிய விரிவான மதிப்பீட்டுக்கு இந்த இதழ் உதவுகிறது.

அமெரிக்க மார்க்சிய இதழ்களையும் இங்கு நான் குறிப்பிடவேண்டும். மன்த்லி ரிவியூ (Monthly Review), ஜெகோபின் (Jacobin), கேடலிஸ்ட் (Catalyst), ரீதிங்கிங் மார்க்சிசம் (Rethinking Marxism), ஸ்பெக்டர் (Spectre) போன்றன முழுமையாக மார்க்சிய இதழ்கள். இதுவன்றி போஸ்ட்டன் ரிவியூ (Boston Review), லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் ரெவியூ ஆப் புக்ஸ்(Losangels Review of Books), நேஷன் (Nation), டிஸ்சன்ட் (Dissent), நியூயார்க் ரிவியூ ஆப் புக்ஸ், (Newyork Review of Books) ஜூலியிஸ் கரன்ட்ஸ் (Jewish Currents) போன்றவற்றிலும் நிறைய இடதுசாரிகள் எழுதுகிறார்கள். கிழக்கு ஐரோப்பிய இணையதளமான ஈஸ்ட்லெப்ட் (EastLeft) இன்றைய கிழக்கு ஐரோப்பிய அரசியலை அறிவதற்கு முக்கியமான ஆதாரமாக இருக்கிறது.

• இங்கிலாந்தில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் கலாச்சாரம், சமூக வாழ்வு, கலை இலக்கியச் செயல்பாடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடவும்.

புலம்பெயர்தல் என்பதை இன்று எக்ஸைல் (Exile), மைக்ரேஷன் என வகுத்துக்கொள்வது சரி என நினைக்கிறேன். எக்ஸைல் என்பது அரசியல் காரணங்களால் ஒரு நாட்டில் இருந்து பிறிதொரு நாடு சென்று அடைவது. பொருளாதாரம், படிப்பு, உறவுகளுடன் சேர்வது போன்ற காரணங்களுக்காக நாடுவிட்டு நாடு வருபவர்கள் மைக்ரன்ட்ஸ் எனலாம். இருவரதும் அனுபவங்கள் வேறு வேறானவை.

ஈழத்தமிழர்களின் அனுபவம் எக்ஸைல் அனுபவங்கள் என்றால், தமிழகத் தமிழர்களின் அனுபவங்கள் மைக்ரன்ட்ஸ்

நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வில் சுகுண சபேசன், சேனன் மற்றும் நடராசா செல்வராசா ஆகியோருடன் யமுனா ராஜேந்திரன்

அனுபவங்கள் எனலாம். தமிழகத் தமிழர்களால் முன்னெடுக்கப்படும் இலக்கியம் என ஐரோப்பிய நாடுகளிலோ இங்கிலாந்திலோ இல்லை. இங்கிலாந்தில் இலக்கியச் செயல்பாடு என்பது ஈழத்தமிழர்கள் இடையில் நடைபெறுவதுதான். ஓவியர் கே.கே. ராஜா

முன்னெடுக்கும் விம்பம் கலை இலக்கிய அமைப்பு நிகழ்த்தும் கருத்தரங்குகள் திரைப்பட விழாக்கள் இதன் பகுதி. பதிப்பாளரும் புத்தக விற்பனையாளரான பெளசர் தனது அமைப்புகளின் வழிமுன்னெடுக்கும் நூல் வெளியீடுகள், புத்தகக் கண்காட்சிகள், கருத்தரங்குகள் இதனது பகுதி. இலண்டன் நண்பர்கள் திரள் எனும் அமைப்பின் வழியிலும் புத்தக வெளியீடுகள், கருத்தரங்குகள் நடத்துகிறார்கள். சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாக பிரபு ராஜேந்திரனின் அண்மைக் காலச்செயல்பாடுகள் தமிழகத் தமிழரொருவரின் முக்கியமான முன்னெடுப்பு எனலாம்.

சிறுநிதழ்கள் எனில் ஒரு போது வந்துகொண்டிருந்து இப்போது நின்றுவிட்டதாகம், எதுவரை, மீட்சி போன்ற இதழ்களைக் குறிப்பிடலாம். எழுபதுகள் துவக்கம் எனது வாழ்வின் பகுதியாக இருக்கிற உலக மற்றும் தேசிய தேசியவிடுதலை அரசியலின் பகுதியாக எனது எழுத்துக்கள் அனைத்தும் ஈழ இலக்கிய இதழ்களில்தான் வெளியாகின.

• அயலகத்தில் சாதியின் மேலாதிக்கம் எவ்வாறு உள்ளது?

* அம்பேத்கர் நினைவகம் இங்கு உள்ளது. அம்பேத்கர் சங்கம் இங்கு உள்ளது. தமிழகத் தமிழர்கள் பெரியார் அம்பேத்கர் படிப்பு வட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். சாதி இங்கு அனைத்து இந்திய ஈழ அமைப்புகளில் உள்ளூறைந்து இருக்கிறது. ஹரே ராமா ஹரே கிருஷ்ணா இயக்கத்தின் உலகத் தலைமையகம் இங்குதான் உள்ளது. பிஜேபி அரசியலின் தாக்கம் அந்த அமைப்பில் உள்ளது. அதன் குருவான பிரபுபாதாவின் போதனைகள் நால்வருணப் பகுப்பினால் உந்தப்பட்டது. வெள்ளையினப் பூசாரிகள் இங்கு புதிய பார்ப்பனர்களாக உருவாகியிருக்கிறார்கள். சாதிய மோதல்கள் வெளிப்படையாக இல்லாவிட்டாலும் ஈழத் தமிழர்கள் கடைப்பிடிக்கும் சைவ சமயச் சடங்குகளிலும் குஜராத்திகள், சீக்கியர்கள்

மார்க்சிய அறிஞர் முத்துமோகன் அவர்களுடன்
யமுனா ராஜேந்திரன்

கடைப்பிடிக்கும் சமயச்
சடங்குகளிலும் இங்கு சாதி
நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறது.
குறிப்பாக வைணவர்களான
குஜராத்திகளின் இடையில்
சாதியம் புரையோடிப்போ
யிருக்கிறது. இங்கிலாந்தில்
சாதிப் பிரச்சினை தொடர்பான
ஒரு அற்புதமான கட்டுரையை
தத்துவத்துறைப் பேராசிரியர்
மீனா தண்டா ரேடிகல்

பிலாசபி இதழில் எழுதியிருக்கிறார். அதனது மொழிபெயர்ப்பை
எனது முன்னுரையுடன் என்சிபிஹெச் பதிப்பகம் '**சாதி எதிர்ப்பும்
இடம்பெயர்க்கப்பட்ட பூர்வீகவாதமும்**' எனும் பெயருடன் வெளி
யிட்டிருக்கிறது.

சாதி மற்றும் பிராமணன் எனும் தன்னிலை குறித்த
விவாதங்களை முன்னெடுப்பதில் நடைமுறையிலுள்ள ஒரு
சிந்தனைப்பள்ளி இந்தியாவின் முன்னாள் குடியரசுத் தலைவரும்
தத்துவாதியமான டாக்டர். ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுடையது.
பிராமணன் என்பவன் பிறப்பால் வருபவன் இல்லை, அவன் தனது
இலட்சிய குணங்களால் உருவாகி வருபவன், எந்தச் சாதியில்
உள்ளவர்களும் தமது இலட்சிய நடவடிக்கைகளால் பிராமணன்
ஆகமுடியும் என்பது இவரது பார்வை. பிறிதொரு சிந்தனைப்பள்ளி,
சாதியை ஒரு பண்பாட்டு வகையினமாகக் குலப்பண்பாட்டு மரபாக
முன்வைக்கும் சிந்தனைப் பள்ளி.

அம்பேத்கரது பார்வை இந்த இரண்டு நோக்குகளையும்
நிராகரிக்கும், சாதியின் நடைமுறைப் பண்பான தீண்டாமையையும்
சாதி ஒதுக்குதலையும் அதற்கு அடிப்படையிலான பிறப்பினால்
தீர்மானிக்கப்படும் சாதி எனும் கருத்தாக்கத்தையும் மையமாகக்
கொண்ட பார்வை. இந்த வேறுபட்ட சிந்தனைப் பள்ளிகளின்
பார்வைகளது அடிப்படையில் வேறுபட்ட விளக்கங்களையும்
அணுகுமுறைகளையும் கொண்டிருப்பதால் கருத்தளவில் சாதி
எனும் வகைமை இன்னும் தீர்மானிக்கப்பட இயலாததாக
இருக்கிறது. இருப்பினும் அதன் வேர்களையும் விழுதுகளையும்
தொடர்ந்து அடையாளங் காண்பதோடு அதனது நடைமுறைப்
பண்பான ஒதுக்குதல் அல்லது தீண்டாமை எனும் பண்பின்
அடிப்படையில், இனத்துவேஷத்தின் பண்புகளை சாதியத்துவேஷம்
கொண்டிருப்பதன் அடிப்படையில், சாதியை இனத்தைப் போலவே
சமத்துவ மற்றும் மனித உரிமைச் சட்டத்தினுள் கொண்டு வரலாம்

எனச் சொல்கிறார் மீனா தண்டா.

எட்வர்ட் சைத் முன்வைத்த கலாச்சார ஏகாதிபத்தியம் எனும் கருத்தாக்கத்தைத் தமது நலனுக்குக் கடத்துபவர்களாகவும், அந்நியகாலனிய எதிர்ப்பாளர்களாகவும், பூர்வீகப் பண்பாட்டின் காவலர்களாகவும், சாதியைக் கலாச்சார வகைமையாகவும் என எப்படியெல்லாம் இந்த இந்துத்துவக் குரங்குகள் ஆட்டம் கட்டுகின்றன என்பதை விவரிக்கிறது மீனா தண்டாவின் ஆய்வுக்கட்டுரை. சாதி என்பது என்ன என்பது தொடர்பான முரண்பட்ட விளக்கங்கள் இருந்தாலும், சாதியம் என்பதற்கான விளக்கத்தைச் சட்ட வரையறைக்குள் விளக்க முடியாவிட்டாலும், சாதியம் எனும் உணர்வு பிறர் மீது ஏவும் வலியை முன்வைத்து சாதிய ஒதுக்கலை இனநிற எதிர்ப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொணர முடியும் எனத் தனது கட்டுரையை இறுதிப்படுத்துகிறார் மீனா தண்டா

• மேற்கத்திய மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் மார்க்சியம் குறித்த புதிய அணுகுமுறைகளாக நீங்கள் கருதுபவை எவை?

* ஐரோப்பிய நாடுகளின் சோசலிச அரசியலைத் தீர்மானித்ததில் சில வரலாற்று நிகழ்வுகள் முக்கியத்துவப்படுகின்றன. இரண்டாம் உலகப் போர், செக்கோஸ்லாவாக்கிய, ஹங்கேரியில் சோவியத் தலையீடு, 1968 பாரிஸ் மாணவர் தொழிலாளர் எழுச்சி, சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சி என்பன அந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள். இன்று ஸ்டாலினை முன்வைத்துச் சோசலிசத்தைக் கட்டுவது என்பதை ஐரோப்பாவின் எந்த மார்க்சிய அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் சொல்வதில்லை. பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் எனும் சொல்லைக் கூட எவரும் பாவிப்பதில்லை. இன்று ஐரோப்பியக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிகளில் ஸ்டாலினியம் என்பது மறக்கப்பட்ட ஓர் அனுபவம்.

இன்றைய ஐரோப்பிய மார்க்சிய அறிவுஜீவிகளை மூன்று வகையானவர்களாகப் பிரிக்கலாம். கல்வித்துறைசார் மார்க்சியர்கள். பிராங்க்பர்ட் கிரீட்டிகல் தியரி, நியூலெப்ட், பிராக்கி சிந்தனைப் பள்ளி மார்க்சியர்கள். இதுவன்றி அமைப்புகள் சார்ந்து செயல்படும் மார்க்சியர்கள். தமிழகத்தில் விமர்சன மார்க்சியர்களால் கடந்த கால்நூற்றண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மார்க்சியம் என்பது அமைப்புசார் நடைமுறைகளைக் கொண்டவர்களின் அனுபவங்கள் சார்ந்தது அல்ல. மாறாக அது கல்வித்துறைசார், நிலவிய சோசலிசம் பற்றிய சிந்தனைப் பள்ளிகள் சார் விமர்சனம் மற்றும் பின்நவீனத்துவ மார்க்சியம்.

இங்கிலாந்தில் பிரித்தானியக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியை விடவும்

இலண்டன் கார்ல் மார்க்ஸ் நினைவிடத்தில் மிச்சிகன் பல்கலைக் கழக உளவியல் பேராசிரியர் ராம் மகாலிங்கத்துடன் யமுனா ராஜேந்திரன்

தொழிலாளி வர்க்க அடித்தளம் கொண்ட கட்சியாக டிராட்ஸ்க்கிய அமைப்பான சோசலிஷ்ட் ஓர்க்கர்ஸ் பார்ட்டி இருக்கிறது. இங்கிலாந்துக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிக்கு எந்தவிதமான வெகுஜன அரசியல் பாத்திரமும் இல்லை. இடதுசாரிக் கட்சியான பெடோமஸ் ஸ்பெயின் அரசில் அங்கம் வகிக்கிறது. பிரான்ஸ், இத்தாலியக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிகள் வலுவான கட்சிகளாக இன்று இல்லை. பிரான்சில் தீவிர இடதுசாரியான மெலிஞ்சன் தலைமை தாங்கும் இடதுசாரிக் கட்சி பெரும் செல்வாக்குப் பெற்ற கட்சியாக இருக்கிறது. இங்கிலாந்துக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியின் நிலைதான் அமெரிக்கக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியினது நிலை. அங்கு ஜனநாயக கட்சியில் இருந்துசெயல்படும் ஜனநாயக சோசலிஸ்ட்டுகளுக்கு வெகுஜனங்கள் மத்தியில் ஓர் இடம் இருக்கிறது. பெர்னி சான்டர்ஸ் இவர்களது தலைமைத்துவ ஆளுமை. பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் என்பதற்கு மாற்றாக ஜனநாயக சோசலிஷ்ட் என்பதை இவர்கள் முன்வைக்கிறார்கள்.

தொழிலாளி வர்க்க மையவாதம் என்பதற்கு மாற்றாகப் பழங்குடியின மக்கள் பிரச்சினை இலத்தீன்மெரிக்கச் சூழலில் முக்கியமானது. நவதாரளவாதத்திற்கு எதிரான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போரை அவர்களே முனைப்புடன் நடத்துகிறார்கள். புரட்சிகர அமைப்பைக் கீழிருந்து கட்டுவது, அரசு மக்கள் திரளில் தங்கிருயிருப்பது, படையணி உள்ளிட்டு கருத்தியல் கண்ணோட்டம் கொண்டிருப்பது அங்கு இடதுசாரி அமைப்புகளில் இருக்கும் முக்கியமான பண்புகள்.

• இளம் மார்க்ஸ் முதிய மார்க்ஸ், ஆசிய உற்பத்தி முறை, மதம் குறித்த மார்க்சிய அணுகுமுறை போன்றவை குறித்த உங்களின் நிலைபாடு?

* அல்தூசர் இளம் மற்றும் முதிய மார்க்ஸ் பிரச்சினையை விவாதத்துக்கு உரியதாக மாற்றினார். அந்நியமாதலைப் பேசிய இளம் மார்க்ஸ் ஹெகலிய கருத்து முதல்வாதத்திற்கு ஆட்பட்டவர் எனவும், பிற்கால மூலதனம் எழுதிய மார்க்ஸ் திட்டவட்டமான விஞ்ஞானப் பார்வைக்கு வந்து சேர்ந்தவர் என்பதும் அவரது பாரவை. மனிதனது தன்னிலை அவனது பிரதிநிதித்துவச் செயல்பாடு என்பதை மறுக்கும் அமைப்புவாதியாக அல்தூசர் அறியப்படுகிறார். மாறாக, அந்நியமாதல் எனும் கருத்தாக்கம் மார்க்சின் அனைத்துப் படைப்புகளிலும் உள்ளார்ந்து இருப்பது எனவும், சரக்குவயமாதல் இருக்கும் வரை அது ஓர் அழுத்தமான அணுகுமுறையாக இருக்கும் எனவும் லுக்காக்ஸ் போன்றவர்களை முன்வைத்த மார்க்சியர் கருதுகின்றனர். இன்றைய முதலாளித்துவ உற்பத்தியும் செயற்கை நுண்ணறிவும் மனிதனை மேலும் மேலும் அவனது படைப்பிலிருந்து அந்நியமானவனாக ஆக்கிவருகிறது. அவனது செயல்பாடுகள் மற்றும் சுற்றிலுமுள்ள பௌதிக உலகு சரக்காக ஆகிவருகிறது. இச்சூழலில் அந்நியமாதல் எனும் கருத்தாக்கம் கூடுதலான பொருத்தத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இளம் மார்க்ஸ் முதிய மார்க்ஸ் எனும் பிளவு சரியானது அல்ல. அல்தூசரில் தேர்வதற்கு உரியது அவரது அமைப்பு தொடர்பான ஆய்வு. ஐடியலாஜிகல் ஸ்டேட் அப்பேரேட்டஸ் எனும் அவரது கருத்தமைவு கிராம்சியின் ஹெகிமானிசம் (Hegemonism), சாம்ஸ்க்கியின் மேனுபேக்சரிங் கன்சன்ட் (Manufacturing Consent) போன்றவற்றுடன் வைத்துப் பயிலத்தக்கது. இன்றைய ஊடகமும் தகவல் தொழில்நுட்பமும் அல்கரிதமும் குறித்த ஆய்வுக்கும் செயல்பாட்டுக்கும் நிச்சயம் அல்தூசர் பயன்படுவார்.

ஆசிய உற்பத்திமுறை என்பது கார்ல் மார்க்சின் அதிகம் விவாதத்திற்கு உள்ளாகும் கருத்தாக்கம். ஸ்டாலின் கால இரசிய மார்க்சியர்களும், கட்சி சாரா இந்திய மார்க்சியர்களும் நெடுங்காலம் இதனை நிராகரித்து வந்தனர். சமூக வளர்ச்சியில் புராதன கம்யூனிசம், அடிமை முறை, நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் எனும் படிநிலையில் ஐரோப்பாவில் இருந்ததுபோல ஆசிய நாடுகளில் குறிப்பாக இந்தியா, சீனா, இரசியா, எகிப்து போன்ற நாடுகளில் இல்லை என்பது மார்க்சின் ஆசிய உற்பத்தி முறை எனும் மார்க்சின் கருத்தாக்கம். முதலாளியம் தனக்கு முன்பிருந்த உற்பத்தி வடிவங்களையும் அதன் மிச்ச சொச்சங்களையும் இருவிதங்களில் கடந்து வந்தது. முதலாவதாக சமூக அதிகாரத்தில், குறிப்பாக ஆட்சியதிகாரத்தில் அது மதஅதிகாரத்தை விலக்கி வைத்தது. விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளை அது அரவணைத்துக் கொண்டது. இந்தியாவில் இது நிகழவில்லை. அதற்கு அடிப்படையான காரணம்

இந்துமதமும் சாதிய அமைப்பும். இந்திய உற்பத்தி முறை இனக்குழு, அடிமை முறை, நிலப்பிரபுத்துவம் ஆகிய அனைத்தும் இறுகிய ஓர் சாதிய அமைப்பின் உற்பத்திமுறையாக இருப்பதை மார்க்ஸ் புரிந்துகொண்டார். அம்பேத்கரியர்கள் இதனது கூடுதல் விளக்கமாக இந்திய வரலாற்றில் சாதியப் படிநிலையில் உழைப்பு சார்ந்து, கீழ்நிலையில் இருந்த சாதிகளின் விஞ்ஞானத் தன்மை கொண்ட கைவினைஞர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பங்கை நிராகரித்து, ஆதிசங்கரரின் பார்ப்பனிய மைய ஆன்மிகத்தை மாற்றாக முன்வைத்த எதிர்புரட்சி இந்தியாவில் நிகழ்ந்தது. விஞ்ஞான மறுப்பைக் கொண்ட பார்ப்பன சாதி ஆதிக்கமும், மதத்தை முன்னிறுத்திய அதிகார அமைப்பும் கொண்டதாக இந்திய உற்பத்தி முறை ஆகியது. சாதியம், இந்துமதம் போன்றவை குறித்த போதுமான அக்கறை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட்டுகளிடம் இருந்திருக்கவில்லை எனப் பெரியாரும் அம்பேத்கரும் விமர்சித்ததை இங்கு நினைவுகூர வேண்டும்.

மதம் பற்றிய மார்க்சிய அணுமுறை என்பது ஆதுரமானது. அப்பாலை உலகின் சொர்க்கத்தைப் பேசுகிறது மதம். நடைமுறை உலகின் துயர்களுக்கான காரணங்களைத் திசைதிருப்பும் ஓர் ஆறுதலாக, போதையாக அது இருக்கிறது. உண்மைத் துயர்களின் காரணங்களை விலக்கி மண்ணில் சொர்க்கத்தைப் படைக்க முடியும் என்பது மார்க்சிய அணுகுமுறை. நெடிய வரலாற்றில் மதஆதிக்க பீடங்கள், அடிமைமுறை காலனியம் நிலப்பிரபுத்துவம் முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியம் போன்ற தீமைகளில் என்ன பங்காற்றியது எனப் பார்க்கிறோம். ஆப்பிரிக்க, இலத்தீனமெரிக்க, மத்தியக் கிழக்குச் சமூகங்களில் இந்தத் தீமைகளுக்கு எதிராகப் பூர்வகுடி மதங்கள் ஒரு வித எதிர்ப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன. இலத்தீனமெரிக்காவில் விடுதலை இறையியல் தோன்றியது. தேசிய விடுதலை இயக்கங்களில் அது ஆக்கபூர்வமான பங்கை ஆற்றியது. மத்தியக் கிழக்கில் இஸ்லாம் அமெரிக்கமேற்கத்திய ஏகாதிபத்திய, நவகாலனிய எதிர்ப்புப் பண்பைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்துமதவாதிகள் காலனியத்துடன் குலவினர். உள்நாட்டில் சமூகநீதிக்கு எதிராக இருக்கின்றனர். பிற மதங்களில் இருந்து உருவான விடுதலை இறையியல்போக்குக்கு மாறாக இந்துமதத்திலிருந்து மேட்டிமையும் பிறர்வெறுப்பும் பாசிச உளவியலும்தான் உருவாகி இருக்கிறது. திராவிடக் கருத்தியலின் அடியொற்றி தமிழகத்தில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் விடுதலை இறையியலுக்கான கூறுகள் இருக்கின்றன என அறிஞர் தொ.பா. கருதுகிறார். அது வளர்த்தெடுக்கப்படுமானால் பார்ப்பன மைய எதேச்சாதிகாரத்திற்கான ஒரு மாற்றாக அது இருக்க வாய்ப்பு

உண்டு.

• உலகமயம் கோலோச்சி வரும் இன்றைய சூழலில் தேசிய இனவிடுதலைப் போராட்டங்களின் பொருத்தப்பாடு பற்றி விளக்கவும்.

* ஒரு புறம் நமது சொந்த அனுபவத்தில் ஈழப்போராட்ட அனுபவங்களிலிருந்தும், மறுபுறம் நம் காலத்தில் நாம் கண்டுவரும் பாலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டத்திலிருந்தும் தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய புரிதலுக்கு நாம் வரமுடியும். நேஷனல் ஸ்டேட்ஸ் எனப்படும் இந்தியா, இலங்கை போன்ற பல்லின நாடுகளில் தேசிய இன ஒடுக்குமுறை என்பது தேசிய ஒற்றுமை எனும் பெயரில் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. இந்தவகை நாடுகளில் இடம்பெறும் தேசிய இன எழுச்சிகளை ஏகாதிபத்திய நாடுகள் தமது பிராந்திய மற்றும் பொருளாதார நலன்கள் எனும் அடிப்படையில் பாவிக்க நினைக்கிறது. கிழக்கு திமோர், கொசுவா போன்றவை தனிநாடுகள் ஆக உதவிய ஏகாதிபத்திய நாடுகள் ஈழம், குர்திஸ்தான், பாலஸ்தீனம் போன்ற பிரச்சினைகளில் அதன் இயக்கங்களை பயங்கரவாதிகள் என நிரல்படுத்தி அழிக்க முனைகின்றன.

விடுதலைப் போராட்ட முறையாக ஆயுதப் போராட்டங்களுக்கு முன்னோடியாக இருந்த நாடுகள் சீனாவும் வியட்நாமும். அதன்பின்பு ஆப்பிரிக்க இலத்தீனமெரிக்க நாடுகளின் விடுதலைப் போராட்டம். இன்று அதிநவீன உளவுக்கருவிகளும் விமானப் படையும் பங்கர் ஊடுருவும் குண்டுகளும் அரசுகளிடம் உள்ள சூழலில், முன்பு அசமத்துவ அசிமிட்ரிகல் போராட்ட வழிமுறையாக இருந்த கொரில்லா போராட்ட வடிவம் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளது. இதுவே காசா அனுபவம். ஆயுதப் போராட்டத்தினால் இன்று அரசுகளை வெல்ல முடியாது. பாரிய மக்கள் மற்றும் இயக்கப் பேரழிவுகளை அது எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

ஒருபோது இத்தகைய தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு ஆயுத உதவிகள் செய்த சோவியத் சீன அரசுகள் இன்று இல்லை. இரசிய, சீன ஆதரவு என்பது தூதரக மட்டத்திலான ஆதரவு மட்டுமே. இந்த நிலையில் ஆயுதப்போராட்டம் என்பது கவனஈர்ப்புக்கான போராட்டமாகவே எஞ்சி நிற்கிறது. இந்தச்சூழலில் பிராந்திய நாடுகளின் ஆதரவைத் திரட்டுவது, உலகு தழுவிய போராட்டத்திற்கு ஆதரவான மக்கள் எழுச்சிகளை உருவாக்குவது, ஐநா அவைசார்ந்த சர்வவேத நீதிஅமைப்புகளில் இதனை உயிரோட்டமான பிரச்சினையாக ஆக்குவது போன்றவற்றின் மூலமே தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டங்கள் உயிர்த்திருக்க

முடியும்.

• எந்த இசம் ஆட்சி புரிந்தாலும் சனநாயகம் எனும் கருத்தாக்கத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துபவர் நீங்கள். அதற்கான காரணம் என்ன?

★ மார்க்சியம் அடிப்படையில் மக்களாட்சித் தத்துவம். ஜனநாயகம் என்பது அதுதானே? தமது தகுதிக்கு முடிந்ததை ஒவ்வொரு மனிதரும் சமூகத்துக்குத் தரவேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தேவையானதைச் சமூகம் செய்ய வேண்டும். இதுதான் மார்க்ஸ் கண்ட சமூகத்தின் சாரம். மார்க்ஸ் சுதந்திரத் தனிமனிதர்கள் இணைந்த சமமனிதனை நேசிக்கும் சமூகத்தை அவாவினார். இன்று நாம் அக்கறைப்படும் சிறுபான்மையினர் உரிமை, விளிம்புநிலை மக்களின் உரிமைகள், அவர்களின் தேவைகள் போன்றவற்றை ஒரு மக்களாட்சி முறை இல்லாமல் எப்படி அடையமுடியும்? மார்க்சியத்தின் பிரச்சினை நிலவும் சமூகம் அப்படி இல்லை என்பதுதான். ஜனநாயகம் என்பது மாற்றுக் கருத்துக்கள், ஊடக சுதந்திரம், அறிவுசார் உழைப்பாளர்களின் உரிமை போன்றவற்றையும் உத்திரவாதப்படுத்த வேண்டும். சோசலிச சமூகத்தின் பெரும் பிரச்சினையாக தேசிய இனப்பிரச்சினை என்பது இருந்தது. லெனின். பிரிந்துபோகும் உரிமை பற்றியும் பேசினார். ஸ்டாலினுக்கு அது விருப்பமில்லை. ஜனநாயக மத்தியத்துவம் ஜனநாயகமற்ற மத்தியத்துவமாக இறுகியது. இன்னும் இந்தியா போன்ற பல்லின, பலகலாச்சார, பன்மொழி, பல்மத சமூகத்தில் ஜனநாயக விழுமியங்கள் இல்லாமல் சமத்துவத்தைக் கொண்டுவர வே முடியாது. ஒருகட்சி ஆட்சி போன்றவை, பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் போன்றவை இங்கு நடைமுறை சாத்தியமேயில்லை. ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல் எனும் கொடுங்கோன்மை போன்றது இந்தியச் சூழலில் ஒற்றைக் கட்சி ஆட்சி என்பது. எனவேதான் நாம் ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாக முன்வைத்துப் பேசவேண்டி இருக்கிறது.

• சமகாலச் சர்வதேச அரசியல் குறித்த உங்களது கண்ணோட்டம்? குறிப்பாக உக்ரேன் போர்?

★ உக்ரேன் பிரச்சினையை மேலோட்டமாகப் பார்க்கிற பல ஐரோப்பிய மார்க்சியர்கள் அது ஒரு தேசிய விடுதலைப் போர் எனப் பார்க்கிறார்கள். இரண்டாவாக இதில் இரசிய ஏகாதிபத்தியம் எனும் விநோத வாதத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள். உலகில் நேட்டோ கூட்டணியின் பரவலுடன் பிணைந்தது உக்ரேன் பிரச்சினை. புட்டின் ஒரு பஸ்துருவ உலகை அவாவுகிறார். சீனாவும்

அவ்வாறுதான் கருதுகிறது. நேட்டோ ஒற்றைத்துருவ முதலாளிய உலகை, அமெரிக்க மேற்கு ஐரோப்பிய மேலாதிக்க உலகை விழைகிறது. உலக நாடுகளின் பொருளாதாரம் மற்றும் இயற்கை வளங்களின் மீதான வேட்கை இது. இங்கிலாந்தில் அமெரிக்காவில் தயாரிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களை இன்று இரசியாவின் மீது உக்ரேன் பாவிக்க அவர்கள் அனுமதிக்கிறார்கள். இது உக்ரேன் வழியில் அவர்கள் இரசியா மீது நடத்தும் பிராக்கி யுத்தம். இதிலிருந்து உக்ரேனை விலகி நிற்கக் கோருவதுதான் இரசிய யுத்தத்தின் இலக்கு. புடின சொன்ன நேட்டோ பரவல் இப்போது நடக்கிறது. இஸ்ரேல், மத்தியக் கிழக்கின் அமெரிக்க மேற்கத்திய வேட்டை நாயாக இருப்பது போல இரசியாவின் பிராந்திய நலனில் தலையிடும் ஐரோப்பிய வேட்டை நாய் உக்ரேன். மத்தியக் கிழக்கு நாடுகள், இரசிய, சீன ஒற்றுமை என்பது அமெரிக்க மேற்கத்திய மேலாதிக்கத்திற்கு மாற்றான ஓர் உலகை உருவாக்குவதாக இருக்கிறது. ஏகாதிபத்தியம் தனது 600 ஆண்டுக்கால மேலாதிக்கத்தை இன்றும் கொண்டிருக்க முனைகிறது. அதனது விளைவுகளே நேட்டோ பரவலாக்கமும் இஸ்ரேல் உக்ரேன் யுத்தங்களும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

• தமிழ்ச் சமூகத்திற்குத் தந்தை பெரியாரின் பங்களிப்பு குறித்த உங்களது மதிப்பீடு? மார்க்ஸ் பெரியார் அம்பேத்கர் கருத்துக்களின் கூட்டிணைவு குறித்து ஆக்க வழியிலும், எதிர்மறை வழியிலும் உரையாடல்கள் நடக்கின்றன. இதில் உங்களது பார்வை?

* இந்தியச் சமூகத்தைப் புரிந்துகொள்வதிலும் மாற்றுவதிலும் இன்று வர்க்கம், மதம், சாதி என மூன்று பிரச்சினைகளும் எந்த இயக்கத்திடமும் ஆழமான ஈடுபாட்டைக் கோருகின்றன. சமத்துவத்தை விழைந்த பெரியார்தான் இந்துமதம், அதன் அடிப்படையிலான சாதியப் படிநிலை இரண்டும் அதற்குத் தடையாக இருப்பதாகக் கருதினார். அவர் வெறுமனே நாத்திகர் மட்டுமல்ல. அவருக்கு மனித விடுதலை குறித்த ஒரு தத்துவநோக்கு இருந்தது. விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டம் மதநம்பிக்கையை வீழ்த்தும் என அவர் கருதினார். அது சாதி ஒழிப்புக்கும் இட்டுச்செல்லும். அதற்கான பாதைதான் அவர் முன்வைத்த பகுத்தறிவு.

இந்துமதம், சாதி குறித்த ஆழமான பார்வை இந்திய மார்க்சியருக்கு இருக்கவில்லை என்பதுதான் அம்பேத்கரிய விமர்சனம். 'புரட்சியின் பிற்பாடு சாதி மதப்பாகுபாடு இருக்காது, அவர்கள் சமமாக நடத்தப்படுவார்கள் என்பதை அறியாதவரை சொத்துடமைச் சமத்துவத்துக்கான புரட்சியில் மனிதர்கள் இணைய மாட்டார்கள். புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கும் ஒரு சோசலிஸ்ட்

சாதியில் நம்பிக்கை இல்லை என்று உறுதி அளித்தால் மட்டும் போதாது. உறுதி என்பது மிகவும் ஆழமான அடித்தளத்தில் இருந்து வரும் உத்தரவாதமாக இருக்க வேண்டும். அதாவது, தங்கள் தனிப்பட்ட சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் உணர்வில் ஒருவரையொருவர் நோக்கிய தோழர்களின் உளவியல் அணுகுமுறை என்கிற அடித்தளத்தில் இருந்து அது வரவேண்டும்' என்கிறார் அம்பேத்கர்.

மார்க்சியம் மானுட விடுதலை குறித்த தத்துவம் நடைமுறை எனில் அது உலகின் அனைத்து விடுதலைக் கூறுகளையும் உள்வாங்கும் ஒரு முழுமையான விடுதலைக் கோட்பாடு. ஏகாதிபத்தியமும், முதலாளித்துவமும், நவகாலனியமும் பொருளாதார மேலாதிக்க நடவடிக்கையாக இன்று மிக வன்மமாக இருக்கும் சூழலில் மார்க்ஸ் முன்வைத்த வர்க்கப் பகுப்பாய்வு என்பது இன்றும் பொருத்தமானது. இன்று பார்ப்பனிய மைய இந்துத்துவ மதபாசிசம் என்பது பெரும் கருத்தியலாகத் திரண்டு நிற்கிறது. இதில் மதவெறி, சாதிவெறி, முதலாளியவெறி மூன்றும் பிணைந்து எழுந்திருக்கிறது. இதற்கு மாற்று என்பது வர்க்கம், சாதி, மதம் என மூன்றிலும் ஒடுக்கப்படும் தரப்பினரின் ஒற்றுமையிலிருந்துதான் உருவாக முடியும்.

• அண்மைக்காலத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் குறித்த உங்களது மதிப்பீடு.

* மேற்கில் நிறுவாதம் இனவாதம் காலனியம் போன்றது இந்திய நிலையில் பார்ப்பனியமும் சாதியமும். அது எமது சிந்தனையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. காலனிய நீக்கம் போலப் பார்ப்பனிய நீக்கம் நிகழ்ந்தே தீரவேண்டும். இந்திய தமிழகக் கலை இலக்கியங்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. தமிழ் சினிமாவில் ஷங்கர், மணிரத்னம், கமல்ஹாசன், ரஜினிகாந்த் போன்றவர்களின் ஆதிக்கம் தலைகீழாக்கப்பட வேண்டும். தமிழ்சினிமாவை தேர்தல் அரசியல் அதிகாரத்தின் பகுதியாகக் கண்டுவந்திருப்பதால் வாழ்வில் நிஜத்திற்கும் நிழலுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தை உணர முடியாத ஒரு நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதனால் வாழ்வின் பன்முகப் பரிமாணங்கள், கலை சார்ந்த பண்புகள் தமிழ் சினிமாவில் இல்லாது போகிறது. இந்த இரண்டு பண்புகளையும் குறித்து வலியுறுத்துவதாகவே தமிழ் சினிமா விமர்சனம் என்பது இருக்க வேண்டும் என நினைக்கிறேன்.

• உங்களது விருப்பப்பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ள பிறமொழிப் படங்களின் பட்டியலைத் தர இயலுமா?

* உலகின் திரைக்கோட்பாடு, திரைப்படங்கள் என இரு

வகையிலும் மாபெரும் சாதனைகளை நிகழ்த்தியவர்கள் மார்க்சியத்தினால் ஆதர்ஷம் பெற்ற ஆளுமைகள்தான். ஐசன்ஸ்டைன், சிகா வெர்ட்டோவ், புடோவ்கின், ழான் லுக் கோதார்த், தியோ ஆஞ்சல பெலோஸ, இல்மஸ் குணே, கென் லோச், தோமஸ் கிதரால் அலியா, சாஞ்சினோஸ், லுக்ரிஷயா மார்ட்டல், ரித்விக் கடக், மிருணாள்சென் எனப் பெரும் பட்டியலை என்னால் போட முடியும். கென்லோச்சின் கெஸ், ஆஞ்சல பெலோசின் தி டிராவலிங் பிளேயர்ஸ், அலியாவின் மெமரீஸ் ஆப் அன்டர் டெவலப் மென்ட், ரித்விக் கடக்கின் மேகா தாரா தாக என நூறு நூறு படங்களை என்னால் சொல்ல முடியும். எனது 12 திரைப்பட நூல்களில் இந்தப் படங்கள் குறித்து நான் விரிவாக எழுதியிருக்கிறேன்.

• சர்வதேச அளவில் உங்களைக் கவர்ந்த மார்க்சிய அறிஞர்களைப் பற்றிய விவரம்.

* முதன்மையானவராகக் காலஞ்சென்ற அமெரிக்க மார்க்சியரான பிரெடரிக் ஜேம்சன் அவர்களைக் குறிப்பிடுவேன். உலகை அறிவதில் மாற்றுவதில் மார்க்சியம் ஒரு முழுமையான கண்ணோட்டம் என்றவர் அவர். வரலாற்றுவாதம், ஒரு கருத்துப் போக்கின் காலத்தை வரையறுப்பது, எதிர்மறைகளில் இருந்தும் சுவீகரித்து தமது அறிதலை விரிவுபடுத்திக் கொள்ளும் இயங்கியல் பார்வை போன்றவை அவரது ஆய்வுமுறை. இன்றைய உலக மார்க்சியர்களில் அதிகமும் பாதிப்புச் செலுத்திய முதன்மையான சிந்தனையாளர் அவர்தான். அவர் தொடாத துறைகளே இல்லை. அவரது வாசிப்பு மலைப்புக்குரியது. கல்வித்துறைசார் கலாச்சார மார்க்சியராக அவர் இருந்தாலும், பொருளாதாரம், அரசியல், இலக்கியம், இசை, திரைப்படம், விஞ்ஞானப் புனைகதை, மூன்றாம் உலகின் கலாச்சாரப் போக்குகள் என அவர் விமர்சன மதீப்பீட்டை வைக்காத அறிவுத்துறைகளே இல்லை. பின்நவீனத்துவம் குறித்த ஆரவாரங்கள் உலகில் எழுந்தபோது, செவ்வியல் மார்க்சிய வரலாற்றுவாதத்தின் அடிப்படையில் பின்நவீனத்துவம் என்பது முதலாளியப் பொருளாதாரத்தின் ஒரு வரலாற்றுத் தருணம் எனவும், அது பிற்கால முதலாளித்துவத்தின் கலாச்சாரத் தர்க்கம் எனவும் வரையறுத்து ஓர் அற்புதமான நூலை அவர் எழுதினார். அது குறித்த ஆப்ரோ கரீபியன் அறிஞர் ரூவர்ட் ஹாலுடனான அவரது நேர்காணலின் மொழியாக்கம் எனது 'நான் பின்நவீனத்துவ நாடோடி இல்லை' நூலில் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெளியானது. பிரெஞ்சுச் கோட்பாடு பற்றிய அவரது இறுதி நூல் வெர்சோ பதிப்பகத்திலிருந்து அவரது மரணத்தின் பின் 2024 அக்டோபரில்

வெளியாகியிருக்கிறது.

இரண்டாவது நான் குறிப்பிட விரும்புவது காலஞ்சென்ற இத்தாலிய மார்க்சியரான ரான டொமினிகோ லசூர்டோ. இன்று அதிகமும் மேற்கில் விவாதிக்கப்படுவதும் விவாதங்களுக்கு உள்ளாவதும் அவரது நூல்கள்தான். நீட்ஷே, ஸ்டாலின் குறித்த அவரது வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள், தாராளவாதம், மேற்கத்திய மார்க்சியம் குறித்த அவரது நூல்கள் மிகுந்த சமகால உணர்வுடன் எழுதப்பட்ட அவரது நூல்கள். ஸ்டாலினை வரலாற்றில் வைத்துப் புரிந்துகொள்ள நான் விரும்புகிறேன் எனும் அவர் மேற்கத்திய மார்க்சியம் எனப்படும் விமர்சனக்கோட்பாடு சோசலிசத்தின் இதுவரைத்திய சாதனைகளை மறைத்துவிட்டது என்கிறார். பின்நவீனத்துவவாதிகளின் மிகப்பெரும் ஆதர்சபுருஷரான நீட்ஷேவை மேட்டிமைக் கலகவாதி என மதிப்பிடும் அவர், ஏகாதிபத்தியம், காலனியம் போன்றவை வன்மமாகச் செயல்படும் காலத்தில் மிலிடன்ட் இடதுசாரி நடைமுறையை முன்வைப்பவராக இருக்கிறார்.

பிறிதொருவர் அமெரிக்காவில் பிறந்து தற்போது பிரான்சில் வாழும் மார்க்சியரான காப்பிரியல் ராக்ஹில். பனிப்போர் கால கலாச்சார யுத்தமும் அமெரிக்க சிஐஏ ஆவணங்களும், கிரிட்டிகல் தியரி எனப்படும் பிராங்பர்ட் சிந்தனையும் சிஐஏ கோப்புகளும், பிரெஞ்சுக் கோட்பாடும் நடைமுறை ஐரோப்பிய இடதுசாரி அமைப்புகளும் பற்றி எழுதப்பட்ட இவரது கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. புதியவகை மார்க்சியப் போக்குகள் பற்றிய காட்டமான விமர்சனமாக இவரது கட்டுரைகள் இருக்கின்றன. மேற்கத்திய மார்க்சியம் பற்றிய டொமினிகோ லசூர்டோவின் இத்தாலிய மொழி நூலை ஆங்கிலத்தில் இவர் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். மன்த்லி ரிவியூ பதிப்பகம் இந்த நூலை 2024 செப்டம்பர் மாதம் வெளியிட்டிருக்கிறது.

நிலவிய சோசலிச அனுபவங்கள், அவை குறித்த புதிய சிந்தனைப் பள்ளிகளின் விமர்சனங்கள், இந்தச் சிந்தனைகளின் போதாமை தவறவிட்டமை, மார்க்சியத்தின் மறுநிர்மாணம் போன்றவற்றை இவர்களது ஆய்வுகளை முன்வைத்து நாம் அறிய முடியும்.

• கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிகள் இந்தியாவில் மேற்கொள்ள வேண்டிய அணுகுமுறை குறித்த உங்களது கண்ணோட்டம்.

* கலாச்சாரதளத்தில் குறிப்பாக ஊடகத்தில் அவர்கள் பெரும் வெளிப்பாட்டை நிகழ்த்த வேண்டும். சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சியின் பின்னான மார்க்சியப் போக்குகள் குறித்த விவாதங்கள் கட்சிக்குள் நிகழ வேண்டும். தொழிலாளி வர்க்க மையத்திற்கு இணையாக பழங்குடிகள், விவசாயக் கூலித்தொழிலாளர்கள்

மத்தியில் வேர் மட்டங்களில் கட்சி வேலை செய்யவேண்டும். ஒரு காலத்தில் கம்ப்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சி மாணவர் இளைஞர் அமைப்புகளில் இருந்த மிலிடென்சி இன்று இல்லாது போயிருக்கிறது. அற்புதமான நூல்களை வெளியிட்ட பீப்பிள்ஸ் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ் தேய்ந்து விட்டிருக்கிறது. மாரக்சிஸ்ட்மிசலி, சோஷியல் சயின்டிஸ்ட், ஆர்ட் அன்ட் ஐடியாஸ், ஸ்டேட் அன்ட் சொசைட்டி, மார்க்சிய ஒளி போன்ற தத்துவார்த்த இதழ்கள் வருவது நின்றுவிட்டன. இவை அனைத்தும் மீளக் கட்டப்பட வேண்டாம். தூய மார்க்சியம் என்பதைக் கடந்து பெரியார், அம்பேத்கர் சிந்தனைகளைச் சுவீகரித்து மதம், சாதி போன்ற பிரச்சினைகளின் தத்துவார்த்த அடிப்படைகளை அணிகளிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டும். சோவியத் மாடலோ, சீன மாடலோ, வியத்நாமிய மாடலோ, கியூபு மாடலோ இந்தியாவில் சாத்தியமில்லை. இந்தியாவுக்கு உகந்த ஒரு வெகுஜன இடதுசாரி அரசியலைக் கண்டடைய வேண்டும். இதில் ஐரோப்பிய அனுபவங்களை விடவும் இலத்தீன்மெரிக்க அனுபவங்கள் நமக்கு வழிகாட்ட முடியும் என நினைக்கிறேன்.

• இந்த உரையாடலின் அறுதித்தொகுப்பாக என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

★ நாம் என்னதான் உலகை அறிந்து கொண்டாலும் வாசித்து அறிந்தாலும், குறிப்பான நிலம், குறிப்பான காலம், குறிப்பான இடம் சார்ந்து, இவற்றுக்குரிய குறிப்பான பிரச்சினைகள் சார்ந்துதான் ஒரு விடுதலைக் கோட்பாடு என்பது உருவாக முடியும். உறுதியாக, இன்றைய அமெரிக்கமேற்குலகு அல்லாத மக்களின் ஒரு மாற்றுப் பார்வை எல்லாத் தளங்களிலும் உருவாகவேண்டும் என நான் கருதுகிறேன். இன்று நாம் ஏகாதிபத்திய, முதலாளிய, நவகாலனிய யதார்த்தத்தில்தான் வாழ்கிறோம். பாலஸ்தீனப் பிரச்சினையில் இந்தியா நிறுவாத, இனஒதுக்கல், குடியேற்றக் காலனியமான இஸ்ரேலை ஆதரிப்பது நமக்கெல்லாம் ஒரு பெரும் படிப்பினை. உலகை அறிவதும் விளக்கப்படுத்துவதும் அதை மாற்றுவதற்காகத்தான் என்பது மார்க்சின் தீர்க்கதரிசனம்.

யமுனா ராஜேந்திரனின் நூல்கள்

கலாச்சார அரசியல் மற்றும் கோட்பாடு - 14

கவிதை மொழிபெயர்ப்பு - 12

திரைப்படம் - 17

தொகை நூல்கள் - 2

ஆக மொத்தம் - 45 நூல்கள்

அலைந்து திரிதலும் கரந்து உறைதலும்...

ஈழத்தின் திருகோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தமிழ்நதியின் இயற்பெயர் கலைவாணி. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைத்துறையில் பட்டம் பெற்றவர். போர்ச்சூழல் காரணமாக மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த இவர், 1996ஆம் ஆண்டிலிருந்து கவிதை, கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை, நாடகம், பாடல் என எழுத்தின் பல்வேறு தளங்களிலும் இயங்கிவருகிறார். ஈழம் தமிழகம் புகலிடம் என மூன்று நிலங்களிலும் தன் வாழ்வினைத் தொடர்பவர். மின்னஞ்சல் முகவரி: tamilnathy@gmail.com

தமிழ்நதி

“இப்போது எங்கே இருக்கிறீர்கள்?” என்ற கேள்வியுடனேயே என்னோடான உரையாடலை நண்பர்களும் உறவினர்களும் தொடங்குகிறார்கள். ஓரிடத்தில் நிலைத்திருக்க முடியாது அலைந்து திரியும் எனது வாழ்வு பற்றி அறிந்தவர்களது கேள்வி அது.

இந்த உலகத்தில் நடக்கும் எல்லாம் அரசியல்மயப்பட்டவையே. தனிமனித நடத்தைகளின் பின்னாலுள்ள உளவியலை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, அதன் பின்னாலும், ஒவ்வொருவரும் வாழ்ந்த, வாழும் சமூகச் சூழலின் அரசியல் இயங்குவதை அவதானிக்கமுடியும். மேற்கூறப்பட்ட எனது அலைந்து திரியும் மனநிலைக்கு, ‘இதுதான் காரணம்’ எனத் தீர்க்கமான ஒன்றை என்னால் உறுதியாகச் சுட்டமுடியவில்லை. ஆனாலும், நான் பிறந்த இலங்கைத்தீவானது பூகோள வரைபடத்தில் வேறொரு அமைவிடத்தில் இருந்திருந்தால், சிறுபான்மையினத்தவராகிய எங்கள் மீது பேரினவாதத்தின் கூரிய நகங்கள் பதிக்கப்படாதிருந்திருந்தால், பிராந்திய வல்லாதிக்கமாகிய இந்தியாவும் பிரிட்டன், அமெரிக்கா இன்னபிற மேற்கத்திய நாடுகளும் எங்களைப் பகடைக்காய்கள் ஆக்காமலிருந்திருந்தால்

நானும் ஓரிடத்தில் நிலைத்து வாழ்ந்திருப்பேன் என்று அடிக்கடி நினைத்துக்கொள்வேன். பயணங்களின் மீதான விருப்பத்திற்கும் அப்பால் ஏதோவொன்று என்னை இயக்குகிறது. அண்மைக்காலமாக, ஓய்வை விழையும் உடலுக்கும், ஓயாது உழலும் மனத்திற்கும் இடையில் பலத்த இழுபறி. ஆயினும், அலைந்துழல்வதானது சில நல்விளைவுகளையும் தராமலில்லை. அவற்றிலொன்று, முன்று நிலங்களிலும் இருக்கவும் அங்கு நிகழ்பவற்றைக் குறிப்பிட்ட அளவிலேனும் காணவும் வாய்த்தது. ‘வாழ்தல்’ என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக ‘இருத்தல்’ என்ற வார்த்தையை, பிரக்கையோடே பயன்படுத்தியுள்ளேன். 2009ஆம் ஆண்டு, முள்ளிவாய்க்காலில், பேரினவாதிகளால் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட இனப்படுகொலையின் பின், வாழ்தலானது பிழைத்திருத்தலாகத் திரிந்துபோனது. என்னுடைய வாழ்வை மட்டுமல்லாது ஓட்டுமொத்த ஈழத்தமிழர்களது வாழ்வையும் முள்ளிவாய்க்காலுக்கு முன், முள்ளிவாய்க்காலுக்குப் பின் என வகுக்கலாம். வரலாற்றில் அஃதொரு திசைமாறு காலகட்டம். என்னைப் பொறுத்தவரை, சமூக ஊடாட்டம் என்பது முற்றிலும் குறைந்து போயிற்று. தொடர்பாடல்களை வலிந்து அறுத்துக்கொண்டு தனிமையுடனான வாழ்வு தொடர்கிறது. அவ்வப்போது வெளியாகும் எனது படைப்புகளாலும் சமூக வலைத்தளங்களில் இடும் பதிவுகளாலும் மட்டுமே எனது இருப்பு அறியப்படுகிறது.

1992ஆம் ஆண்டு கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து, 2002ஆம் ஆண்டு கனடாவை விட்டு நீங்கி வரும்வரையிலான பத்தாண்டு காலம் என்னளவில் உயிர்ப்புடைய காலமாக விளங்கிற்று. பத்திரிகைப் பணி, ‘ரோஜா’சஞ்சிகையில் பங்களிப்பு, கனடா எழுத்தாளர் சங்கம் மற்றும் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் செயலாளர், வானொலி பத்திரிகைகளுக்குத் தொடர்ச்சியாக படைப்புகளை வழங்கல், என்னால் எழுதப்பட்ட நாடக ஒத்திகைகளில் கலந்துகொள்ளல், புத்தக வெளியீடுகள், கவியரங்கங்கள், ஏனையவர்களுடன் இணைந்து கலைநிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கமைத்தல், நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றல் என மிகச் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிய காலமது. இப்போதோ, எல்லாவற்றிலிருந்தும் அந்நியமான சூழல். பொதுவெளியில் புத்தாக்கத்துடன் நான் இயங்கிக்கொண்டிருந்தபோது தொடர்பிலிருந்த யாரையாவது ரொறன்ரோவில் காண நேரும்போது, “நீங்கள்..?” என புருவத்தைச் சுருக்கியபின், “கலைவாணி..!” என விளித்து கைகளைப் பற்றிக் கொள்கிறார்கள். பழையதும் இனியதுமான அந்த நாட்களுள் சில கணங்கள் சென்று மீள்கிறேன்.

2009ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர், ஈழம் என்ற சொல் எங்கள் எல்லோரையும் பிணைத்திருந்தது. இலட்சியவாதம் எங்களை

இயக்கியது. இனவாதிகளிடம் தொடர்ந்து அடிவாங்கியதால் உண்டான தாழ்வுணர்ச்சி மறைந்து தன்மதிப்புடன் தலைநிமிர்ந்திருந்தோம். வீரயுகமொன்றில் வாழ்வதான பெருமதிம் எங்களது தலைகளை நிமிர்த்தியிருந்தது. 2009ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு எல்லாம் மாறிற்று. எனக்குத் தெரிந்து ஈழ ஆதரவாளர்களாக இருந்தவர்களுள் பலர் முள்ளிவாய்க்காலின் பிறகு மனம் நொறுங்கி, தனிப்பட்ட வாழ்வோடு தம்மைச் சுருக்கிக்கொண்டுவிட்டார்கள். விடுதலைப் புலிகளின் வீழ்ச்சியுடன் விடுதலைக்கான சாத்தியங்கள் அற்றுப்போய்விட்டதாகக் கருதியதால் உண்டான விலகல் அது. இப்போது, கட்சி அரசியல், தேர்தல்கள், பதின்முன்றாவது திருத்தச் சட்டம், தீர்வு நோக்கிய பேச்சுவார்த்தைகள் இவற்றின் மீதெல்லாம் அசிரத்தையுடனான விலகலைப் பெரும்பாலானவர்கள் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கமுடிகிறது. ஏனெனில், எதையும் வழங்கத் தயாரில்லாத அரசுகளின் முன் ஏந்திய கைகளுடனும் ஏங்கிய கண்களுடனும் காத்திருப்பது வியர்த்தம் என்ற பாடத்தை ஈழத்தமிழர்களுக்கு வரலாறு கற்பித்திருக்கிறது.

2009ஆம் ஆண்டு, மே மாதத்திற்கு முன்புவரை அரங்கம் நிறைய மக்கள் திரண்ட தேசியம்சார் நிகழ்ச்சிகளில் இப்போது குறைந்த எண்ணிக்கையிலானவர்களே கலந்துகொள்வதாக நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படிக் கலந்துகொள்பவர்களும் அதே பழைய முகங்கள்தாம். அவர்கள்தான் தேசியம்சார் நிகழ்ச்சிகளை ஒருங்கிணைக்கிறார்கள்; அவர்கள்தான் இலங்கை அரசுக்கெதிரான போராட்டங்களில் கலந்துகொள்கிறார்கள். பல்வேறு குழுக்களாகச் சிதறிவிட்ட ஈழ ஆதரவாளர்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒரேயொரு நிகழ்வாக மாவீரர் நாள் நிகழ்வு மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு விடயம் நம்பிக்கையளிக்கிறது. இனப்படுகொலை அரசுக்கெதிரான நிகழ்ச்சிகளில் தென்படும் இளைய முகங்கள் உற்சாகம் அளிக்கின்றன. போராட்டத்தைப் பற்றிய அறிதலை விடவும் இனப்படுகொலையைப் பற்றிய அறிதலை அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். மொழியும் நிலமும் அவர்களை இணைப்பதைவிடவும், குரூரமாகக் கொல்லப்பட்ட இனத்தின் சந்ததிகள் என்ற உணர்வே அவர்களை இணைக்கிறது. முள்ளிவாய்க்காலில் இனப்படுகொலை நிகழ்த்தப்பட்டது என்பதற்கான சாட்சியங்களைத் திரட்டி ஐ.நா.உள்ளிட்ட அமைப்புகளின் முன் வைத்ததில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் இளையோரின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. வல்லரசுகளின் நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இலங்கைத்தீவு போன்ற வளர்ந்துவரும் நாடுகளின் தலைவிதிகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்ற புரிதல் இருந்தாலும், பேரினவாத இலங்கை அரசுக்கு

(ஆட்சிகள் மாறினாலும், மாறாதது இனவாதம்) எதிரான நிலைப்பாட்டினை எடுக்கவேண்டிய ஒரு சூழல் மேற்கத்தேய நாடுகளுக்கு அமையுமேயானால், அப்போது அந்தச் சாட்சியங்கள் பயன்படலாம் என்பது அவர்களது எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது.

கனடாவின், குறிப்பாக ஒன்ராறியோ மாநில அரசியலில் கணிசமானளவு செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய இனமாக தமிழ் மக்கள் மாறிவிட்டார்கள் என்றே கூறவேண்டும். ஈழத்தமிழர்களால் ஒழுங்கமைக்கப்படும் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு, இனப்படுகொலையுண்டவர்களுக்கான நீதியைப் பெற்றுத்தர தாம் உறுதுணையாக இருப்போமென வேற்றினத்தைச் சார்ந்தவர்கள் (நிறத்தால் வெள்ளையர்கள்)உறுதியளிப்பதற்கு, மைய நீரோட்ட அரசியலில் கலந்துவிட்ட தமிழர்களது எண்ணிக்கையும் பங்களிப்பும் ஒரு காரணமாகும். புலம்பெயர் தேசங்களில் பொருளாதாரரீதியாகவும் அரசியலரீதியாகவும் உறுதிமிக்கதொரு சமூகமாக நாங்கள் வளர்ந்தபடிதானுள்ளோம். புலம்பெயர்ந்த புதிதில் உணவகங்கள், தொழிற்சாலைகள் இன்னபிற கடும் உடலுழைப்பைக் கோரும் வேலைகளைச் செய்த தமிழர்கள், வேலைவாய்ப்பை வழங்குபவர்களாகவும் முதலீட்டாளர்களாகவும் வளர்ந்திருக்கிறார்கள். நானறிய, தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியளவு எண்ணிக்கையுடனிருந்த தமிழ்க்கடைகள் இன்று பன்னூற்றுக்கணக்காகப் பெருகிவிட்டன. எங்களுடைய தலைமுறையினரில் பலர் நான்கு மணித்தியாலங்கள் மட்டுமே உறங்கி, மூன்று வேலைகளுக்குச் சென்றே இன்றிருக்கும் நிலையை வந்தடைந்தார்கள். எங்களுக்கு அடுத்த தலைமுறையினருக்கு மொழிநீதியான தடைகள், புதிய நிலங்களில் அந்நியமாதலால் உண்டாகும் சிக்கல்கள் ஒப்பீட்டளவில் குறைவு. இன்று, நிர்வாகத் தரத்திலான பதவிகளில் எங்கள் இளைஞர்களைக் (பெண்களும் ஆண்களும்) காணும்பொழுதில் பெருமதமும் நிறைவும் கொள்கிறோம். ஒப்பீட்டளவில் இனத்துவேசம் குறைந்த நாடாக கனடா விளங்குவதற்குக் காரணம், அங்கு பல்லின மக்கள் வாழ்வதேயாகும். ரொறன்ரோவில் வாழும் ஐம்பது சதவீதமான மக்கள் வெளிநாடுகளில் பிறந்தவர்கள் என்று புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன. பார்க்கப்போனால், கனடாவின் பூர்வீக குடிகளைத் தவிர மற்றெல்லோரும் வந்தேறு குடியேறிகளே. அவ்விதமிருக்க யார் யாரிடத்தில் துவேசம் பாராட்டுவது?

என்பத்து மூன்றாம் ஆண்டு, 'கறுப்பு ஜூலை' இனக் கலவரத்துடன் ஈழத்தமிழர்களது புலம்பெயர்வு கணிசமானளவு ஆரம்பித்து விட்டதெனினும், தொண்ணூறுகளிலேயே அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லவாரம்பித்தார்கள்.

அவ்வாறு புலம் பெயர்ந்தவர்கள் தம்மோடு சாதி, சமயம், சம்பிரதாயங்கள், சடங்குகளைக் கொண்டு சென்றிருந்தார்கள். புலம்பெயர்ந்த தேசங்களில் அவற்றைச் செயலாக்கவும் முயன்று அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றார்கள். அத்தகையோரின் காலம் இப்போது காலாவதியாகிவிட்டது. அடுத்த தலைமுறையினரின் முடிவுகளில் அவர்கள் செல்வாக்குச் செலுத்த முடியாதவர்களாகிவிட்டார்கள். ஒன்று, அவர்கள் முதுமையை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு, அவர்கள் பெற்றோர்கள் என்ற கோதாவில் பிள்ளைகள் மீது அதிகாரத்தைச் செலுத்த முடியாதளவு பிள்ளைகளை புலம்பெயர் வெளி உள்வாங்கிவிட்டது. புலம்பெயர்தலின் ஆரம்ப நாட்களில் வீடு வெளி இரண்டுக்குமிடையிலான கலாச்சார இடைவெளிகளால் குழப்பமடைந்திருந்த இளையவர்களுள் பெரும்பாலானவர்கள் வெளியைத் தெரிவு செய்துவிட்டதை இன்று கண்கூடாகக் காண்கிறோம். பெற்றோரின் உறவினர்களோ நண்பர்களோ வீட்டுக்கு வரும்போது, சம்பிரதாயமாக ஒரு வணக்கம் தெரிவிப்பதுடன் அவர்களுக்கு முந்தைய தலைமுறையுடனான தொடர்பாடல்கள் முடிந்துபோகின்றன. குடும்ப ஒன்றுகூடல்களின்போது எனது உறவினர்களது பிள்ளைகள் தமக்குள் தமிழில் உரையாடுவதில்லை; தமிழ்ப் புத்தகங்களை வாசிப்பதில்லை; திரைப்படங்களினுடாக மட்டுமே தமிழ்மொழி அவர்களைச் சென்றடைகிறது.

தமது இனத்திற்குள்தான் திருமணம் செய்யவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமும் அவர்களுக்கு இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த சிலருடைய பிள்ளைகள் சீன, இத்தாலிய, கரீபியன், கயானா நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களை மணம் முடித்திருக்கிறார்கள். கண் விழித்தெழுந்தது முதல் கண்ணுறங்கப் போகும்வரை 'தமிழ்... தமிழ்...' எனப் பாராயணம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஒரு பிரமுகரின் மகள் வெள்ளைக்காரர் ஒருவரைத் திருமணம் செய்திருக்கிறாள். அதில் தவறேதுமில்லை. காதலிப்பதற்கும் திருமணம் செய்துகொள்வதற்கும் இன, மொழி, நில வேறுபாடுகள் தடையாக இருக்கக்கூடாது, முடியாது. ஆனால், அந்தப் பிரமுகர் ஆடிய 'தமிழ்க்குத்து'க்கும் "என்னுடைய மகளுக்குத் தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. மற்றவர்கள் தமிழில் கதைப்பது அவளுக்கு விளங்கும்" என்ற போலிப் பெருமிதத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாடுதான் உறுத்துகிறது.

'அடக்க ஒடுக்கமான', 'குடும்பப் பாங்கான' மருமகளை எதிர்பார்க்கும் சில பெற்றோர் தமது மகனுக்கான மணப்பெண்ணை இலங்கையிலிருந்து 'இறக்குமதி' செய்வது இப்போதும் நடக்கவே செய்கிறது. பெற்றோரால் முன்வைக்கப்படும், 'குடும்பத்திற்கு ஏற்ற

பெண்' என்ற கற்பிதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் அந்த இளைஞர்கள், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்திருப்பார்கள். அநேகமாக, இருபதுகளுக்குப் பிறகான வயதில் புலம்பெயர்ந்தவர்களாக, தமிழ் விழுமியங்கள் என்று கற்பிக்கப்பட்டவற்றில் ஊறிப்போனவர்களாக இருப்பார்கள். வேற்றினத்தைச் சேர்ந்த இணைகளைத் தேர்பவர்கள் கனடாவிலேயே பிறந்து படித்து வளர்ந்தவர்களாக அல்லது தம் பதிர்ப்புவத்தில் புலம்பெயர்ந்தவர்களாக இருப்பதற்கே சாத்தியம் அதிகம். அவர்கள்தான் “சாதி என்றால் என்ன?” என்று எள்ளலோடு வினவுகிறவர்கள். “ஒரு பெண் பூப்பெய்துவது இயல்பான விசயம். அதை ஏன் ஊரை அழைத்துக் கொண்டாவேண்டும்?” என்று கேள்வி எழுப்புகிறவர்களும் அவர்களே. உலகமயமாக்கலானது அவர்களை இனம், மொழி ஆகிய ஒற்றை அடையாளங்களிலிருந்து விலகச்செய்கிறது. இன்னுஞ் சொல்லப்போனால், சர்வதேசிய மனிதர்களாக உணர்ச்செய்கிறது. அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தோடோ மொழியோடோ மதத்தோடோ கட்டுண்டிருப்பவர்கள் அல்லர். ஆனால், யூதர்கள் எத்தனை தலைமுறைகள் கடந்தாலும், எங்கு வாழ்ந்தாலும் ‘ஹோலோகோஸ்ட்’ஐ மறப்பதில்லையோ, அவ்விதமே தமிழர்களும் குறிப்பாக தமிழ் இளைஞர்களும் இனப்படுகொலைக்குள்ளான சமூகமொன்றின் சந்ததிகள் என்ற ஞாபகத்துடன் பிணைப்பிணைக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இலங்கை அரசிற்கெதிரான போராட்டங்களில் காணப்படும் இளைஞர்களது முகங்களில் அந்தக் கோபம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு முந்தைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த எனக்கு, அவர்களது அந்தப் பிரசன்னமானது ஆசுவாசத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கிறது.

முன்பெல்லாம், புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் இருவர் நேரில் சந்திக்கும்போதோ, அலைபேசியில் உரையாடும்போதோ ஒரு கேள்வி தவறாமல் இடம்பெறும்: “ஊரிலை நிலைமை என்ன மாதிரியாம்?” அந்தக் கேள்வி போர் குறித்தது. போராளிகளால் கைப்பற்றப்பட்டதும் இழக்கப்பட்டதுமான எல்லைகள், தாக்குதலில் பலியானோரின் எண்ணிக்கை தொடர்பானது. இப்போதோ “ஊருக்குப் போகேல்லையா?” என்ற கேள்வியுடன் உரையாடல்கள் தொடங்குகின்றன. வெளிப்படையான போர் முடிவுக்கு வந்தபிறகு, ஊருக்குச் செல்வதென்பது எங்களுடைய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்களுடைய குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகிவிட்டது. நாடு குறித்த கனவை இழந்தவர்களுக்கு இப்போது எஞ்சியிருக்கும் தெரிவு நாட்டுக்குச் சென்று சுற்றிவிட்டுவருவது ஒன்றே. தமது இருபதுகளுக்குப் பிறகு புலம்பெயர்ந்து இன்று ஐம்பது வயதைக் கடந்துவிட்டவர்கள்

மீண்டும் மீண்டும் தாய்மண்ணுக்குத் திரும்பிவருகிறார்கள். ஒருவருடைய ஆடை அணிகள், நடவடிக்கைகளை வைத்து அவர் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறார் என்பதை உள்ளூர்வாசிகள் அனுமானித்துவிடுகிறார்கள். வியாபாரிகள், தமது பொருட்களுக்கு எத்தனை மடங்கு விலையை ஏற்றிச் சொல்வதென கணக்கிட ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். தாய்நாட்டுக்கு சுற்றுலாப் பயணிகளாக வரும் மேற்குறித்தோர் தாம் வாழ்ந்த வீடுகளை, விளையாடிய முற்றங்களை, வழிபட்ட கோவில்களை, நடந்தும் சைக்கிளிலும் திரிந்த மண் ஒழுங்கைகளை அள்ளி மனதுள் பொதிந்துகொள்கிறார்கள். மண்ணில் இல்லாமற் போன காலங்களில் இழந்தவற்றையெல்லாம் இட்டு நிரவுவதுபோலிருக்கின்றன அவர்தம் செயற்பாடுகள். தமது பால்யத்தில் விசாலமாகத் தோன்றிய வீதிகள் ஏனிப்படிக்குறுகிப்போய்விட்டன என்று வியக்கிறார்கள். இருளடைந்து கிடக்கும் கோயிற் பிரகாரங்களில் தமது இளமைக்காலத்தினுள் தனியாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இழந்துபோன காதலொன்றும் இருக்குமேயானால் அந்த ஊர் திரும்புதலுக்கொரு காவியத்தன்மை கூடிவிடுகிறது. இன்னமும் புலம்பெயராமல் ஊரிலேயே தங்கியிருக்க நேர்ந்துவிட்ட தம் வயதொத்தவர்களைச் சந்தித்து பழைய நினைவுகளை அசைபோடுகிறார்கள். “என்ன இருந்தாலும் ஊரைப் போல வராது” என்ற வாசகத்தை மந்திரம்போல அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். ஊரிலேயே தங்கிவிட்டவர்கள் “இஞ்சை என்னதானிருக்கு? காலன் எப்ப வருவான் எண்டு காத்திருக்கிறம்” என்று சலித்துக்கொள்வதைக் கேட்கமுடிகிறது. அப்படிச் சலித்துக்கொள்வோருள் பெரும்பாலானவர்களுடைய பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளில் வேருன்றிவிட்டவர்கள். ஊர்க்கோயில் திருவிழாக்களின்போதோ, தமது பெற்றோரின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொள்ளவோ மட்டும் திரும்பிவருகிறவர்கள். சிலரைப் பொறுத்தளவில் அந்தக் கொடுப்பினையும் இல்லையென்பதே யதார்த்தம்.

சிதைந்துபோனதும் பூட்டப்பட்டதுமான வீடுகள் போர் நிகழ்ந்தது என்பதற்கான சாட்சியங்களாக இன்றும் எஞ்சியுள்ளன. அண்மையில், தமிழகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருந்த கவிஞர் ஒருவர், “இங்கு ஓர் அழுத்தமான மௌனம் நிலவுகிறது. அடியாழத்தில் உறைந்திருக்கும் துயர நினைவுகளுடன் மக்கள் உலவுவதைக் காண்கிறேன்” என்றார். இறுதிப்போர் என இன்று விளிக்கப்படும் பேரழிவின் பின், விடுதலைப்புலிகளுக்குச் சொந்தமாகவிருந்த கட்டிடங்களையும், காணிகளையும் இலங்கை இராணுவம் கையகப்படுத்திவிட்டது. அண்மையில் கிளிநொச்சி வழியாக யாழ்ப்பாணம் சென்றபோது, “இந்த நீதிமன்ற வளாகத்

திலிருந்தபடிதான் விடுதலைப் புலிகள் நீதி பரிபாலனம் செய்தார்கள்” என்று நான் பயணித்த வாகனத்தின் சாரதி கூறினார். நானறிந்திராத செய்தியொன்றை என்னிடம் தெரிவிக்கும் ஆர்வம் அவருடைய குரலிலிருந்தது. அந்த வழியாக ஆண்டுக்கு இரண்டு தடவையாவது செல்லும் எனக்கு அது புதிய செய்தியன்று. ஆனால், அந்தக் கட்டடத்தைப் பார்க்கும் ஒவ்வொரு தடவையும் மனதில் எழும் வலி புதிதானது. போலவே, விடுதலைப் புலிகளால் பராமரிக்கப்பட்ட தேக்குமரக் காட்டினுள் இராணுவம் முகாம் அமைத்துக் குடியிருக்கிறது. கிளிநொச்சியில் இராணுவத்தால் வீழ்த்தப்பட்ட பாரிய தண்ணீர் தாங்கி அகற்றப்பட்டுவிட்டது. போர் நடந்ததென்பதற்கான அடையாளங்கள் திட்டமிட்டு மறைக்கப்படுகின்றன. அங்ஙனம் ஞாபகங்களை அழிப்பதும் மறைப்பதும் சாத்தியமில்லை.

இன்று, புதுப்பொலிவுடன் எழுந்து நிற்கும் பல வீடுகளை யாழ்ப்பாணமெங்கிலும் காணவியலும். போருக்கு முன்னாலும் கூட யாழ்ப்பாணம் விசாலமான வீடுகளுக்கும் வளவுகளுக்கும் பெயர்பெற்றதே. எனினும், தலைமுறை தலைமுறைகளாக அங்கு வாழ்ந்தவர்களால் கட்டப்பட்ட அந்த வீடுகளும், இன்று ஆண்டிற்கொரு தடவை மட்டுமே கிடைக்கும் விடுமுறையின்போது தம் ஒட்டுமொத்தக் குடும்பத்தினரோடு வந்து தங்குவதற்கெனக் கட்டப்படும் வீடுகளும் ஒன்றல்ல. எமது மரணத்திற்குப் பிறகும் நாம் ஞாபகங்கொள்ளப்படவேண்டுமென்பதற்காக ஏதாவதொன்றை பூமியில் விட்டுச்செல்லவேண்டும் என விரும்புவதனோடு இதனைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தேன். வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அங்கு காலூன்றிவிட்டபோதிலும், பிறந்தமண்ணோடான உறவு என்பதை அறுத்துக்கொள்ள விரும்பாது, அதைத் தமது சந்ததிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்த விழையும் அந்த மனங்களையும் இழப்பை ஏற்கமுடியாதபோது, அதை ஏதொன்றைக் கொண்டேனும் நிரவமுயலும் தவிப்பையும் புரிந்துகொள்ளமுடிந்தது. ஆனால், “கொடிய போர் நடந்த காலத்தில் நாங்கள்தான் இந்த நாட்டைவிட்டு ஓடாதிருந்தோம். உடமைகளையும் உயிர்களையும் பறிகொடுத்தோம். இவர்கள் எல்லாம் முடிந்தபிறகு வந்து படங்காட்டுகிறார்கள்” என்று என் காதுபடக் கூறியவர்கள் உண்டு. இலங்கை போன்றதொரு நாட்டில் வாழும் அநேகமானவர்களுடைய வெளிநாட்டுக் கனவுக்குத் தூபமிடுபவையாக, புலம்பெயர்ந்த தேசங்களிலிருந்து திரும்பி வருபவர்களிடம் காணப்படும் பணப்புழக்கமும், அவர்களால் கட்டப்படும் மிகப் பெரிய வீடுகளும், வாங்கப்படும் நிலம் இன்னபிற சொத்துக்களும் அமைகின்றன என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறேன். கேட்கிறேன்.

அள்ளி வீசிச் செலவழிக்கப்படும் அந்தப் பணமானது, அந்தக் குறிப்பிட்ட பயணத்தின்போது செலவழிப்பதற்காகக் கடன் வாங்கப்பட்டிருக்கலாம்; கடனட்டைகள் வழித்துத் துடைக்கப்பட்டிருக்கலாம் ஆகிய உண்மைகள் வெளிப்பார்வைக்குத் தென்படாதவை. அதிலும், 2022ஆம் ஆண்டின் பொருளாதார வீழ்ச்சிக்குப் பிற்பாடு, இலங்கைத்தீவை வாய்ப்புகள் துடைத்தழிக்கப்பட்டுவிட்ட நாடாகவே மக்கள் கருதுகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும், இயற்கை எழில்மிகு இத்தீவிலிருந்து இலட்சக்கணக்கானோர் வெளியேறிச் செல்வதை அவதானிக்கமுடிகிறது. 2024ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிலிருந்து ஜூலை வரையிலான காலப்பகுதியில் மட்டும் 175,163 பேர் தொழில்நிமித்தமாக வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளதாக புள்ளிவிபரங்கள் கூறுகின்றன. அதிலும், கனடாவுக்கு 'விசிற்தர்ஸ் விசா'வில் செல்வதொன்றே தமது வாழ்நாளின் குறிக்கோள் என எண்ணுபவர்களையும் சந்திக்க முடிந்தது. அங்கு சென்றுவிட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும், வாழ்வு ஒளிமிக்கதாகிவிடும் என நம்பிக்கையோடு சொல்கிறார்கள். ஊரில் வாழும் எவராவது வெளிநாட்டுக்குச் செல்வது பற்றி என்னிடம் கதைத்தால், “ஊரில் வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை. வெளிநாட்டு வாழ்க்கை உப்புச்சப்பற்றது” என்று முன்புபோல துணிந்து சொல்ல நாவெழுவதில்லை. நாட்டு நிலைமை அப்படி! உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கும் விலைவாசி அவர்களை நாட்டைவிட்டு விரட்டுகிறது. வெளிநாட்டில் ஓய்வொழிச்சலற்று வேலைக்குப் பின்னால் ஓடும் பாடுகள் பற்றி நான் எனது மருமகன் முறையானவரிடம் குறைப்பட்டுக்கொண்டபோது, “நீங்கள் வெளிநாடு சென்றபடியால்தானே பெரியதொரு வசதியான வீட்டைக் கட்டி இங்கு வாழமுடிகிறது? நினைத்தபோதெல்லாம் பயணங்கள் செல்லமுடிகிறது?” என்று, என்னைத் தன் கேள்வியால் மடக்கிவிட்டதான தொனியில் கேட்டார். ‘வாழ்க்கை என்றால் என்ன?’ என்பது குறித்துப் பாடம் நடத்தும் வலுவை நான் இழந்துபோனேன். மேலும், ரூபாய்க்கு உழைக்கிற உழைப்பை டொலர்ஸ்க்கோ பவுண்ட்ஸ்க்கோ உழைத்தால் பொருளாதாரச் சுவைகள் குறையுமென்பதில் எனக்கும் மாற்றுக் கருத்தில்லை. ஆனால், ஒரே பாடலில் பணக்காரனாகிவிடும் கதாநாயகனைப் போல, கனடாவுக்குப் போனவுடனே காசை அள்ளிவிடலாம் என்பதும் ஒரு கனவுதான் என்று மட்டுமே பதிலளிக்கமுடிந்தது. புலம்பெயர் வாழ்வில் உறக்கம், உணவு, ஓய்வு, நல்ல வதிவிடம் இன்னபிறவெல்லாம் ஆடம்பரங்கள் என்றாகும் பொழுதுகள் கூடும்போதில் அவர்களாகவே நிலைமையை உணரக்கூடும். பணக்கார நாடென விளிக்கப்படும் கனடாவில் வாழும் தமிழ்ச்

சமூகத்தினரிடையேயும் வர்க்க வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அண்மைய 'விசிற்பர்ஸ் விசா' இன்னபிற தற்காலிக வதிவிட அனுமதிகளுடன் அங்கு சென்று தலையெடுக்க முற்படுகிறவர்களுக்கும், பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னரே கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து, கடுமையாக உழைத்துச் சேமித்து, இன்று வீட்டுக்கு முன்புறமும் பின்புறமும் புற்றரைகளுடன் கூடிய பிரமாண்டமான வீடுகளில் வாழும் தமிழர்களுக்கும் இடையில் வர்க்க வேறுபாடுகள் இருக்கவே செய்கின்றன.

ஆனால், வாழ்வின் பொருளெனப்படுவது பணத்திலோ வசதிகளிலோ ஆடம்பரங்களிலோ இல்லை; மனநிறைவில்தான் உள்ளது என உணர்ந்தவர்களும் இலங்கையில் வாழத்தான் செய்கிறார்கள். எளிதாக வெளிநாட்டுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பிருந்தும், அதைப் புறந்தள்ளிவிட்டுத் தாய்மண்ணிலேயே நிலைத்துவிட்டவர்களையும் நான் அறிவேன்.

சென்னை எனக்குப் புதிய நகரமன்று. இந்தியாவிலிருந்து என்னை கனடாவுக்கு அழைப்பது எளிதென்று எண்ணியதால், 1990ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், என்னைச் சென்னைக்குச் செல்லும்படி எனது கணவர் பணித்தார். வெளிநாடு செல்லும் கனவோடு சென்னை, அண்ணா நகரில் தங்கியிருந்த வேறு சில பெண்களோடு சேர்ந்து ஒரு வீட்டில் நானும் தங்கினேன். 1991ஆம் ஆண்டு மே மாதம், முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி கொல்லப்பட்டதையடுத்து, சூழல் கொதிநிலையடைந்தது. இந்தியாவில் தங்கியிருந்த ஈழத்தமிழர்களும் அவர்களுக்கு ஆதரவாயிருந்த தமிழகத் தமிழர்களும் காவல்துறையால் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கப்பட்டனர். சிலர் கைதுசெய்யப்பட்டனர். நாங்கள் தங்கியிருந்த வீட்டின் உரிமையாளராகிய பெண்மணியோ காவல்துறையை விடவும் மோசமாக எங்களை நடத்த ஆரம்பித்தார். ஏதோ நாங்கள்தான் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியைத் திட்டமிட்டுக் கொன்றுவிட்டதைப் போல எங்களைக் கோபத்துடனும் வெறுப்புடனும் நோக்க ஆரம்பித்தார். எங்களுடைய பெயர், முகவரி இன்னபிற விடயங்களை காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்தபின், குறிப்பிட்ட நாட்களுக்கொரு தடவை அங்கு சென்று கையெழுத்திட்டு வரவேண்டியதாயிற்று. பேரச்சம் தந்த அந்தச் சூழலை விட்டு வெளியேறினால் போதுமென்று தோன்ற ஈழத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றேன். அதன்பிறகு, இலங்கையிலிருந்தே கனடாவுக்குச் சென்றேன்.

கனடாவில் பத்தாண்டுகளைக் கழித்தபின், பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் (2006ஆம் ஆண்டு) சென்னைக்குச் சென்று அங்கு தற்காலிகமாக வாழ முயன்றபோது கண்ட சென்னை முந்தைய கசப்பான அனுபவம் போலன்றி இணக்கமானதாகவே தோன்றிற்று. ஆனாலும், நான் ஈழத்துக்காரி! எங்களுக்கு வீடு

தருவதற்கு வீட்டு உரிமையாளர்கள் அவ்வளவாக விரும்பவில்லை. திருவான்மியூரிலிருந்த ஒரு தொடர்மாடிக் குடியிருப்பிலிருந்து தகுந்த காரணமோ கால அவகாசமோ இன்றி நாங்கள் (நானும் எனது பெறாமக்களும்) வெளியேறும்படி கேட்கப்பட்டோம். அந்த வீட்டு உரிமையாளரிடம் அதற்கான காரணத்தைக் கூறும்படி வற்புறுத்திக் கேட்டபோது, “சிலோன்காரங்களை குடிவைத்திருப்பது என் சகோதரர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை” என்றார். பிற்பாடு, எவ்வளவோ அலைச்சல்களுக்குப் பிறகு, வட இந்தியாவைச் சேர்ந்த ஒருவர் எங்களுக்குத் தன் வீட்டை வாடகைக்கு விட ஒத்துக்கொண்டார். 2007ஆம் ஆண்டிலேயே நாற்பதாயிரம் ரூபாய் மாத வாடகை! அது நாங்கள் ‘சிலோன்காரங்கள்’ ஆக இருந்ததற்காகக் கொடுத்த விலை. ‘சிலோன்காரர்’களுக்கு மட்டுந்தான் தமிழகத்தில் இந்தக் கதியென்றில்லை என்பதை இப்போது, பல்லாண்டு கால அனுபவத்திற்குப் பிறகு தெரிந்துகொண்டுவிட்டேன். வெகு சில மனிதர்களது நடவடிக்கைகளை வைத்து ஒரு நகரமே இப்படித்தான் என பொதுமைப்படுத்தலாகாது என்ற புரிதலும் இப்போது கூடியிருக்கிறது.

இப்போது, சென்னை என்னையும் நான் சென்னையையும் அறிந்திருக்கிறோம். என்னுடைய படைப்புகள் அங்கு வெளியீடு செய்யப்படுகின்றன. ஒப்பீட்டளவில் ஓரளவு வாசகப் பரப்பு எனக்கு அங்கிருப்பதை என்னுடைய புத்தகங்களது விற்பனையின் மூலம் அறிந்துகொள்கிறேன். தீவிர இலக்கியத்தில் எனக்கென ஓர் அடையாளத்தை வழங்கியதில் சென்னைக்கு மிகப்பெரிய பங்குண்டு என்பதை நன்றியோடு நான் சொல்லித்தானாகவேண்டும். தவிர, ஈழத்தையோ கனடாவையோ பார்க்கிலும் அதிகளவான நண்பர்கள் தமிழகத்தில் எனக்கு இருக்கிறார்கள். உயிரச்சத்தினால் என்னால் இலங்கைக்குச் செல்லமுடியாதிருந்த காலத்தில், தாய்நிலத்திற்கு அருகிலிருக்கிறேன் எனும் ஆசுவாசத்தை அளித்து, என்னைத் தன்னுள் பொதிந்துவைத்திருந்தது தமிழகமே. பல வழிகளாலும் அந்நிலத்திற்குக் கடமைப்பட்டவள் நான். சென்னை விமான நிலையத்தில், “என்ன காரணத்திற்காக இங்கு அடிக்கடி வருகிறீர்கள்?” என்று குடிவரவு அதிகாரிகளால் கேட்கப்படும்போது, “நான் ஒரு எழுத்தாளர். தவிர, எனது நண்பர்களும் இங்கிருக்கிறார்கள்” என்று பதிலளிக்கும்போது, அவர்கள் புன்னகையோடு என்னை நிமிர்ந்து பார்க்கிறார்கள். “என்னவெல்லாம் எழுதியிருக்கிறீர்கள்?” என்று ஆர்வத்தோடு விசாரிக்கிறார்கள். “ஏன் புனைபெயரில் எழுதுகிறீர்கள்? உங்களுடைய இயற்பெயரே நன்றாகத்தானிருக்கிறது” என்று சொல்கிறார்கள்.

பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உணர்ந்ததுபோல, இப்போது

சென்னையில் என்னை நான் அந்நிய மனுசியாக உணர்வதில்லை. முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவின் பின், தமிழகத்தைச் சேர்ந்து சிலரது மலினமான அரசியலானது தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வாழும் தமிழர்களிடையே ஒரு விலகலை உண்டுபண்ணிவிட்டது. உணர்வுபூர்வமான ஒட்டுதலில் மெல்லிய விரிசல் உண்டாகிவிட்டது. எப்போதும்போல, பொதுமக்கள் அதற்குக் காரணமில்லை; அரசியல்வாதிகளே காரணகர்த்தாக்கள்.

மூன்று நிலங்களில் வாழ்கிறேன். ஆனால், ஒன்றோடும் என்னை நிரந்தரமாகப் பொருத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. என்னுடைய வீடிருக்கும் வவுனியாவின் அயலவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் நான் கனடாவிலிருந்து அவ்வப்போது வந்துசெல்லும் வெளிநாட்டுக்காரி. என்னுடைய பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களுக்கு நான் எழுதுபவள் என்பதே தெரியாது. ரொறன்ரோவில் வாழும் தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஒருகாலத்தில் நிறைய எழுதிக்கொண்டிருந்தவள், பிறகு ஊரோடு போய்விட்டவள். தமிழகத்து நண்பர்களது கண்களில் நான் கனடாவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்து செல்லும் ஈழத்துக்காரி. புத்தகத் திருவிழாவில் தொலைந்துபோகிறவள்.

கனடாவுக்கு நான் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் புலம்பெயர்ந்து சென்ற பலர் இன்று அங்கு நிரந்தரமாகக் காலான்றிவிட்டார்கள்; பொருளாதாரரீதியாக தம்மைச் செழுமைப்படுத்திக்கொண்டுவிட்டார்கள்; பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் சூழப் பெருவாழ்வு வாழும் அவர்கள், ஊர் ஒன்றுகூடல்களில் நண்பர்கள், உறவினர்களைச் சந்தித்து அளவளாவுகிறார்கள்; புலம்பெயர்ந்து சென்ற நாட்டிலும் சமூக மனிதர்களாக நீடித்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போல என்னால் ஏன் அந்நிலத்துடன் இயைபுற்று வாழ முடியவில்லை? தனிமையை, காலநிலையினால் ஏற்பட்ட இருண்மையை அவர்கள் கடந்துவந்ததைப் போல என்னால் ஏன் கடந்துவர இயலவில்லை? புயல் பொருதும் கடலென என் மனம் ஏன் இப்படி கொந்தளித்தபடி உள்ளது? விடையற்ற கேள்விகள்!

இலங்கையில் போர் முடிந்துவிட்டது என்கிறார்கள்; என் போன்ற ஈழத்தமிழர்களது அகத்துள் ஓயாமல் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் போர் இன்னுந்தான் முடிந்தபாடில்லை!

தமிழ்நதியின் நூல்கள்

சூரியன் தனித்தலையும் பகல்
(கவிதைகள், பனிக்ஞடம்)

நந்தகுமாரனுக்கு மாதங்கி எழுதுவது
(சிறுகதைகள், காதை வெளியீடு)

தேவதைகளும் கைவிட்ட தேசம்
(கட்டுரைகள், காலச்சுவடு)

கானல் வரி
(குறுநாவல், உயிர்மை)

இரவுகளில் பொழியும் துயரப்பனி
(கவிதைகள், ஆழி)

பார்த்தீனியம்
(நாவல், நற்றிணை)

அதன் பிறகும் எஞ்சும்
(கவிதைகள், ஆகுதி)

மாயக்குதிரை
(சிறுகதைகள், டிஸ்கவரி பப்ளிகேஷன்ஸ்)

காலம் உறைந்த சட்டகம்
(கவிதைகள், தமிழினி)

தங்க மயில்வாகனம்
(சிறுகதைகள், தமிழினி)

அமெரிக்கத் தமிழர்கள் !

கணினித் துறையில் 20 ஆண்டுகளாக அமெரிக்காவில் பணியாற்றி வரும் தினகர், 2010ம் ஆண்டு முதல் அமெரிக்கத் தமிழர்கள் தொடர்பான செய்திகளை முன்னணி இணைய ஊடகத்தில் எழுதி வந்துள்ளார். 30க்கும் மேற்பட்ட மாநிலங்களில் உள்ள தமிழ்ச் சங்கச் செயல்பாடுகளை இணைய வழியாக வெளிக்கொணர்ந்தவர். சமூக ஊடகத்தின் தாக்கம் இல்லாத நிலையில், தமிழ்நாடு அறக்கட்டளை, தமிழ்ச் சங்கங்கள், வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவையின் விழாக்கள், திருக்குறள் போட்டி, பறையிசை, ஜல்லிக்கட்டு உள்ளிட்ட அமெரிக்கத் தமிழர்களின் முக்கிய நிகழ்வுகளை உலகறியச் செய்ததில் பெரும் பங்கெடுத்தவர்.

தினகர் ரத்னசபாபதி

இந்தியாவை விட மூன்று மடங்கு நிலப்பரப்பு கொண்ட அமெரிக்காவில் பூர்வகுடி மக்கள் மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையாகி, குறிப்பிட்ட சில நிலப்பரப்புகள் மட்டுமே அவர்களுக்கு என்றாகி விட்ட நிலையில், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் பெரும் நிலப்பரப்பு வேறு கண்டங்களிலிருந்து வந்து குடியேறியவர்களால்தான் நிரப்பப்பட்டுள்ளது.

ஐரோப்பிய நாடுகள் உலகெங்கும் வணிகத்திற்காகவும் பிறநாட்டு வளங்களை தமதாக்கிக் கொள்ளுவதற்காகவும் தங்கள் காலனிகளை உருவாக்கியபோது, ஐரோப்பியச் சட்ட திட்டங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக அங்கிருந்து வெளியேறி அமெரிக்காவில் குடியேறினார்கள் அமெரிக்க முன்னோடிகள்.

ஆனாலும் அமெரிக்காவில் 13 மாநிலங்கள் உருவாகி இங்கிலாந்து நாட்டிற்கு அடிமையாகத்தான் போனார்கள் அம்மக்கள். 1776ல் பல போர்களுக்குப் பிறகு, இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து விடுதலை

பெற்றதாக தங்களை அறிவித்துக் கொண்டது அமெரிக்கா.

தங்களுக்கான விடுதலையை அறிவித்துக் கொண்ட அமெரிக்கா தன்னை ஒரு முதலாளித்துவ நாடாகவும் உருவாக்கிக் கொண்டது. கடவுள் அமெரிக்காவை ஆசீர்வதிக்கட்டும் (God Bless America) என்ற முழக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அமெரிக்கா, தனி மனிதனுக்கான பேச்சரிமை, மத உரிமை, மதம் இல்லாத உரிமை ஆகியவற்றையும் தன்னுடைய அரசியல் சாசனத்தில் பதித்துக் கொண்டது.

மற்றொரு மனிதனை அடிமையாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதையும் அதிகாரப்பூர்வமாக வைத்துக் கொண்ட அமெரிக்காவில், அனைவரும் சமம் என்ற நிலையைப் பெறுவதற்குத்தான் ஒரு உள்நாட்டுப் போரையே எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. நான்கு ஆண்டுகள் உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு 1865ல் தான் அடிமைச் சட்டம் நீங்கி அனைவரும் சமமாகினார்கள். உலக நாடுகளை ஆதிக்கம் செலுத்தும் உலகின் மிகப்பெரிய சக்தியாகவும் வளர்ந்து விட்டார்கள்.

வாய்ப்புகளின் நிலம் (Land of Opportunities) என்று அழைக்கப்படும் இந்த வளம் மிக்க நாட்டில் திறன் மிக்க குடியேற்ற மக்களுக்கு எப்போதும் கதவுகள் திறந்தே இருந்து வந்துள்ளது. ஆனாலும் 1960களின் பிற்பகுதியில் தான் இங்கே தமிழர்களின் வரவு தொடங்கியுள்ளது. முதன் முதலாக அமெரிக்காவுக்கு குடிபெயர்ந்த

தமிழர்கள், தமிழ்நாட்டில் மருத்துவம் பயின்று மருத்துவர்களாக பணியாற்றி வந்தவர்கள் தான். 60களின் பிற்பகுதியிலும் 70களின் தொடக்கத்திலும் பொறியியல் படித்தவர்களும், ஆராய்ச்சிப் பட்டப்படிப்பு படித்தவர்களும் அமெரிக்காவிற்கு புதிய வாய்ப்புகளைத் தேடி வரத் தொடங்கியுள்ளனர்.

இப்படிக் குறைந்த எண்ணிக்கைகளில், கற்றறிந்த திறன் மிக்க முன்னோடித் தமிழர்கள் அமெரிக்காவில் அந்தந்த துறைகளில் தனிப்பெரும் செல்வாக்குகளுடனேயே திகழ்ந்துள்ளனர்

நியூயார்க், சிகாகோ போன்ற பெரும் நகரங்களில் தமிழர்களின் வரவு அதிகரிக்கத் தொடங்கிய நிலையில் தமிழ்ச் சங்கங்களை உருவாக்கி அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சமூகத்தை ஒன்றிணைக்க முயற்சி எடுத்துள்ளனர் இந்த ஆன்றோர்கள்.

தங்களை மருத்துவர்களாக உருவாக்கிய தமிழ்நாட்டிற்கு நல்லது

செய்ய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தில் மருத்துவர்கள் சிலர் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ்நாடு அறக்கட்டளை என்ற தன்னார்வ அமைப்பை உருவாக்கினார்கள். கல்வி, பெண்கள் முன்னேற்றம், கிராமப்புற வளர்ச்சி, உடல்நலம் மற்றும் சுற்றுப்புறத் தூய்மை ஆகியவற்றிற்காகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

பொன்விழா கண்ட தமிழ்நாடு அறக்கட்டளை, நியூயார்க், சிகாகோ, ஹூஸ்டன் தமிழ்ச்சங்கங்கள் அமெரிக்காவில் தமிழர்களின் தொன்மைக்கு சான்றாக விளங்கி வருகிறது.

70/80களில் மேற்படிப்புக்காவும் தமிழர்கள் அமெரிக்காவுக்கு இடம்பெயர்ந்து, முதுகலைப் பட்டம் பெற்று உயர் பொறுப்புகளிலும் பணியாற்றத் தொடங்கினார்கள். 90களில் கணினித் துறை வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கிய போது தமிழ்நாட்டில் 80களிலேயே கணினித்துறையில் பயின்றவர்கள் பெருமளவில் அமெரிக்காவுக்கு வரத் தொடங்கினர். 90களின் பிற்பகுதியில் இந்த எண்ணிக்கை மளமளவென அதிகரித்தது.

மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரிஷியஸ் மற்றும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் வசிக்கும் தமிழர்களும் அமெரிக்காவுக்குக் குடிபெயர்ந்து வரத் தொடங்கினர்.

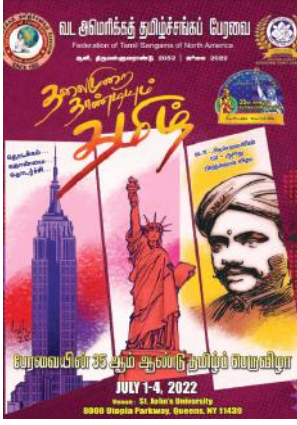
தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவும், பிற பெரும் நகரங்களில் பரவலாகக் குடியேறியதும் அமெரிக்காவில் மேலும் மேலும் புதிய தமிழ்ச்சங்கங்களை உருவாக்கியது. தமிழ்ச்சங்கங்களை ஒன்றிணைக்கும் வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவையும் உருவானது.

ஆண்டுதோறும் அமெரிக்காவின் முக்கிய நகரம் ஒன்றில் தமிழர் கலை, பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் போற்றும் வகையில் தமிழ் விழாக்கள் நடத்தத் தொடங்கினார்கள். உள்ளூர் தமிழ்ச் சங்கம் முன்னெடுக்கும் வட அமெரிக்க தமிழ்ச் சங்கப் பேரவையின் இந்த தமிழ் விழா, கனடா உள்ளிட்ட வட அமெரிக்கத் தமிழர்களுக்கு முன்று நாள் தமிழர் திருவிழா என்றாகிவிட்டது.

அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமய வழிபாட்டின் அடையாளமான தமிழர்களின் கோவில் திருப்பணியும் குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும். நியூயார்க்கில் அமைந்துள்ள கருங்கற்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட பிள்ளையார் கோவில், ஹூஸ்டனில் அமைந்துள்ள மீனாட்சி அம்மன் திருக்கோயில் தமிழர்களின் பெருமுயற்சியால் எழுந்தருளியவை ஆகும். அவை தமிழர்களின் சிற்பக்கலையைப் போற்றும் வகையிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது மிக முக்கியமானதாகும்.

ஈ2ரி என்ற 2000ம் ஆண்டிற்கான கணினி மென்பொருள் மாற்றத்திற்காகப் பெருமளவில் திறனாளர்கள் தேவைப்பட்ட போது, பேரறிஞர் அண்ணாவின் இருமொழிக் கொள்கையினால், ஆங்கில

மொழியில் பொறியியல் பயின்ற தமிழர்களுக்கு பெரும் வாய்ப்பாக அமைந்தது.

இந்த கணினித்துறை வேலைகளுக்காக தற்காலிக குடியேற்ற விசாவில் வந்தவர்களில் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையினரே தமிழ்நாடு திரும்பிச் சென்றார்கள் 90 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்டோர் தொடர் வேலை வாய்ப்புகள் மூலம் நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிட்டனர். கர்ன் கார்டு பெற்று, அமெரிக்க குடியரிமையும் பெற்று வருகின்றனர். அமெரிக்கத் தேர்தல்களில் வாக்களிப்பதோடு, தேர்தல் நிதியளித்து தேர்தல் குழுக்களில் இணைந்து பணியாற்றவும் தொடங்கியுள்ளனர்.

கணினித்துறையினர் வரவுக்குப் பின்னர் அமெரிக்கத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒரு பெரும் எழுச்சி ஏற்பட்டது என்றால் மிகையிலலை. தமிழ்ச் சங்கங்களைத் தொடர்ந்து தமிழ்ப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டது. வார இறுதி நாட்களில் மட்டுமே செயல்படும் இந்தத் தன்னார்வப் பள்ளிகள் மூலம் அமெரிக்காவில் பிறக்கும் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு தமிழ் மொழி, தமிழர் பண்பாடு, தமிழினத்தின் தொன்மை குறித்து அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புகள் உருவானது.

அமெரிக்கா முழுவதும் சுமார் 200க்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ப் பள்ளிகள் இயங்கி வருவதாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பள்ளிகளின் பாடத்திட்டங்களை ஒருங்கிணைக்க இரு பெரும் கல்விக் கழகங்கள் உருவாகி செயல்பட்டு வருகிறது. தவிர இணைய வழி தமிழ்ப் பள்ளிகளும் உண்டு. தமிழ் மொழிக்கு அந்நிய மொழிப் பிரிவில் அமெரிக்க உயர்நிலைப் பள்ளியில் மதிப்பெண்கள் பெற்றுத் தரும் வகையில் தமிழ்ப் பள்ளிகளின் செயல்பாடுகள் உயரம் தொட்டுள்ளது.

18 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக, அமெரிக்காவில் முதன் முதலாக ஒரு குறள் ஒரு டாலர் பரிசுப் போட்டி அறிமுகமானது. அதன் வெற்றியைத் தொடர்ந்து வட அமெரிக்கா முழுவதும் ஒரு டாலர் பரிசுடன் திருக்குறள் போட்டிகள் பரவலாக நடந்து வருகிறது. அமெரிக்காவில் திருக்குறளின் தாக்கம், தமிழ்நாட்டிலும் திருக்குறள் மீதான புதிய எழுச்சியை உருவாக்கியது எனலாம்.

தமிழ்ச் சங்கங்கள், தமிழ்ப் பள்ளிகள், திருக்குறள் போட்டிகள் என கண்ட அமெரிக்கத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுப் புரட்சியாக

அமெரிக்காவின் திக்கெட்டும் அதிரச் செய்ய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது பறையிசை. கணினித்துறை வல்லுனர்களின் கைகளில் பாரம்பரிய பறையிசைக் கருவி இசைக்கத் தொடங்கியது முதல் பறையிசைக்கு உலகம் முழுவதும் புத்துயிர் கிட்டியுள்ளதையாராலும் மறுக்க இயலாது.

தமிழ்நாட்டில் பண்பாட்டுப் புரட்சியாக ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்டங்கள் நடைபெற்ற போது அந்நிய மண்ணிலிருந்து முதல் ஆதரவு அமெரிக்காவிலிருந்துதான் வந்தது, அமெரிக்கா முழுவதுமான தொடர் போராட்டங்கள், இந்தியத் தூதரகத்தில் குவிந்த மனுக்கள் ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்ட வெற்றிக்கு உறுதுணையாக இருந்தது வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

அமெரிக்காவில் தமிழ் மொழியில் கவிதை, கட்டுரைகள், கதைகள் என தங்கள் படைப்புகளையும் உருவாக்கி வருகின்றனர் நம் தமிழர்கள். சங்க இலக்கிய ஆர்வம் அமெரிக்கத் தமிழர்களிடையே அதிகரித்து பெரும் வரவேற்பு பெற்றுள்ளது. புறநானூற்று விழா எடுத்தார்கள். திருக்குறளுக்கு முழுமையாக உரை எழுதி தமிழ்நாடு அரசின் கணியன் பூங்குன்றனார் விருதும் பெற்ற முதல் பெண் எழுத்தாளர் ஒரு அமெரிக்கத் தமிழர்தான்.

தாங்கள் வசிக்கும் நாட்டில் தமிழ் மொழி, பண்பாடு, கலை, தமிழர் விழாக்கள் என தமிழர்களின் அடையாளங்களுடன் வாழும் அமெரிக்கத் தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டு உறவை ஒரு போதும் மறந்து விடவில்லை.

பேரிடர் காலங்களில் பணமாக, பொருட்களாக அமெரிக்காவிலிருந்து உதவிக்கரம் நீட்டுவதை தங்களின் கடமையாகக் கொண்டுள்ளனர். கொரோனா காலத்தில் மருத்துவக்கருவிகளாக, அரசுத் திட்டங்களுக்கு உதவியாக, பொருளாதார நலிவுற்ற கலைஞர்களுக்கு உதவியாக அமெரிக்காவிலிருந்து தாய் மண்ணுக்கு ஆதரவுக்கரம் நீட்டியவர்கள் அமெரிக்க உறவுகள்.

தமிழ்நாட்டு அரசின் சார்பில் அமெரிக்க மண்ணுக்கு வரும் அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், முதல் அமைச்சர்கள் என அனைவரையும் அன்போடு வரவேற்று அவர்களின் செயல்திட்டங்களுக்கு உதவிகரமாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர், எடப்பாடி பழனிசாமி, மு.க.ஸ்டாலின் என நான்கு முதலமைச்சர்களுக்கு அமெரிக்கத் தமிழர்கள் சிறப்பான வரவேற்பு அளித்துள்ளனர்.

மருத்துவ சிகிச்சைக்காக வந்திருந்த முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆருக்குச் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தி மருத்துவ உதவிகள் பெற்றுத் தந்தவர்கள் அமெரிக்கத் தமிழ் முன்னோடிகள்.

சமீபத்தில் சிகாகோ நகரில் நடைபெற்ற அயலகத் தமிழர் நாள்

விழாவில், அயலகத் தமிழர்கள் நலன்களுக்காகத் தனியாக வாரியம் அமைத்துச் செயல்படுத்தி வரும் முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் அவர்களை ஐந்து ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் ஒன்று திரண்டு வரவேற்றுச்சிறப்பித்தனர்.

அமெரிக்காவில் பிறந்து வளர்ந்த தமிழ்க் குழந்தைகள் பல்துறைகளிலும் வித்தகர்களாக பணியாற்றி வருகின்றனர். அடுத்தடுத்து கல்லூரிகள் செல்லும் குழந்தைகள் அமெரிக்காவில் உள்ள அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் பயின்று வருகிறார்கள் என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியும். மேலும் முதுகலைப் படிப்புகளுக்காக அமெரிக்கா வரும் தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் எண்ணிக்கையும் கணிசமான அளவில் உயர்ந்துள்ளது. அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் மாணவர் மன்றங்கள் உருவாகும் அளவுக்கு மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது.

இந்த மாணவர்களில் சிலர் அமெரிக்க அரசியலிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு நாளைய அமெரிக்க அதிபர் ஆகும் வாய்ப்பும் இருப்பதை உணர முடிகிறது. தற்போதே உள்ளாட்சித் தேர்தல்களில் பங்கேற்று மாநகர மன்ற உறுப்பினர்களாக, துணை மேயராகத் தமிழர்கள் பொறுப்பேற்றுள்ளனர். நாளைய அமெரிக்கத் தமிழர்கள் அமெரிக்காவின் செனட்டர்களாக, மாநில கவர்னர்களாக, ஏன் அமெரிக்க அதிபராக ஆகும் வாய்ப்புகள் கூட உருவாகலாம்.

இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லியாக வேண்டும். அமெரிக்காவில் வசிக்கும் ஏனைய இந்திய மாநிலங்களைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அடையாளத்திற்குள் இருப்பவர்களாக உள்ளார்கள். ஆனால் அமெரிக்கத் தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டின் ஒவ்வொரு ஊராட்சியின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறார்கள். சமத்துவத்தின் அடையாளமாகத் திகழ்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் சிறிய கிராமங்களிலிருந்தும் அமெரிக்காவுக்கு வந்திருப்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகும்.

அமெரிக்கத் தமிழர்கள் என்பவர்கள் நீதிக் கட்சி தொடங்கி காமராசர், அண்ணா, கலைஞர், எம்ஜிஆர், ஜெயலலிதா போன்ற முதலமைச்சர்களின் திட்டங்களால் பலனடைந்து கல்வியால் உயர்ந்து அமெரிக்கா சென்று முன்னேறியவர்கள்.

இன்றைய முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலினின் மாணவர்களின் கல்வி சார்ந்த நடவடிக்கையும், செயற்கை தொழில்நுட்பம் உள்ளிட்ட எதிர்கால அறிவியல் சார்ந்த முயற்சிகளும், அமெரிக்கத் தமிழர்களை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும்.

அமெரிக்காவுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் பாலமாகவும், பொருளாதார சமூக முன்னேற்றத்திற்கு இரு தரப்பு உறவுகளைப் பலப்படுத்தும் வகையிலும் அமெரிக்கத் தமிழர்களின் செயல்பாடுகள் இருக்கும் என்பதை உறுதியுடன் சொல்லலாம்.

பிரான்சு தமிழர்கள்

கட்டுரையாளர் தமிழ்நாடு, விழுப்புரம், கொழுவாரி என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர்.கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக பிரான்சில் ஸ்ட்ராஸ்பூர்க் என்ற நகரில் வசித்து வருகிறார். சமூகவியலில் முதுகலை, பிரெஞ்சு ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பில் டிப்ளமோ ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளார். தொழில் வாணிபம். பகுதிநேர மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் பணிபுரிந்து வருகிறார். பிரெஞ்சு இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர்.

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா

‘மிஸியே’, ‘மதாம்’, பீரோ, ஒப்பித்தால், ‘சொல்தா’ ‘ரூய் ரொமென் ரொலான்’, ‘ஹோட்டெல் தெ வீல்’, அல்லியான்ஸ் பிரான்ஸேஸ், லிஸ்ஸே பிரான்ஸே இதுபோன்ற சொற்களும், காவல் துறையின் ‘சிவப்பு கெப்பி, ‘ஆயி மண்டபம்’ போன்ற குறியீடுகளும், அன்னை எனப்படும் அரவிந்தரின் ஆன்மீகத் தோழியான மீரா அல்போன்ஸாவும் என்றென்றும் புதுச்சேரியை பிரான்சு நாட்டோடு இணைத்து நினைவூட்டுபவர்கள். காரணம் ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் பிரெஞ்சு காலனி ஆதிக்கத்தின் தலைமைக் கேந்திரமாக புதுச்சேரி இருந்தது. ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த இந்தியக் குடிகளுக்குப் பொருளாதார காரணங்களை முன்னிட்டு இங்கிலாந்தும் அமெரிக்காவும் சரணாலயமாக உருவெடுக்க என்ன காரணமோ அக்காரணம் புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேச குடிமக்கள் புலம்பெயரவும், பிரான்சு தேசத்தைத் தங்கள் சரணாலயமாகத் தேர்வுசெய்தமைக்கும் பொருந்தும்.

தாய்மொழியாலும், அம்மொழிவழி அறியவந்த மரபினாலும் ஒருவனைத் தமிழன் அல்லது தமிழ்ச்சியென அடையாளப்படுத்தினாலும் அவன் தன்னையொத்த மனிதர் கூட்டத்தில் ஒருவனாக அல்லது ஒருத்தியாக நிறுத்துகிறபோது, நான் தமிழன்

ஆனால் இந்தியத் தமிழன், நான் தமிழன் ஆனால் இலங்கைத் தமிழன் என்று தன்னை மேலும் பகுப்பாய்வு செய்து அடையாளப்படுத்திக்கொள்வதில் உள்ள ஆர்வத்தைப் பிறமக்களைப்போலவே தமிழர்களிடமும் பார்க்கிறோம். பிறந்துவளர்ந்த தேசத்தைப் பொறுத்து ஒரு சிறப்பு அடையாளத்துடன் வலம் வரும் மனிதர்கள் எல்லா இனத்திலும் உண்டு ; தமிழினமும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. விளைவாக இந்தியத் தமிழர்கள், இலங்கைத் தமிழர்கள்,

சிங்கப்பூர் தமிழர்கள் மலேசியத் தமிழர்கள் என்கிற பேதம் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்துவாழும் தேசங்களிலும் விடாமல் துரத்துகிறது. பிரான்சு நாடும் அதற்குத் தப்பவில்லை. சரி இந்தியத் தமிழர்கள் அல்லது இலங்கைத் தமிழர்களுக்குள் பேதமற்று இருப்பார்களா ? எனக்கேட்டால், இல்லையென்றே தலை குனிய வேண்டியுள்ளது. இந்தியத் தமிழரெனில் புதுச்சேரியா, காரைக்காலா ? என்றோ : இலங்கைத் தமிழரெனில் ஊரில் நீங்க எங்கே ? என்கிற கேள்வியைச் சம்பந்தப்பட்ட மனிதர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டும், இக்கேள்விக்குள் பலவிஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

திரைமறைவு பேதங்களை மறந்துவிட்டு இன்றைய பிரான்சு தமிழர்கள் என்பவர்கள் யார் என்கிற கேள்விக்கு வருவோம். பிரெஞ்சு மண்ணோடு, மொழியோடு, கலாச்சாரத்தோடு ஏதோவொருவகையில் தொடர்புடைய தமிழர்களெல்லாம் பிரெஞ்சுத் தமிழர்களெனில், மொர்ஷியஸ் தமிழர்களும், பிரான்சு நாட்டின் நிர்வாகத்தின் கீழிருக்கும் கடல்கடந்த பகுதிகளான ரெயூனியன், குவாதுலுப், மர்த்தினிக், பிரெஞ்சு கயானா தமிழர்களுங்கூட பிரெஞ்சுத் தமிழர்களாகிறார்கள். ஏறக்குறைய ஒன்றரை இலட்சம் தமிழர்கள் பிரான்சில் இன்றைக்கு வசிக்கிறார்கள் எனில் அவர்கள் இந்தியா (புதுச்சேரி), இலங்கை, மொர்ஷியஸ் நாடுகளிலிருந்து அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரக் காரணங்களை முன்னிட்டு இங்கு குடியேறியவர்கள். இம்முன்று பிரிவினரும் எண்ணிக்கை அளவில் ஏறக்குறைய சமமாகவே இருக்கிறார்கள்.

காலனிய ஆதிக்கத்தின் விளைவாக புதுச்சேரி மற்றும் காரைக்காலைச் சேர்ந்த இந்தியத் தமிழர்களும், மொர்ஷியஸ் தமிழர்களும் பிரான்சுக்குக் குடியேறியவர்கள். இந்து மாக்கடலைச்சேர்ந்த பிரெஞ்சு தீவுகளில் இந்தியர்கள் குறிப்பாக தமிழர்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டிலேயே கப்பலில் கொண்டுவரப்பட்டு

குடி அமர்த்தப்பட்டனர். தொடக்கத்தில் அடிமைகளாகவும், பின்னர் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகவும் உதாரணமாக பெனுவா துய்மா என்பவர் கவர்னராக இருந்த காலத்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் காப்பித்தோட்டத்தில் பணிபுரியவென்று 300 புதுச்சேரித் தமிழர்கள் அழைத்துவரப்பட்டு ரெய்யுனியன் என்ற தீவில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். நாளடைவில் அவர்கள் மர்த்தினிக், குவாதுலுப், பிரெஞ்சு கயானா தீவுகளென்று பரவி வசித்தனர். பின்னர் அவர்களில் பலர் ஐரோப்பிய எல்லைக்குள்ளிருந்த பிரெஞ்சு பிரதேசத்துக்குக் குடிவந்தனர். இவ்வரலாறு மொரீஷியஸுக்கும் ஓரளவு பொருந்தும். 1940களில் இரண்டாம் உலகப்போரின் போது பிரான்சு பிற காலனிகளிலிருந்து எப்படி யுத்தத்திற்கு ஆள் சேர்த்ததோ அவ்வாறே தமது வசமிருந்த இந்தியக் காலனிப்பகுதிகளிலிருந்தும் வீரர்களைக் கொண்டுவந்தது. புதுச்சேரி அடித்தட்டு மக்கள் பலரும் இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பிரெஞ்சு இராணுவத்தில் சேர்ந்தனர். பிரான்சு நாட்டில் இன்றுள்ள புதுச்சேரி மற்றும் காரைக்கலைச் சேர்ந்த இந்தியத் தமிழர்களில் பெரும்பாலோர் பிரெஞ்சு இராணுவத்தில் பணிபுரிந்தவர்களாகவோ அல்லது அவர்கள் சந்ததியினரின் இரத்த உறவுகொண்டவர்களாகவோ இருப்பார்கள். இந்தியா ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுதலை பெற்றதை அடுத்து, புதுச்சேரி மாநிலம் 1954, நவம்பர் 1 முதல் விடுதலை பெற்று இந்தியாவுடன் இணைப்புத் தீர்மான ஒப்பந்தத்தின் (De-facto settlement) அடிப்படையில் இணைந்தது. இதனால் எழுந்த சிக்கல்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள 1956இல் இந்தியாவுக்கும் பிரான்சுக்குமிடையில் மீண்டுமொரு ஒப்பந்தம் கையொப்பமிடப்பட்டது. தொடர்ந்து 1962, ஆகஸ்ட் 16இல் 'நடைமுறை அதிகார மாற்ற ஒப்பந்தத்தில்' (De-jure transfer) இந்தியப் பிரதமர் நேருவும் பிரஞ்சுத் தூதரரும் கையொப்பமிட்டனர். இவ்வொப்பந்தம் புதுச்சேரி மக்களுக்கு இந்தியா அல்லது பிரான்சுநாட்டுக் குடியுரிமைகளுள் இரண்டிலொன்றை தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளும் வாய்ப்பினை நல்கி, அவ்வாய்ப்பினை மேலும் ஆறுமாதகாலம் நீட்டிக்கவும் செய்தார்கள். அதன் பலனாகக் கணிசமான அளவில் புதுச்சேரி, காரைக்கால்வாசிகள் மீண்டும் பிரான்சுக்கு வரநேர்ந்தது. இது புதுச்சேரித் தமிழர்கள் பிரான்சுக்கு வரநேர்ந்த வரலாறு. இலங்கைத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை சென்ற நூற்றாண்டில் எண்பதுகளில் நடந்த இனக் கலவரத்திற்குப் பிறகு பிரான்சுக்குக் குடிவந்தவர்களென்பது அண்மைக்காலங்களில் திரும்பத் திரும்ப நாம் வாசித்தறிந்த வரலாறு.

பிரெஞ்சுத் தமிழர்களின் இன்றையை சமூகக் கூறுகள், பண்பாடுகளென்ன? என்பது சிக்கலானதொரு கேள்வி. நாமிருக்கும் உலகம் பொருள்முதல் வாதத்தை மட்டுமே

பிரதானமாகக்கொண்டது. மனித இனமும் விற்பனையை மட்டுமே அல்லது விலைபோவதை மட்டுமே கருத்திற்கொண்டு இயங்கும் சரக்காகிப்போனதொரு நிலையில் பண்பு, தொன்மம், அறம் இவைகளுள்லாம்சூட விற்பனையில் கிடைக்கும் இலாபத்தின் அடிப்படையில் அவ்வப்போது உருமாற்றம் பெற்று ஆயுளை நகர்த்தும் நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளன. பிரெஞ்சுத் தமிழர்களின் சமூகக்கூறுகள் தமிழ்நாட்டைப்போலவே பல கூட்டு வடிவங்களை முன்னிறுத்துகின்றன. பொதுவாகப் பிரெஞ்சுத் தமிழர்கள், பண்பாட்டு அடையாளமென்று முன்னிறுத்துவது அவரவர் 'இருத்தலை (Existence) உயர்த்திப்பிடிக்கும் குணமேயன்றி தமிழரின் அரிதானப் பெருமையை உண்மையில் மீள்பெறும் முயற்சிகளில்லை.

பிரெஞ்சுத் தமிழர்களை ஒரு வசதிக்காகவும், மாணுடவியல் தெளிவுறுத்தும் உண்மைகள் அடிப்படையிலும் மூன்றுவிதமாக அடையாளப்படுத்தலாம். தமிழை மறந்தவர்கள், மறந்து கொண்டிருப்பவர்கள், மறக்க இருப்பவர்கள். தமிழை மறந்தவர்களென்று பிரெஞ்சு மண்ணுக்கு பதினேழு, பதினெட்டு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் வந்துசேர்ந்த தமிழர்களின் இன்றைய சந்ததியினரைச் சொல்லலாம். இவர்கள் மேலே குறிப்பிட்ட ரெயுனியன், குவாதுலுப், பிரெஞ்சு கயானாவைச் சேர்ந்தவர்கள், அடுத்து புதுச்சேரி காரைக்கால் மக்களின் சந்ததியினராக ஹனோய், சைகோனிலிருந்து இவர்களுடன் இணைந்துகொண்டவர்கள், மூன்றாவதாக மொர்ஷியஸிலிருந்து குடிபெயர்ந்து பிரான்சு நாட்டில் வசிப்பவர்கள். மொர்ஷியஸ் தமிழர்களுள் ஒரு பிரிவினர் மட்டுமே தங்களைத் 'தமுல்'(Tamoul) அதாவது தமிழர்கள் எனக் கூறிக்கொள்வார்கள். கிறிஸ்துவர்களும், இஸ்லாமியர்களும் அவர்கள் தமிழர்களாக இருந்தாலுங்கூட இவர்களுக்கு 'இல்லை'. காரணம் இவர்கள் தீ மிதிக்கிறார்கள், காவடி எடுக்கிறார்கள், கோவிந்தனுக்குப் பூசை வைக்கிறார்கள், மாரியம்மனுக்கு கஞ்சி ஊற்றுக்கிறார்கள். திருவாசகத்தையும், ஒன்றிரண்டு திருப்புகழையும் பிரெஞ்சில் அப்படியே எழுதிவைத்துக்கொண்டு கதிரசனும் (கதிரேசனும்) பொக்கிலியும்(பொற்கலையும்) வாசிப்பவர்கள். ஆக இவர்களைத் தமிழர்களாக அடையாளப்படுத்துவது தமிழ்த்தாயோ தமிழன்னையோ அல்ல முருகனும், மாரியம்மனும். இதுபோன்ற நாட்களைத் தவிர்த்து மற்ற நாட்களில் இவர்கள் முழுக்க முழுக்க மேற்கத்திய வாழ்க்கைநெறியைப் பின்பற்றுபவர்கள். பிரெஞ்சுத் தமிழர்களில் இரண்டாவது வகையினருக்கு: இருபதாம் நூற்றாண்டில் புதுச்சேரி மற்றும் காரைக்காலிலிருந்து குடியேறியவர்களையும், திருமணம் மற்றும் வேறு காரணங்களை முன்னிட்டு (இந்த வேறுகாரணங்களில் அறுபதுவயது

பெண்மணியைப் பிரெஞ்சு குடியரிமைக்காக மணப்பதும் அடக்கம்) பிரான்சுக்குப் புலம்பெயர்கிறவர்களையும் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். மொரீஷியர்கள் தங்களை 'தமுல்'(Tamoul) என்று சொல்லிக்கொள்ளத் தயங்குவதில்லை. தமிழ்ச் சங்கங்கள் வைத்து பொங்கல், தீபாவளி, பாரதி, கம்பன், அண்ணா என்று கொண்டாடினாலும் புதுச்சேரிமக்கள் அண்மைக்காலம்வரை தங்களைத் தமிழரென வெளிப்படையாக அறிவித்துக்கொள்வது குறைவு அல்லது அதனைத் தவிர்க்க நினைப்பவர்கள். பிரான்சு நாட்டில் குடியிருக்கும் ஒரு புதுச்சேரிவாசியை நீங்கள் யாரென்று கேட்டீர்களெனில் அவர் சட்டென்று சொல்வது, 'Je suis Pondicherien'(புதுச்சேரியைச் சேர்ந்தவன்). பிரெஞ்சு வரலாறும் அவர்களை புதுச்சேரியைச் சேர்ந்த பிரெஞ்சுக்காரர்களென்றே (Franco-Pondicherians) கருதிவந்திருக்கிறதே தவிர 'பிரெஞ்சுத் தமிழர்கள்' என்ற சொல்லாட்சியின் கீழல்ல. நாற்பதுகள், ஐம்பதுகள் அறுபதுகளில் பிரான்சுக்கு வந்தவர்கள் பெரும்பாலும் பிரெஞ்சு இராணுவத்திற்குச் சேவகம் செய்யவென்று வந்தவர்கள், அவர்கள் தமிழை மறக்காமலிருக்க நீங்கள் நினைப்பதுபோல கம்பனோ திருவள்ளுவனோ காரணமல்ல சிவாஜிகணேசனும் எம்ஜிஆரும். இக்காலங்களில் நன்கு படித்த இரண்டிலிருந்து ஐந்து சதவீத புதுச்சேரி தமிழர்களும் பிரான்சுக்கு வந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களிலோ உயர் பணிகளிலோ இருப்பவர்கள். தமிழால் எனக்கென்ன லாபம்? என்று வலம் வருபவர்கள். எண்பதுகளில் வந்த புதுச்சேரிக்காரர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் தமிழ்ச்சங்கங்களை நிறுவி வருடத்தில் ஒன்றிரண்டு நாள்கள் பட்டிமன்றம், கவிதையென்று அமர்க்களப்படுத்துகிறார்கள். இப்போக்கிற்கு இதேகாலங்களில் பிரான்சுக்கு வரநேர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்கள் காரணமாக இருக்கலாம். தமிழ், தமிழ் மக்கள் என்ற சொல்லைப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அறியப்படநேர்ந்ததே எண்பதுகளில் இலங்கைத் தமிழர்களின் வருகைக்குப் பின்பென்றுதான் சொல்லவேண்டும், காரணம் இலங்கை சகோதரர்கள் தமிழர்களென்ற குலக்குறியுடன் பிரான்சுக்கு வந்தவர்கள் அகதித் தகுதி பெறுவதில் ஆரம்பித்து, பண்பாட்டிலும் பிறவற்றிலும் தமிழ்த் தேசிய அரசியலை முன்வைத்து தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டிய நெருக்கடி அவர்களுக்கு இருந்தது. இதே இலங்கையிலிருந்து எண்பதுகளுக்கு முன்பு ஐரோப்பாவிற்குப் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் இந்த அளவிற்குத் தமிழுணர்வைக் கொண்டவர்களல்லவென்பதையும் நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

தமிழ்த்தேசிய உணர்வுடன் புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத்

தமிழர்கள் தமிழையும் கொண்டுவந்தார்கள். தமிழ்ச் சங்கங்கள் ஊடாக தமிழைப் போதிப்பதோடு உயர் நிலைப் பள்ளி இறுதிவகுப்புத் தேர்விலும் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுக்க முடிகிறதென்றால் அது இலங்கைத் தமிழர்களின் முயற்சி, அதற்கு உறுதுணையாகவிருந்த புதுச்சேரிக்காரரான பாரீஸ் சொர்போன் பல்கலைக்கழகத்தின் 'Institut National des Langues et Civilisations Orientales' தமிழ்ப் பேராசிரியர் நண்பர் முடியப்பநாதனையும் இங்கே குறிப்பிடவேண்டும். என்பதுகளுக்குப் பிறகு பாரீஸ் நகரில் Gare du Nord என்ற பகுதி தமிழர் பகுதியாக மாறி இருக்கிறது. இங்கு பெயர்ப்பலகைகளெல்லாம் தமிழில் வைக்கப்படவேண்டுமென்று சட்டங்கள் ஏதுமில்லை, இருந்தபோதிலும் பெயர்ப்பலகைகளைத் தூய தமிழில் பார்க்க முடியும். தமிழர்களுக்கே உரிய குணத்துடன் கோவில்களை நிறுவி, வழிபாடு, பூசைகள், சடங்குகள் எப்போதும்போல தொடர்கின்றன. இந்துக் கோவில்கள் மட்டுமல்ல கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களிலும் தமிழில் பூசைகள் நடக்கின்றன. இங்கு எமது நிறத்தையும் முகத்தையும் பார்த்து தமிழரல்லாத ஒருவர் பிரான்சு நாட்டில் 'வணக்கம்' என்று கூறினால் அப்பெருமை இலங்கைத் தமிழர்களைச் சார்ந்தது.

உலகின் பலபகுதிகளிலிருந்தும், வெவ்வேறு காரணங்களை முன்னிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கிறார்கள். இம்மக்களில் ஆசியர்கள் தனித்தன்மை மிக்கவர்கள். உழைப்பும் முன்னேற்றமும் அவர்களின் பிரத்தியேகக் கூறு, இயற்கைப் பண்பு. இந்திய உபக்கண்டத்தைச் சேர்ந்த இத்தமிழர்களும் பிரான்சுநாட்டில் உயிர்வாழ்க்கைப் போரில் வாகை சூடுகின்றவர்கள். தந்தைக்கோ தாய்க்கோ கல்வியில் போதாமை இருக்கலாம், ஆனால் பிள்ளைகள் கல்வியில் சாதித்து நல்ல பணிகளில் ஒளிரும் தலைமுறையினராக இருக்கின்றனர். இதற்கு முந்தைய பத்திகளில் கூறியது போல தமிழர்களை ஒன்று திரட்டுகின்ற வகையில் இயங்குகிற பல தமிழ்ச்சங்கங்கள் இன்று பிரான்சு நாட்டில் காந்திக்கும் வள்ளுவனுக்கும் சிலை வைத்து பெருமைச் சேர்த்துள்ளார்கள். இதுவன்றி நவீன இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொண்ட குறிப்பாக இலங்கை நண்பர்கள் பல படைப்புகளை நவீன தமிழிலக்கியத்திற்கு அர்ப்பணித்துள்ளனர். அவர்களில் தமிழுலகம் நன்கறிந்த மறைந்த கி.பி. அரவிந்தன், ஷோபாசக்தி போன்றோர் முக்கியமானவர்கள். அதுபோல குறும்படம் இயக்கம், இசை, பாரம்பரிய நடனமெனஆர்வம் கொண்டுள்ள இளம் வயது தமிழ் இளைஞர்களையும், தமிழ்பெண்களையும் பார்க்கிறோம். அண்மையில் பிரதீபன் ரவீந்திரன் என்பவர் எழுதி இயக்கிய நிசப்த நடனம் ஒரு முக்கிய கலைப்படம். 1983ல் தொடங்கி 2009 வரை நீடித்த, சிங்களப் பெரும்பான்மை, தமிழின சிறுபான்மையை

சீரழித்த, கொன்று குவித்த, திக்குதிசையின்றி பின்னவர்களை தேசாந்திரிகளாக அலையவிட்ட ஓர் அவலச் சரித்திரத்தை திரைப்படக் கலை என்கிற தூரிகைக்கொண்டு காலத்தால் அழியாத சித்திரமாக இந்த ஈழத்துக் கலைஞர் உருவாக்கியிருக்கிறார். இப்படைப்பில் எழுத்து, இயக்கம், நடிப்பு இது தவிர திரைப்பட ஆக்கத்தின் பிறபணிகளுக்கும் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து கொண்டிருக்கிறார். இன்று இந்தியத் தமிழர்களில் சிலர் பிரெஞ்சு அரசியலில் ஆர்வம் கொண்டு நகராட்சி உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றனர். உதாரணம் அலென் ஆனந்தன் என்பவர். அவ்வாறே கண்ணபிரான் என்கிற மற்றொரு புதுச்சேரி தமிழரும் பிரான்சு பாராளுமன்றத் தேர்தலில் வேட்பாளராக அறிமுகமானார். அலென் ஆனந்தன் என்கிற புதுச்சேரித் தமிழர் முதன் முதலாக காந்தி சிலையைத் தமது பகுதியில் நிறுவினார், அதுபோல வொரொயாலைச் சேர்ந்த இலங்கைவேந்தன் என்ற தமிழரும் காந்தி மற்றும் வள்ளுவர் சிலையை அவர் குடியிருக்கும் பகுதியில் திறந்துள்ளார்.

இந்தியத் தமிழரோ இலங்கைத் தமிழரோ தமிழ் அடையாளத்தைத் தக்கவைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எவரென்று பார்த்தால், அவர் தங்கள் ஆயுளில் ஒரு பகுதியை இந்தியாவிலோ இலங்கையிலோ செலவிட்டவராக இருப்பார். மொழி மீதான காதல் எங்கும் அரும்பும், ஆனால் மொழிஉணர்வினைப் பிறந்த மண்ணில் பெற்றால்தான் உண்டு.

எழுபதுகளில் கவிதைகளில் இவரது இலக்கியப் பயணம் தொடங்கிற்று. சிறுகதைகள் குழுதம், விகடன், கல்கி எனத் தொடங்கி தற்போது இணைய தளங்கள், சிற்றிதழ்களில் எழுதி வருகிறார். பிரான்சு நாட்டில் 'நிலா' என்கிற இருமாத இதழைத் தொடங்கிப் பின்னர் அதனை மாத இதழாகவும் மூன்றாண்டுகாலம் நடத்தினார். கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், மொழிபெயர்ப்புகளென படைப்பிலக்கியத்தின் பல துறைகளிலும் இயங்கிவருபவர்.. முதல் நாவல் "நீலக்கடல்" தமிழக அரசின் பரிசினையும், இரண்டாவது நாவல் 'மாத்தா ஹரி' கு.சின்னப்ப பாரதி அறக்கட்டளைப் பரிசினையும், மூன்றாவது நாவல் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் கௌமுதி தமிழக அரசின் பரிசினையும் பெற்றுள்ளன. ஓர் அறிவியல் சிறுகதை உட்பட இதுவரை ஐந்து சிறுகதை தொகுப்புகள்; ஆறு நாவல்கள்; மூன்று பிரெஞ்சு நாவல்கள், மூன்று சிறுகதைதொகுப்புகள் உட்பட ஏழு மொழிபெயர்ப்புகள்; ஒன்பது கட்டுரைத் தொகுப்புகள், அம்பை சிறுகதைகளின் பிரெஞ்சு மொழி

பெயர்ப்பு De haute luttre (Editions Zulma) இவரது மொழிபெயர்ப்பில் வந்துள்ளன. தவிர இவருடைய 'மாத்தா ஹரி' நாவல் 'Bavani, l'avatar de Mata- Hari' என்ற பெயரிலும், இறந்த காலம் நாவல் 'Je vis dans le passé' என்ற பெயரிலும் (Edilivre) வெளிவந்துள்ளன. 2021 ஆம் ஆண்டு, பிரான்சு நாட்டில் Tu connais la nouvelle என்கிற பிரெஞ்சு இலக்கிய அமைப்பு Centre- Val de Loire மாவட்ட நிர்வாகத்துடன் இணைந்து மே 2529 ஷத்தோதன் (Châteaudun) என்ற நகரிலும் ஜூன் 15 ழர்ஜோ (Jarjeau) நகரிலும் நடத்திய தமிழ் இலக்கிய அறிமுக நிகழ்வில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார்.

நோர்வேயில் புலம்பெயர் சமூகங்கள்: கலை பண்பாட்டு பன்மைத்துவ வெளிகளும் சவால்களும்

ரூபன் சிவராஜா 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவனாக இருக்கும்போது ஈழத்திலிருந்து நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தற்போது கட்டுரைகள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் மற்றும் ஊடகம் ஆகிய தளங்களில் இவர் செயற்பட்டு வருவதுடன் அரசியல், சமூகம், கலை, இலக்கியம் சார்ந்தும் எழுதி வருகிறார். ஈழம், தமிழகம், மற்றும் புலம்பெயர் ஊடகங்கள், இதழ்களில் இவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

'எதிர்ப்பரசியல்', 'அதிகார நலனும் அரசியல் நகர்வும்' (உலக அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு), 'எழுதிக் கடக்கின்ற தூரம்' (கவிதைத் தொகுப்பு), 'கலைப்பேச்சு' (திரை நூல் அரங்கு) என்பன இதுவரை வெளிவந்த படைப்புகளாகும்.

ரூபன் சிவராஜா

இரு கலாச்சார அல்லது பல் கலாச்சார வாழ்வும் அதுசார் குழுவும் பல்வகையான சவால்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அவற்றை ஒற்றைப் பரிமாணத்திற் பார்க்கவும் முடியாது. அதற்குள் ஆழமானதும் சிக்கலானதுமான பல அம்சங்களும் சவால்களும் பல அடுக்குகளில் உள்ளன. அவை பல்வேறு நேர்மறையான வாய்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளமையையும் மறுத்துவிட முடியாது.

கலை கலாச்சாரத் தளங்களில் ஜனநாயகம் மற்றும் பன்முகத்தன்மையை (Democracy and diversity) முதன்மையான கலாச்சார அரசியற் கொள்கையாகவும் இலக்காகவும் நோர்வே

அரசு கொண்டுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாகக் கலை பண்பாடு சார் செயற்பாடுகளிற் சிறார்கள், இளைஞர்களின் பங்கேற்பை அதிகப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பல்வேறு திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. அவற்றை உள்ளூராட்சி சபை, நகரசபை, தேசிய ரீதியாக எனவாகக் கட்டமைப்பு ரீதியாகவும் கவனம் செலுத்துகின்றது.

இன்றைய நாட்களில் நோர்வேயின் நாடுதழுவி மொத்தச் சனத்தொகையில் 17 வீதமானவர்கள் வெளிநாட்டுப் பின்னணியைக் கொண்டவர்களும் அவர்களின் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருமாக (நோர்வேயில் பிறந்து வளர்வோர்) உள்ளனர். தலைநகர் ஓஸ்லோவில் 35 வீதத்தினர் வெளிநாட்டுப் பின்னணியுடையவர்கள். 1970இல் இருந்து புலம்பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கையும் மொத்த மக்கட்தொகையில் வெளிநாட்டவர்களின் விகிதாச்சாரமும் துரிதமாக அதிகரித்துள்ளன. 1970இல் புலம்பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கை 57 000. 2024 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 931 000 என நோர்வேயின் மத்திய தகவல் மையத் தரவுகள் (Statistics Norway-SSB) கூறுகின்றன. அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னர்; குடியேறியவர்களின் தொகை மக்கட்தொகையின் 1.5 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருந்தது. இந்த விகிதம் 2024இல் 17 சதவீதமாக உயர்ந்துள்ளது.

ஜனநாயகப்படுத்தலும் பன்மைத்துவப்படுத்தலும்

பொதுவான கலை கலாச்சாரச் செயற்பாடுகள், பாடசாலை, இணைவாக்கச் செயற்பாடுகள், மற்றும் உள்ளூராட்சி மேம்பாடு ஆகியவற்றின் குறுக்குவெட்டுச் சந்திப்பில் ஒட்டுமொத்தக் கலாச்சாரக் கொள்கை இலக்குகள் மீளாய்வுகளுக்கும் உட்படுத்தப்படுகின்றன. அத்தோடு கொள்கைகள், இலக்குகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் உள்ளூர் நடைமுறைத் திட்டங்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகள் ஆய்வுகளுக்கும், மதிப்பீடுகளுக்கும் மீளாய்வுகளுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டுத் திட்டங்கள் மேம்படுத்தவும் புதுப்பிக்கவும் படுகின்றன. தேசிய அரசியல் இலக்குகளுக்கும் உள்ளூர், நகர மட்ட செயற்பாடுகள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த அடைவுகளுக்கும் இலக்குகளுக்குமிடையிலான இடைவெளியை அடையாளம் காணும் வகையில் ஆய்வுகள் குறித்த கால இடைவெளிகளில் நடத்தப்படுகின்றன. சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள், குறிப்பாகப் பல்லினப் பின்னணியைக் கொண்டவர்களின் பங்கேற்பை உறுதிசெய்வதுவும் அரசின் திட்டங்களின் இலக்காக இருக்கின்றது. இன்னொரு வகையிற் சொல்வதானால் பால், இன, மொழி, பண்பாட்டுப் பின்னணிகளைக் கடந்து கலை கலாச்சாரச் செயற்பாடுகளின் ஜனநாயகப்படுத்தலும் பன்மைத்துவப்படுத்தலும் எனவாக அரசின் கலை கலாச்சாரக் கொள்கை ஆவனங்களின்

உள்ளடக்கம் அமைந்துள்ளது.

கடந்த 2030 ஆண்டுகளில் நோர்டிக் கலாச்சாரக் கொள்கைக்கான உட்பொருளைக் கொடுத்த கருத்துக்களில், உள்ளூர்க் கலாச்சாரக் கொள்கை நடைமுறை சார்ந்து நேரடியான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்ற குறிப்பிடத்தக்க இலக்குகள், அடிப்படைப் பதங்களை அடையாளம் காணமுடியும். அப்பதங்களை முன்வைத்து உரையாடவும் முடியும். கலாச்சார ஜனநாயகம் மற்றும் ஜனநாயகப்படுத்தல், பங்கேற்பு, பன்முகத்தன்மை மற்றும் உள்வாங்குதல் ஆகியவை (Cultural democracy, democratization, participation and diversity) அச்சொல்லாடல்களாகும். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலத்திலிருந்து நோர்வே உட்பட்ட நோர்டிக் நாடுகளின் கலாச்சாரக் கொள்கைசார் ஆவணங்களில் இத்தகு சொல்லாடல்கள் மற்றும் இவைசார்ந்த கருத்துகளை நாம் பரவலாக அவதானிக்க முடியும்.

உள்வாங்குதல், இணைவாக்கம், பன்மைத்துவம்

1948 இல் நோர்வேயில் தேசிய அரங்கு (Riksteateret) நிறுவப்பட்டது. 1968 இல் தேசிய இசைகச்சேரிகளுக்கான (Rikskonsertene) மையம் நிறுவப்பட்டது. 'கலாச்சார ஜனநாயகமயமாக்கல்' இவற்றின் முதன்மை இலக்கு. 1965 இல் கலாச்சார கவுன்சில் நிறுவப்பட்டது. அது கலை மற்றும் கலாச்சார மேம்பாட்டினையும் அதே நேரத்தில் கலை மற்றும் கலாச்சார விழுமியங்களை முடிந்தவரை பலராலும் அணுகக்கூடியதாக மாற்றும் இரட்டை நோக்கத்தினைக் கொண்டிருந்தது. 1970களில் அத்தகைய ஜனநாயகப்படுத்தல் கலாச்சார ஜனநாயகம் பற்றிய கருதுகோளால் உந்துதல் பெற்றதாகும். 1990களில் உள்வாங்குதல், இணைவாக்கம், பன்மைத்துவம் என்பனவற்றின் தாக்கம் கலாச்சார வாழ்வின் அங்கமாகிக் கலாச்சார அரசியல் கொள்கையினதும் சொல்லாடல்களினதும் அங்கமாகவும் ஆகியது.

1990 களில், பன்மைத்தன்மை எனும் சொல்லாடல் கலாச்சார இனத்துவ அர்த்தத்தில், கலாச்சாரக் கொள்கைக்கான ஒரு புதிய இலக்காக மாறியது. நோர்வேயில், கலாச்சாரத்தின் ஜனநாயகமயமாக்கலுக்கான கொள்கை ரீதியான கருத்துகள் 2011 இல் கலாச்சாரம், உள்வாங்கல், பங்கேற்பு என்ற தலைப்பிலான அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டு நாடாளுமன்றத்திற் தீர்மானமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த ஆவணமே கலாச்சார அரசியல் அபிலாஷைகளின் உச்சகட்டத்தை இன்றளவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

கலை கலாச்சாரச் செயற்பாடுகள் அனைவருக்குமானதாக இருத்தல் வேண்டும், அனைவருக்குமானதாகப் பரவ வேண்டும்,

அனைவரையும் தழுவிக்கொள்ள வேண்டும், அனைவராலும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது கொள்கை ரீதியான அந்தத் தீர்மானமாகும். ஆனால் நடைமுறையில் அது எத்தனை தூரம் சாத்தியமாகியிருக்கின்றது என்பது கேள்விக்குரியது, விவாதத்திற்குரியது, மீளாய்வுக்கும் மீள் மதிப்பீடுகளுக்குமுரியது.

குழந்தைகள், சிறார்கள், இளைஞர்கள்: கலாச்சாரக் கொள்கை
கலைகளும் பண்பாட்டு அம்சங்களும் உள்ளார்ந்த விழுமியங்களைக் கொண்டிருப்பதோடு, மனித மனதுக்கு இன்பமுட்டி, வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துகின்றன. சமூகப் பாகுபாடுகளைக் கடந்த பரந்த கலை கலாச்சாரப் பங்கேற்பு சமூகக் கூட்டுணர்வினையும் ஜனநாயகத்தையும் மேம்படுத்தவல்லது என்பது மறுக்க முடியாத யதார்த்தம்.

1990 மற்றும் 2000களில் சிறார்கள் மற்றும் இளைஞர்களை இலக்காகக் கொண்ட கலை கலாச்சாரச் செயற்பாடுகள் நோர்வேயின் கலாச்சாரக் கொள்கையின் முதன்மைப்படுத்தல்களில் ஒன்றாக வளர்ந்துவருகின்றது. 2001 இல் 'கலாச்சார பாடசாலைப் பை (நோர்வேஜிய மொழியில் 'Den kulturelle skolesekken') திட்டம் நிறுவப்பட்டதன் மூலம் இது கவனப்படுத்தப்பட்டது. பாடசாலை நேரத்தில் அனைத்து மாணவர்களும் குறைந்தபட்சம் ஒரு கலாச்சார செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பினை வழங்குவதை உறுதிப்படுத்துகின்ற இலட்சியத் திட்டம் அதுவாகும். கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில், குழந்தைகள், சிறார்கள் மற்றும் இளைஞர்களை இலக்காகக் கொண்ட பல கலை கலாச்சார நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை அனைத்தும் குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களைக் கலை மற்றும் கலாச்சார நிகழ்த்துகைகளின் பயனர்களாக ஆக்குவதையும் அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டங்களாகும்.

குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களைக் கலை கலாச்சார வாழ்விற்குள் உள்வாங்குவதற்கும் ஈடுபடுத்துவதற்குமான செயற்திட்டங்களுக்காக ஒவ்வோராண்டும் அரசு மில்லியன் கணக்கான நிதியை ஒதுக்குகின்றது. இந்த ஆண்டு (2024) 13 மில்லியன் குரோனர்களைப் பங்கிட்டுள்ளது. அத்தோடு அரசின் கீழ் (பண்பாட்டு அமைச்சகம்) இயங்கும் பண்பாட்டு அலகுகளில் கலைப் படைப்புகளுக்கான நிதி அனுசரணையை விண்ணப்பித்துப் பெறுகின்ற வாய்ப்பு உள்ளது. கலை வடிவம், பேசுபொருள், வெளிப்பாடு சார்ந்த உயர்ந்த தரம் அதற்கான முதன்மை நிபந்தனைகளாக உள்ளன. அதற்குரிய கண்காணிப்புப் பொறிமுறைகளும் உள்ளன. வெளிநாட்டுப் பின்னணியை உடைய கலைஞர்கள் தரம்மிக்க வகையிற் தமது தனித்துவமான

படைப்பாக்கங்களை உருவாக்குவதற்கான வெளியும் சூழலும் வாய்ப்புகளும் நிலவுகின்றன என்பதைச் சொல்வதற்காக அதனைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

செயற்பாட்டு வெளி

புலம்பெயர் நாடுகளிற் பண்பாடு, மொழி, கலை சார்ந்த செயல்முன்னெடுப்புகள் பல தளங்களில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள், கலைகளைக் கற்பிக்கும் செயற்பாடுகள் (இசை, நடனம், சங்கீதம்), கலை பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களிலும் தளங்களிலும் அச்செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

அரசியல், சமூகம், மொழி, கலை, பண்பாடு சார்ந்த வெளிநாட்டவர்களின் ஈடுபாட்டிற்கும் செயற்பாட்டிற்குமான வெளி நோர்வே உட்பட்ட ஸ்கன்டிநேவிய நாடுகளில் நிலவுகின்றன. ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இவை சார்ந்த செயற்பாடுகள் ஜனநாயக மற்றும் அரசியற் கொள்கை, சட்ட உரிமை உட்பட்ட இன்னபிற அடிப்படைகளால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக கலை கலாச்சார ஈடுபாடும் செயற்பாடுகளும் தனியான கலாச்சார அரசியற் கொள்கை வகுப்பிற்கு ஊடாக முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அரசியலை எடுத்துக் கொண்டால், தாயக அல்லது இன்னொரு நாட்டு மக்களின் ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான போராட்டங்களுக்கும் சுயநிர்ணய உரிமைக்கும் ஆதரவான செயற்பாடுகளில் அமைப்பு ரீதியாக ஈடுபடுவதற்குரிய வெளியும் உள்ளது. அதாவது அரசியல், கருத்து ரீதியாக மட்டுமன்றி நிதிசேகரிப்பு, பொருளீட்டல் உட்பட்ட அமைப்பு ரீதியான செயற்பாடுகளுக்குரிய வெளி நிலவிவந்துள்ளது. செப்ரெம்பர் 2001 இற்குப் பின்னான பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்ப் பிரகடனத்திற்குப் பின்னான சூழலில் இறுக்கங்களும் கெடுபிடிகளும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட போதும் ஜனநாயக ரீதியிலான செயற்பாட்டு வெளி பறிக்கப்படவில்லை. முரண்பாடுகள் நிலவுகின்ற நாடுகள் பலவற்றிற்கான சமாதான அனுசரணை நாடு என்ற வகிபாகத்தை நோர்வே கொண்டிருக்கின்றமையும் நோர்வே யிலுள்ள வெளிநாட்டுப் பின்னணியையுடைய சமூகங்களின் அரசியற் செயற்பாடுகளுக்கு அநுகூலமான அம்சம். ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் நோர்வே அங்கம் வகிக்கவில்லை என்பதும் இன்னொரு அநுகூலம். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், ஹமாஸ் போன்ற அமைப்புகளோடு நோர்வே நேரடித் தொடர்பில் இருந்தமையும் அவை போன்ற அமைப்புகளை நோர்வே தடைசெய்யவில்லை என்பதையும் இங்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

வெளிப்பாட்டுத் தளங்கள்

தமிழர்களாக இருக்கட்டும், வெளிநாட்டுப் பின்னணியைக்

கொண்ட ஏனைய சமூகங்களாக இருக்கட்டும், பெரும்பாலான வெளிநாட்டுச் சமூகங்களின் கலை, கலாச்சார வெளிப்பாடுகள் மூன்று தளங்களில் நிகழ்த்துவதற்கான வெளியினைக் காணலாம். தத்தமது சமூகத்திற்குள் தனியாக நிகழ்த்தப்படுபவை. நோர்வே பெரும்சமூகத்தின் கலை கலாச்சார நிகழ்த்துகைகளில் பன்மைத்துவத்தின் வெளிப்பாடாகப் பரஸ்பர அங்கீகாரத்தோடு நிகழ்த்தப்பவை. மூன்றாவது பன்மைத்துவத்தின் வெளிப்பாடாகக் காட்டுகின்ற நோக்கோடு உள்வாங்கப்படுகின்ற நிலை. அங்கு பரஸ்பர அங்கீகாரத்தினை எதிர்பார்க்க முடியாது. நடைமுறையிற் பெரும்பாலும் சிறுபான்மைச் சமூகங்களைச் சேர்ந்த கலைஞர்கள், குறிப்பாக இசைக் கலைஞர்கள் பன்மைத்துவத்தினைக் காட்டுவதற்கான அலங்காரப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுவதாகச் சில கலைஞர்கள் அனுபவரீதியாக உணர்கின்றனர்.

இன்றைய சூழலிற் பெரும்பாலும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள் கலை கலாச்சாரச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை இரண்டாம் தலைமுறை இளைஞர்கள் பாதுகாப்பாக உணர்கின்றனர். அதேவேளையில் தமிழ்ப் பின்புலம் கொண்ட சிலர் நோர்வே பெருஞ்சமூக மற்றும் பல்லினச் சமூகத் தளங்களில் கலை மூலம் தம்மை வெளிப்படுத்துவதைக் காண்கிறோம். இது நேர்மறையானது, ஆனால் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே நிற்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

போலச் செய்தல்

தமிழர்களின் கலைசார் முன்னெடுப்புகளைப் பொறுத்தவரை தமிழகச் சினிமாவும் அதன் பாடல்களும் பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. நிகழ்வுகளில் தனித்துவமானதும் புத்தாக்கமானதுமான சில அரங்க ஆற்றுகைகள், நடனங்கள், நடன நாடகங்கள், நாடகங்கள் படைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் சினிமாவின் பாதிப்பே கலை நிகழ்த்துகைகளின் பெரும்போக்காகவும் பெரும்பான்மையினரின் இரசனைக்குரியனவாகவும் உள்ளன. திரைப்பட முயற்சிகளும் சிறிய அளவில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றிலும் பெரும்பான்மையானவை தமிழகச் சினிமாப் பாணியின் தத்தெடுப்புகளே.

மக்களின் ரசனையும் கீழிறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. 'போலச் செய்தல்' என்பதற்கே முன்னுரிமை. சினிமாப் பாடல்களை மேடைகளிற் பாடுவது, சினிமாப் பாடற் போட்டிகளை நாடத்துவது, சினிமாப் பாடல்களின் கரோக்கே இசையில் பாடுவது எனவாகப் போலச் செய்தலின் பட்டியல் நீளமானது. இளம் திருமணத் தம்பதிகள்கூட சினிமாவில் இடம்பெற்ற பாடலொன்றுக்கு ஏதோவொரு வெளிநாட்டுக்குப் படப்பிடிப்புக் குழுவுடன் சென்று

காணொளி உருவாக்கித்; தமது திருமண விழாவில் திரையிடுவதும், பின்னர் அந்த வீடியோவைச் சமூக வலைத்தளங்களிற் பதிவுதிலும் பெரும் ஆர்வம் கொண்டிருக்கின்றனர். திருமணத் தம்பதிகள் தம் காதலைக் கொண்டாடும் வகையிற் தமது உணர்வுகளைப் புதிய பாடலாக உருவாக்கிக் காணொளியாக்கினாற்சூட அதில் ஒரு படைப்பாக்கமும் இரசனையும் அழகியலும் இருப்பதாகக் கருதலாம். புத்தாக்கம் என்பது பொதுவாகவே மிகமிக அருகிவருகின்ற நிலை.

ஈழத்தமிழர்: நோர்வேக்கான புலப்பெயர்வின் வரலாறு

ஈழத்தமிழர்களின் புலப்பெயர்வின் பின்னணியைச் சற்றுச் சுருக்கமாக இங்கு நோக்குவது பொருத்தமானது. பின் கொலனித்துவ இலங்கையின் யதார்த்தத்திலும் சிங்களம் மட்டும் சட்ட அமுலாக்கத்தின் பின்னணியிலும் தமிழர்களில் ஒரு பிரிவினர் தொழில் அகதிகளாக (Labour Migants) பிரித்தானியாவிற்குச் சென்றனர். தனிச்சிங்களச் சட்டம்; எதிர்கால வேலைவாய்ப்புகளைத் தடுக்கும் ஓர் ஒடுக்குமுறைக் கருவியாகத் தமிழ்மக்களாற் பார்க்கப்பட்டது. நோர்வேக்கான தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு 1960களின் பிற்பகுதியிற் தொடங்கியது. சிலோன் நோர்வே (Cey-Nor) மீன்வள அபிவிருத்தித் திட்டமே தமிழர்களின் நோர்வே நோக்கிய புலப்பெயர்வுக்கான தொடக்கம். இது முக்கியமான இரண்டு நிறுவனங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. மற்றையது நோர்வேயின் 'Folk high schools' (Adult Education Center) கல்விவாய்ப்புத் திட்டம்.

1975 இற்குப் பின் நோர்வேக்கான தமிழர்களின் புலப்பெயர்வு ஒரு கல்விசார் புலப்பெயர்வாக (Educational migrants) அமைந்தது. குறிப்பாக நோர்வேஜிய மொழியில் 'Folkehøgskole' எனப்படும் Folk high schools (Adult Education Center) கல்விவாய்ப்பிற்கூடாகப் புலம்பெயர்ந்தனர் ஒரு பிரிவினர். அத்தோடு குறிப்பிட்ட சிறு எண்ணிக்கையிலான தமிழ் மாணவர்கள், நோர்வேஜியப் பல்கலைக் கழகங்களில் நேரடி அனுமதிபெற்று உயர்கல்வி வாய்ப்புடன் புலம்பெயர்ந்தனர். அதற்கான அரசியற் பின்னணி 1971இன் சிறிலங்கா அரசின் கல்வித்தரப்படுத்தல். இவ்வாறாக 1986 வரையான கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்கள் தொழில் மற்றும் கல்விசார் புலப்பெயர்வு ஊடாகக் கிட்டத்தட்ட 1000 வரையானவர்கள் நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர்.

1980 களின் நடு மற்றும் இறுதிப்பகுதியில் 1983 ஜூலைக் கலவரங்களின் விளைவான புலப்பெயர்வு அரசியற் காரணங்களின் பின்னணியில் நிகழ்கின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து உள்நாட்டுப் போர் தீவிரமடைந்த நிலையில் அகதிகளாகவும் அரசியற் புகலிடம் கோருபவர்களாகவும் (Asylum seekers and political immigrants)

தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு நிகழ்கின்றது. போர் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்த இந்தப்பிரிவினரே, தமிழ் டயஸ்போறாவின் உலகளாவிய பரப்பலுக்குரிய பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். நோர்வேக்கா தமிழ்ப் புலம்பெயர்விற் பெரும்பான்மையும் அத்தகைய பின்னணியைக் கொண்டதே. அதன் தொடர்ச்சியாகக் குடும்ப மீள் இணைவு (Family re-union settlers) அமைகின்றது. அதாவது நோர்வேக்கு முதற்கூறப்பட்ட வெவ்வேறு காலகட்டங்களில், குறிப்பாக அகதிகளாகவும் அரசியற்காரணிகளாலும் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தமது குடும்பத்தினரை நோர்வேக்கு அழைத்த காலகட்டம் அமைகின்றது. இன்றைய சூழலில் 17 000 வரையான ஈழத்தமிழ் பின்னணியுடைய தமிழர்கள் நோர்வேயில் வசிக்கின்றனர்.

பெருஞ்சமூகத்தின் அபிப்பிராயம்

தமிழர்களின் நோர்வேயிய சமூகத்துடனான இணைந்து வாழ்தல் சார்ந்து ஊடகங்களில் நல்ல அபிப்பிராயம் நிலவிவந்துள்ளது. முன்னுதாரணமான புலம்பெயர் சமூகமென்ற பொதுவான சித்தரிப்பும் உள்ளது. அடிப்படையில் இந்தப் பொதுவெளி மற்றும் ஊடக அபிப்பிராயத்தைக் கட்டமைப்பதற்கான முக்கியக் குறிகாட்டி என்பது தொழிற்சந்தைப் (Participation in labour market) பங்கேற்பின் அளவுதான்.

தமிழர்களின் தாயகத்துடனான பிணைப்பும் பேணலும் நோர்வேஜிய பெருஞ்சமூகத்தின் மத்தியில் நன்கு அறியப்பட்ட விடயம். ஆனால் அதுவிடயம் பெருஞ்சமூகப் பொதுவெளியில் எதிர்மறையான சித்தரிப்புகளுக்கு உட்படவில்லை. இணைந்து வாழ்தலுக்குத் தடையாக முன்வைக்கப்படவில்லை. தொழிற்சந்தையில் தமிழர்களின் பங்கேற்பு அதிகம் என்பதும் சொந்த வீடுகளைப் பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் கொண்டிருப்பதுவும் இதற்கான முக்கிய காரணங்கள். தாயக உறவு பேணலுடன் சமாந்தரமாக நோர்வேயில் வெற்றிகரமான வாழ்வை அமைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதற்கான உதாரணமாக சொல்லப்பட்ட ஆய்வுகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. பெருஞ்சமூக அரசியலாளர்களாலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

கலாச்சாரங்களின் சந்திப்பும் மையநீரோட்டப் பங்கேற்பும்

வெவ்வேறு கலாச்சாரங்கள் சந்திக்கும் போது, அவை ஒன்றிலொன்று செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. அனைத்துக் கலாச்சாரங்களும் பிற கலாச்சாரங்கள் மற்றும் அவற்றின் விழுமியங்களால் செல்வாக்குப் பெற்று புதிய திசைகளிற் தம்மை மேம்படுத்திக் கொள்கின்றன. கிட்டத்தட்ட இன்றைய முழு உலகமும் பல்லினபல்கலாச்சார பன்மொழிச் சமூகங்களாகவே வாழ்கின்றது. இந்த வாழ்வு முறை புதிய சிந்தனைகளுக்கும் புத்தாக்கங்களுக்கும் வழிகோலுகின்றது

என்பதை மறுக்கமுடியாது. அது கலாச்சாரத்தையும் கலையையும் உயிர்ப்போடு பேணவும் வளர்க்கவும் கடத்தவும் பங்களிக்கின்றது சமூகத்தின் நேர்மறை மாற்றங்களுக்கு உகந்த வழிகளிலும் வடிவங்களிலும் கலைகளும்; கலாச்சாரமும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைவது இயல்பானதும் ஆரோக்கியமானதுமாகும்.

தமிழ்ப் பின்னணியுடைய (நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்த) முத்தலைமுறையினரிற் ஒரு சிலர் அரசியல், கலை பண்பாடு மற்றும் ஊடகத் தளங்களில் பங்கேற்றுள்ளனர். முக்கிய துறைகளில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சில முன்னோடிகள் இருந்துள்ளனர். இரண்டாம் மூன்றாம் தலைமுறையிலிருந்தும் சிலர் (நோர்வேயிற் பிறந்து வளர்ந்த) இத்துறைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கியுள்ளனர். தொழில்முறையாக இத்துறைகளில் ஈடுபடும் சிலரும் சமகாலத்தில் அடையாளப்பட்டுவருகின்றனர். குறிப்பாக கட்சி, உள்ளூராட்சி, நகரசபை மற்றும் நாடாளுமன்ற அரசியல், இசை, ஊடக மற்றும் எழுத்துத் துறைகள் சார்ந்த பங்கேற்பினைக் குறிப்பிட முடியும். ஊடக மற்றும் எழுத்துத்துறையில் தனித்துவம் பாதிக்கப்படாத வகையில் ஈடுபடக்கூடிய சூழல் நிலவுகின்றது.

மைய நீரோட்டக் கலை முன்னெடுப்பும் கட்டமைப்பும்

நோர்வேஜிய மைய நீரோட்டக் கலை முன்னெடுப்புகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவை தனியான கட்டமைப்புகள், வலையமைப்புகள், அடுக்குகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் பங்களிப்பாளர்களாக வெளிநாட்டுப் பின்னணியைச் சேர்ந்த பல்லினக் கலைஞர்கள் இருப்பினும் அவற்றின் தயாரிப்பாளர்களாகப் பெரும்பான்மையான சந்தர்ப்பங்களில் வெள்ளையின நோர்வேஜியர்களே இருப்பர். அவை அதிகமதிகம் வணிக மயப்பட்டவையாகவும் இருக்கின்றன. ஆத்மார்த்தமான கலைஞர்கள், தமது தனித்துவமான படைப்புகளை உருவாக்கும் உந்துதலுடையவர்கள் இத்தகைய நிகழ்போக்குகளிற்குப் பின்னாற் செல்ல மாட்டார்கள்.

பன்மைத்துவம் என்ற அளவுகோல் என்பது மைய நீரோட்டத்தை நோக்கிச் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் செல்வதை, உள்வாங்கப்படுவதையே குறிக்கின்றது. மாறாக சிறுபான்மைச் சமூகங்களை நோக்கிப் பெருஞ்சமூகம் செல்வதையும் இணைவாக்கமடைவதையும் குறிப்பதில்லை என்பது விமர்சனமாக முன்வைக்கப்பட வேண்டியது. இதற்குள் ஒருவகைக் கரையவைத்தல் (Assimilation) போக்கு உள்ளதான விமர்சனங்கள் நிலவுவதை மறுப்பதற்கில்லை. இரு கலாச்சார அல்லது பல் கலாச்சார வாழ்வும் அதுசார் சூழலும் பல்வகையான சவால்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அவற்றை ஒற்றைப் பரிமாணத்திற்

பார்க்கவும் முடியாது. அதற்குள் ஆழமானதும் சிக்கலானதுமான பல அம்சங்களையும் சவால்களையும் பல அடுக்குகளில் உள்ளன. அவை பல்வேறு நேர்மறையான வாய்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளமையையும் மறுத்துவிட முடியாது.

உசாத்துணை:

- Nordisk kulturpolitisk tidsskrift, Idunn, 2016, Kultur for å delta - Når kulturpolitiske idealer skal realiseres i praktisk kulturarbeid - 'பங்கேற்பதற்கான கலாச்சாரம் கலாச்சார அரசியற் கொள்கைகள் நடைமுறைக் கலாச்சார நடவடிக்கைகளாக நிறைவேற்றப்படும் போது'! (Åsne Dahl Haugsevje, Ole Marius Hylland & Heidi Stavrum)
- Homeland Orientation of War-torn Diasporas: Remittance and Cultural Practices of Tamils and Somalis in Norway, 2011, (Tharmalingam, Sarvendra <https://www.duo.uio.no/discover?filtertype_1=author&filter_relational_operator_1=equals&filter_1=Tharmalingam,%20Sarvendra>)
- Statistics Norway - SSB (நோர்வே மத்திய தகவல் மையம்)
- Utrop, 11.06.2024 (13 million for the inclusion of children and young people in cultural life)

நோர்வே சுவீடன் நாடுகளில் தமிழ்மொழிக் கல்வியும் தமிழர்களும்

முனைவர் விஜய் அசோகன், அறிவியல் ஆராய்ச்சி துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்று, நோர்வே சுவீடன், அயர்லாந்து, ஜெர்மனி, சீனா உள்ளிட்ட நாடுகளில் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்டவர். ஐரோப்பிய பெரியார் அம்பேத்கர் தோழர்களின் கூட்டமைப்பின் ஒருங்கிணைப்பாளர்களில் ஒருவர், உலகத் தமிழ் கழகத்தின் நிறுவனர்களில் ஒருவர், சுவீடன் நாட்டின் நோர்டிக் அறிவியல் தொழிற்நுட்பக் கழகத்தின் நிறுவனர்களில் ஒருவர் எனப் பல பரிணாமங்களில் பணியாற்றுவவர். ஈழம், தமிழ்த்தேசியம், திராவிட இயக்கம், ஐரோப்பியக் கல்வி, தாய்மொழிக் கல்வி, சுற்றுச்சூழல் அறிவியல், பயணக் கட்டுரைகள் என இதுவரை நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளும், “நோர்வே பயண அனுபவம்”, “வீழ்ந்துவிடவில்லை விடுதலைப் புலிகள்”, “பிசாசுத் துகள்கள்”, “தாய்மொழிக்கல்வி உலக அரசியலும் கல்வியியலும்” “நோர்டிக் கல்வி சமத்துவமும் சமூகநீதியும்” என 5 நூல்களை இதுவரை எழுதியுள்ளார்.

முனைவர் விஜய் அசோகன்

நோர்வே சுவீடன் இரு நாடுகளிலும் கிட்டத்தட்ட 13 ஆண்டுகள் வாழ்ந்துள்ள நிலையிலும், அங்கேயே எங்கள் குழந்தைகள் பிறந்து வளர்ந்து வருகின்றபொழுதிலும், இரு நாடுகளும் தாய்மொழிகளுக்கெல்லாம் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தின் வழியாக, எங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ்க் கல்வி தங்குத்தடையின்றி கிடைத்து வருகிறது.

குழந்தைகள் கருவில் இருக்கும் தருவாயில் நோர்வே அரசு மருத்துவமனைகளில் இரு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை தொடர் உடல்நலச் சோதனை மேற்கொள்வர், கருவில் வளரும் குழந்தை

குறித்தும், தாயின் உடல் மற்றும் மனநலன் சார்ந்த புரிதலும் தந்தைக்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், சில சோதனைகளின் பொழுது தந்தையும் உடன் இருத்தல் அவசியம்.

அப்பொழுது, வீட்டில் மொழி உச்சரிப்புகள் மற்றும் குழந்தையின் வளர்ச்சி தொடர்பான கேள்விகளுக்கு, “பல்காலாச்சாரர் சூழலில் வாழ்வதால், குழந்தையின் மனநல வளர்ச்சியில் நேர்மறையான உறுதியினை வளர்க்கத் தாய்மொழியில் உரையாடுவது அவசியம்” என மருத்துவர்களும், “நோர்வேஜிய மொழி தொடர்பான குழந்தைகளுக்கான பயிற்சியினை மேற்கொள்வது தங்கள் பொறுப்பெனவும், அதற்கு அடித்தளமாக குழந்தைகளோடு வீட்டினில் தாய்மொழியில் உரையாடி, குழந்தையின் அடிப்படைச் சிந்தனை கட்டமைப்பினை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும்” எனப் பள்ளியிலும் கற்றுக்கொடுத்தார்கள்.

நோர்வேயில் மருத்துவக் கல்வியும் தாய்மொழி மதிப்பெண்ணும்:

நோர்வே நாட்டின் பள்ளிக்கூட மேல்நிலை வகுப்பில், இயற்பியல், வேதியியல், உயிரியியல், கணிதம் உள்ளிட்ட பாடப்பிரிவுகளோடு, சர்வதேச மொழிகள் (ஜெர்மன், ஃபிரெஞ்சு, ஸ்பானியம், தமிழ், பெர்சியம், அரேபியம் உள்ளிட்ட மொழிகளில்) ஒன்றை மாணவ, மாணவியர்கள் தேர்ந்தெடுத்துத் தேர்வெழுத வேண்டும். மேல்நிலை வகுப்பு மூன்று ஆண்டுகளிலும் இந்த மொழிப்பாடங்களில் ஒன்றில் தேர்வெழுதினால், இயற்பியல், வேதியியல், கணிதம், உயிரியியல் பாடங்களில் மதிப்பெண் குறைந்திருந்து, இம்மொழிப் பாடத் தேர்வில் மதிப்பெண் அதிகமாக வாங்கியிருந்தால், மருத்துவம்/ பொறியியல் சேர்க்கைக்கான கூட்டுமதிப்பெண்ணில், குறைந்த மதிப்பெண் வாங்கிய பாடத்தை நீக்கிவிட்டு மொழிப்பாட மதிப்பெண்ணைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

அதாவது, நோர்வே நாட்டினில் தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் பெறும் மதிப்பெண், நோர்வே நாட்டின் மருத்துவக் கல்வி நுழைவிற்கு உதவுகிறது. சமீபத்தில் நோர்வே நாட்டினில் மருத்துவக் கல்வியில் சேர்ந்த தமிழர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவருகிறது. தாய்மொழிப் பாடத்தில் எடுத்த மதிப்பெண்களே மிக முக்கியக் காரணமாகவுள்ளது!

மேலும், சில பள்ளியின் நிர்வாகம், தலைமை ஆசிரியர் அனுமதித்தால் தமிழ்ப்பாடப்பிரிவு 1, 2, 3 ஆகிய மூன்று தேர்வுகளையும் ஒரே ஆண்டிலோ அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளிலோ நிறைவுச்செய்துவிட்டு, மூன்றாம் ஆண்டு முழுமையும் தாய்மொழிப் பாடத்திற்கான நேரத்தினை மிச்சப்படுத்தி, அறிவியல், கணிதம், உயிரியல் பாடங்களில் மட்டும் கவனம் செலுத்தி வெல்லும் தமிழ் மாணவ, மாணவிகள் அதிக மதிப்பெண்கள்

பெறுகின்றனர். ஏனைய மொழியினத்திற்கு இதே வாய்ப்புகள் உண்டெனினும், நோர்வே முழுமைக்கும் உள்ள அன்னைப்பூபதிப் பாடசாலையின் தமிழ்ப்பாடத்திட்டம் நோர்வேஜிய மொழிக்கல்விப் பாடத்திட்டத்தினை விட வலுவானதென்பதால், தமிழ்ப்பள்ளிகளில் 10 ஆம் வகுப்பு நிறைவுச்செய்யும் மாணவர்களுக்கு முதலாம் ஆண்டிலோ இரண்டாம் ஆண்டிலோ மூன்று மொழிப்பாடத் தேர்வினையும் முடித்து அதிகப்புள்ளிகள் பெற்று நிறைவு செய்வது அதனால் எளிமையாகிறது.

நோர்வே நாட்டில் தமிழ்மொழிக் கருத்தரங்கம்:

நான் நோர்வே நாட்டின் அன்னைப்பூபதி தமிழ்க்கலைக்கூடத்தில் 7 ஆண்டுகள் தமிழ் மற்றும் அறிவியல் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளேன். அந்தக் காலக்கட்டத்தில்தான் ஒவ்வொரு வருடமும் தாய்மொழிக் கல்விக்கான கருத்தரங்கினை நோர்வே அரசு தங்கள் நாட்டில் வசிக்கும் கல்விகற்கும் மொழியினருக்கு வலுவூட்ட பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கங்களை நடத்தத் தொடங்கியது.

ஒவ்வொரு வருடமும் ஒவ்வொரு மாநில/பிராந்திய உள்ளூர் நிர்வாகங்கள் பொறுப்பேற்று நடத்தும் இக்கருத்தரங்கில் கலந்துக்கொள்ள தமிழ் உள்ளிட்ட பல மொழிகளில் பள்ளி, வகுப்புகள் நடத்தும் ஆசிரியர், ஆசிரியைகளுக்கான பயணச்செலவு, ஒவ்வொரு மொழிக்குமென அளிக்கப்படும். பன்னாட்டு அறிஞர்களுக்கான செலவுகள், தங்கும் விடுதிக்கான செலவு, மற்றும் கருத்தரங்கம் நடத்த நட்சத்திர விடுதி எனப் பிரமாண்டமாக நடக்கும்.

2010 நான் முதன் முதலில் பேர்கள் நகரத்தில் அப்படியொரு கருத்தரங்கில், தமிழர் வரலாறு தொடர்பான உரை நிகழ்த்தினேன், சிறு நாடகமும் நடத்தினோம். நோர்வே நாடு முழுமைக்கும் இருந்து தமிழ் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர், ஆசிரியைகள், இலங்கை மற்றும் மலேசியாவில் இருந்து அறிஞர்களும் வந்திருந்தனர்.

அதன் பின், 2014இல் ஸ்டாவாங்கர் என்ற இடத்தில் நடந்த மொழியியல் கருத்தரங்கிற்கு நாங்கள் அனைவரும் விமானத்தில் சென்று நட்சத்திர விடுதியில் தங்கி, நோர்வே நாட்டில் தமிழ்க்கல்வி வளர்ப்புத் தொடர்பான நிகழ்வுகளில் கலந்துக்கொண்டோம். முதல் நாள் கருத்தரங்கில் பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட மொழியினர் கலந்துக்கொண்ட கூட்டு நிகழ்வுகள் நடந்தது. அதில், நோர்வே நாட்டில் பிறந்து வளரும் பிற மொழியினருக்குத் தாய்மொழிக் கல்வியையும் நோர்வேஜிய மொழிக் கல்வியையும் வழங்குவது தொடர்பான பயிற்சிகளை நோர்வேஜிய மொழியியல் மற்றும் கல்வியியல் அதிகாரிகள் எங்களுக்கெல்லாம் வழங்கினர்.

இரண்டாம் நாள் கருத்தரங்கில், ஒவ்வொரு மொழியினருக்கும்

தனித்தனி அரங்கங்கள் அதே நட்சத்திர விடுதியில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அவரவர் மொழி வளர்ச்சி தொடர்பான பயிற்சிகளும் வாதவிவாதங்களும் நடந்தன. மொழிகளுக்கு மட்டுமல்ல, நோர்வே நாட்டில் வாழும் பல்வேறு இனப்பிரிவினரும் அவரவர் பண்பாட்டினைப் பேணிக் காக்கவும் வளர்க்கவுமென நடத்தப்படும் மாநாடுகள், விழாக்களுக்கும் நோர்வே நாட்டில் நிதி உதவி கிடைத்து வருகிறது.

அறிவியல், கணிதப் பாடங்களில் தமிழ்:

தாய்மொழிகளுக்கான கல்வி வளர்ச்சிக்கென நோர்வே அரசு morsmal.no என்ற இணையப்பக்கத்தையும் செயல்படுத்தி வருகிறது. இதில், தமிழுக்கான பக்கங்களில் நோர்வே அரசு நடத்தும் மேல்நிலை வகுப்பிற்கான தமிழ்ப்பாடத் தேர்வுக்கான பயிற்சி நூல்களும் முந்தைய ஆண்டு வினாத்தாள்களும் கிடைக்கும். அதோடு, நோர்வே அரசுப் பள்ளியில் பயிலும் தமிழ் மாணவ, மாணவியரின் தாய்மொழிக் கல்விப் பயிற்சிக்காக, கணிதம், சமூக அறிவியல் உள்ளிட்ட பாடங்களுக்கான சில பகுதிகளும் தமிழில் கிடைக்கிறது.

ஒரு தமிழனாக, “ஏதோ ஒரு மூலையில், ஏதோ ஒரு நாட்டில் தமிழ் வளர்க்க நமக்கு எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாத ஏதோ ஓர் அரசு செலவு செய்து ஊக்கப்படுத்துகிறார்களே” என்ற பெருமிதமும் ஒரு சராசரி மனிதனாக, “அனைத்துத் மொழியினரையும் மதித்து அவரவர் தாய்மொழிகளுக்கான வளர்ச்சிக்கு நாமும் உதவ வேண்டும்” என்ற அறம்சார் பாடமும் கற்க முடிந்தது.

நோர்வே நாட்டில் நூல்களும் கையேடுகளும் தமிழில்:

நோர்வே நாட்டிற்கு நான் வருவதற்கு முன்பே நோர்வேஜிய தமிழ் அகராதி ஒன்றினை அரசின் நிதியுதவியில் பேராசிரியர் தயாளன் அவர்களும் திரு வேமச்சந்திரன் அவர்களும் பதிப்பித்து இருந்தார்கள். விளையாட்டுகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு தலைப்புகளில் தமிழ்க் கையேடுகள் பதிப்பிக்கவும் அரசு நிதி உதவிக் கிடைக்கிறது.

மகப்பேறு காலங்களில் உடல்நலன் பேணல், குழந்தை வளர்ப்பு, பஸ்துலக்குதல் தொடர்பான கையேடுகள் தமிழ் உள்ளிட்ட பல்வேறு மொழிகளில் அச்சிடப்பட்டு இருந்ததைப் பார்க்கும்பொழுது வியப்பாக இருந்தது. 2009ற்குப் பிறகு, நோர்வேஜிய மருத்துவத்துறைக்கான தமிழ்க் கையேடுகளில் ஒன்றான, நீரிழிவு நோய் விழிப்புணர்வுக் கையேட்டினைத் தமிழ்த் தட்டச்சு செய்யும் பணியையும் மருத்துவர் சிவகணேசன் உள்ளிட்டக் குழுவினரோடு இணைந்து நானும் பங்களித்து மகிழ்ந்தேன்.

அதோடு, மருத்துவம் சார்ந்த எவ்வித நடவடிக்கைகளுக்கும் ஒவ்வொரு மொழியினரும் தங்கள் தாய்மொழியைச் சார்ந்த

மொழிப்பெயர்ப்பாளரை உடன் வைக்கக் கோரிக்கை வைக்க முடியும். அம்மொழிப்பெயர்ப்பாளருக்கான செலவினை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளும்.

சுவீடனில் நடந்த தமிழ் நேர்முகத் தேர்வு!

இத்தகைய அனுபவம் தந்த பாடத்தில், தமிழ்நாட்டில், அரசுப் பள்ளியில், தமிழ்வழிப் பிரிவில் என் குழந்தைகளை ஒன்றாம் வகுப்பில் சேர்த்துப் படிக்க வைத்தேன். பிறகு, மீண்டும் சுவீடன் வரவேண்டும் என்ற சூழலில், அவர்களுக்குத் தமிழ் மட்டுமே தெரிந்திருந்தது.

சுவீடன் பள்ளியில் சேரும் குழந்தைகளோடு பள்ளி நிர்வாகம் அல்லது மாவட்ட நிர்வாகத்தின் ஆசிரியர்கள் கலந்துரையாடி அவர்களின் எண்ண ஓட்டம், அவர்களின் அன்றைய கல்வி நிலை, செயற்பாடுகள் குறித்து அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறு பயிற்சி வழங்கவும் வளர்த்தெடுக்கவும் பள்ளி நிர்வாகத்திற்கு அறிக்கை கொடுப்பார்.

சுவீடனிற்குப் புதிதாக வந்திருந்த எங்கள் குழந்தைக்கும் அத்தகைய நேர்முகக் கலந்துரையாடல் நிகழ்ந்தது, ஆனால், மாவட்ட நிர்வாகத்தின் தமிழாசிரியர் துணைகொண்டு, முழுக்க முழுக்கத் தமிழில் நடந்தது.

பிறகு, தமிழ் தவிர வேறு மொழியே தெரியாததால், பள்ளி நிர்வாகம் எங்கள் மகன் ஒருவருக்காக வாரத்தில் ஒரு நாள் மாவட்ட நிர்வாகம் தமிழாசிரியர் ஒருவரைக் கொண்டு சிறப்பு வகுப்பினைத் தமிழ் வழியில் நடத்தி மெல்ல மெல்ல சுவீடிஷ் மொழி அறிவினையும் பாட அறிவினையும் வளர்த்தெடுத்தார்கள்.

இன்றும் கூட, அரசுப் பள்ளியில் பயிலும் அனைத்து தமிழ் மாணவர்களுக்கும் வாரம் ஒரு நாள், அந்தந்தப் பகுதிக்கு ஏற்றவாறான மாணவ எண்ணிக்கையினைக் கொண்டு, பொது வகுப்பினை தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் நடத்துகிறார்கள்.

குழந்தைகளுக்கான தாய்மொழி அனுபவம்:

சுவீடனில் வசிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில், டோர்சலாண்டா என்னும் பகுதியின் பள்ளியிலேயே செவிலியர் ஆலோசனைக்கென அவ்வப்பொழுது அழைப்பு வரும். பள்ளி வளாகத்திலேயே உடல்நலன் மற்றும் மனநல ஆலோசனைக்கென அப்பள்ளியில் தனிப் பகுதியும் செவிலியர் மற்றும் வருகைதரு மருத்துவரும் இருந்தனர். செவிலியரும் குழந்தைக்கு சுவீடிஷ் மொழி தெரியாத தருணங்களில் எங்களுடன் அமர்ந்து தமிழில் சில சொற்களைக் கற்றுக்கொண்டு எங்கள் மகனுக்குச் சில விளக்கங்களை அளித்தார். அதோடு, பல் மருத்துவமனை சிகிச்சைக்கெனக் குழந்தைகளை

அழைத்துச் சென்றபொழுது, அங்குள்ள மருத்துவர் எங்கள் தாய்மொழி தமிழ் என்பதை அறிந்து, எங்கள் குழந்தைகளை தமிழ் தெரிந்த கேரளப் பெண் மருத்துவருக்குப் பரிந்துரைத்து அவரிடமே மேலதிகத் தொடர் சிகிச்சைக்கு செல்லச் உதவிப் புரிந்தார். குழந்தைகளிடம் மொழியைக் கையாளும் விசயத்தில் தெரியாத மொழியில் பேசுவதை அறம் சார்ந்து தான் தவிர்ப்பதாகவும், தமிழ் தெரிந்த மருத்துவர் இவ்வளகத்தில் உள்ளபொழுது அவரிடம் தொடர் சிகிச்சைக்குச் செல்வதே குழந்தைக்கும் ஆரோக்கியம் எனச் சிரித்துக்கொண்டே விளக்கப்படுத்தினார். இதுவும் டோர்சுலாண்டா பகுதியில் அம்மூல்ட் பல் மருத்துவமனையில் நடந்த நிகழ்வு!

சுவீடனில் உலக தாய்மொழிகள் நாளில் சங்க இலக்கியம்:

2023இல் உலகத் தாய்மொழி நாள் கொண்டாட்டத்திற்காக சுவீடனின் கோத்தென்பர்க் நகரில் தாய்மொழிக் கல்வியினைப் பெறும் பெரும்பாலுமான மொழிப்பிரிவினரை வைத்து நிகழ்ச்சிகளை கோத்தென்பர்க் நகராட்சி நிர்வாகம் ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

தமிழ் மொழிக் கல்வி பெறும் பத்திற்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு மேடையேறி தமிழின் பெருமை, இலக்கியம், வரலாறு, பண்பாடு ஆகியவைகளை எடுத்தியம்புவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தது. தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு 'நீர்' தொடர்பான தலைப்பு இருந்தமையால், திருக்குறள் முதல் சங்க இலக்கியத்தின் சிலவற்றில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருந்த நீர் மேலாண்மை, அரசு நிர்வாகம் அதனை முறைப்படுத்திய வழிமுறைகள் உள்ளிட்டவைகளை அனைத்துக் குழந்தைகளும் மேடையேறித் தமிழில் பேச, பின்னால் இருந்த திரையில் அதற்கு இணையான சுவீடிஷ் மொழிப்பெயர்ப்பு வரிகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

எங்களுடைய குழந்தைகள் கவின் திலீபனும் கதிர் நிலவனும் சிலப்பதிகாரம், அகநானூறு உள்ளிட்டவைகளைக் குறிப்பிட்டு உரை நிகழ்த்தினர்.

இப்படியாக, எங்கள் குழந்தைகளுக்கு இயல்பாகவே தாய்மொழியின் மீதான பற்றிற்குக் காரணமாக நோர்வே நாடும் சுவீடன் நாடும் அமைந்துவிட்டது. எங்கள் இளைய மகனிடம் யாராவது ஆங்கிலத்தில் பேசினாலோ புரியாத சொல்லை ஆங்கிலத்தில் கூறிவிட்டாலோ, மிக தன்னம்பிக்கையுடன், "நான் இன்னும் ஆங்கில மொழியினைக் கற்கத் தொடங்கவில்லை, எனக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது தமிழில் கூறுங்களேன்" எனச் சொல்லிவிடுவார். தமிழில் பேசுவதும் தமிழோடு வாழ்வதும் எவ்வித இடர்பாடையும் கொடுக்காத ஸ்கேண்டியனேவியன் நாடுகளில் வசிக்கிறோம் என்பதே பெருமைதான்!

இலண்டன் தமிழர்கள்

தஞ்சாவூர் இவரது சொந்த ஊர். தற்போது இலண்டனில் வசித்து வருகிறார். பஞ்சு மிட்டாய் சிறுவர் இதழ், ஓங்கில் கூட்டம் பதிப்பகம் எனத் தொடர்ந்து சிறார் இலக்கியம் சார்ந்தும், கதைசொல்லியாகவும் பயணித்து வருகிறார். தமிழ்நாடு சிறார் எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் சங்கத்தின் பொருளாளராகவும் இருந்து வருகிறார். எனக்குப் பிடிச்ச கலரு, குட்டித் தோசை, சாவித்திரியின் பள்ளி, எலெக்ட்ரானிக்ஸ் இன்றியே விளையாடுவோம், ஆகிய சிறார் நூல்களை எழுதியுள்ளார். இங்கிலாந்திற்கும் கருப்பின அடிமைத்தனத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை இவரது இளையோர் நாவலான ஓலாடா பேசுகிறது. கருப்பின அடிமைத்தனம் குறித்து நேரடியாகத் தமிழில் எழுதப்பட்ட படைப்புகளில் மிக முக்கியமானது இந்த நாவல். மேலும் இவர் தொகுத்து வெளியான “நவீனத் தமிழ்ச் சிறார் இலக்கியம் நோக்கமும் அதன் பாதையும்” தமிழ்ச் சிறார் இலக்கியத்தின் ஆவணப் பெட்டகமாக விளங்குகிறது.

இங்கிலாந்து சிறார் இலக்கியம் சார்ந்து ஒரு தொடரையும் பஞ்சு மிட்டாய் இணையத்தில் எழுதி வருகிறார். இங்கிலாந்தில் தொடர்ந்து பல்வேறு அமைப்புகள் வழியே தமிழ்ப் பள்ளிகளிலும், புத்தகக் கண்காட்சிகளிலும் கதை சொல்வது, பாரம்பரிய விளையாட்டுகளை அறிமுகம் செய்தல், தமிழ் - ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் குறித்து குழந்தைகளுடன் உரையாடுதல் எனப் பல்வேறு நிகழ்வுகளை நடத்தி வருகிறார். புலம்பெயர்ந்த இடத்தில் தமிழை இயல்பில் அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்வது குறித்துத் தொடர்ந்து பெரியவர்களிடம் உரையாடி வருகிறார்.

பஞ்சு மிட்டாய் பிரபு

'Who enters here leaves noise behind.' - Charles Dickens

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு இங்கிலாந்து தன்னை சீரமைத்துக்கொள்ள அடித்தட்டு மக்களின் உழைப்பைக் கோரியது. அதனால், 1948இல் இங்கிலாந்து அரசு தனது காலனியாதிக்க நாடுகளிலிருந்து மக்களை, இங்கிலாந்தைச் சீரமைக்கும் வேலைகளுக்கு அழைத்தது. கரீபியன் தீவு, சிங்கப்பூர், இந்தியா, தென்னாப்பிரிக்கா என மக்கள் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் சாலை போடுநர் ஓட்டுநர் பெயின்டர் துப்புரவுப் பணியாளர் போன்ற வேலைவாய்ப்புகளை நோக்கிப் புலம்பெயர்ந்தார்கள். இப்படியாக 1948முதல் 1971வரை புலம்பெயர்ந்தவர்களே இங்கிலாந்தை மறுகட்டமைப்புச் செய்தனர்.

இவர்களில் அதிகமானவர்கள், கரீபியன் தீவுகளிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த கறுப்பினத்தவர்களே. அம்மக்களிலிருந்து 1966ஆம் ஆண்டு எழுத்தாளர்கள், பாடகர்கள், இசைநாடகதிரைபடக் கலைஞர்கள் என உதிரிகளாய் இருந்தவர்கள் பலரும் இணைந்து The Caribbean Artists Movement என்றொரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தனர். கலைகள் வழியே தங்களது கலாச்சார அடையாளங்களையும், கரீபியக் கதைகளையும், இலண்டன் வாழ்வியலில் சந்திக்கும் சிக்கல்களையும் தீவிரமாகப் பேசினர். இதுபோன்ற தொடர் செயற்பாடுகளினால் இங்கிலாந்தின் கலைஇலக்கியங்களில் தவிர்க்க முடியாத இடத்தினை இவர்கள் பெற்றனர்.

இவர்களும், இவர்களது வம்சாவளிகளும் “வின்ட்ரெஷ் தலைமுறையினர்” என்ற அடையாளத்துடன் அறியப்படுகின்றனர். (வின்ட்ரெஷ் என்பது கரீபியன் தீவுகளிலிருந்து மக்களை அழைத்து வந்த ஒரு கப்பலின் பெயர்). “Black Literature”யில் வின்ட்ரெஷ் கதைகள் ஒரு பிரிவாகவும் உள்ளது. அதுமட்டுமல்ல இங்கிலாந்தின் வரலாறு என்பது “வின்ட்ரெஷ்” எனும் சொல் இல்லாமல் இனி ஒலிக்க முடியாது என்ற இடத்திற்கு தங்களது வரலாற்றைப் பதிவு செய்துள்ளனர். இதற்கு அடித்தளமாக அவர்களது கலைஇலக்கியச் செயல்பாடுகளே அமைந்துள்ளது.

இதே காலத்தில், இதே பணிகளுக்காகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களோ மற்ற இந்திய வம்சாவளிகளோ இதுபோன்ற ஓர் இயக்கத்தை ஏனோ கட்டமைக்கத் தவறிவிட்டனர். அதனால்தான் என்னவோ, இங்கிலாந்து பள்ளிக் கல்வியில் காலனியாக்க வரலாறோ, ஒப்பந்தக் கூலிகளாக நாம் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட வரலாறோ, இங்கிலாந்தின் மறுகட்டமைப்பில் தமிழர்கள் உட்பட ஆசியர்களின் பங்களிப்பு குறித்த வரலாறோ, இன துவேஷத்தின் வழியே நமக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகள் குறித்த பத்திவுகளோ ஓர் ஊறுகாய் அளவிற்கே இடம்பெற்றுள்ளது.

கலைஇலக்கியச் செயற்பாடுகள் வழியே வரலாற்றில் நமக்கான இடத்தினைப் பெறுவதோடு நமக்கான உரிமைகளைப் பெற்று எதிர்காலத்தையும் நல்வழிப்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கையை வின்ட்ரெஷ் தலைமுறையினர் தொடர்ந்து உணர்த்தி வருகின்றனர். இந்தப் புரிதலின் அடிப்படையிலே இலண்டனில் கடந்த நான்கு வருடங்களுக்கும் மேலாக நான் கவனித்த தமிழர்களின் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் குறித்து இக்கட்டுரையில் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

தமிழ்ச்சங்கங்கள்:

இங்கிலாந்தில் தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் கட்டாயம் தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருக்கும். அடுத்த தலைமுறையினருக்குத் தமிழைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு இங்கிலாந்தில் நிறைய தமிழ்ச் சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. தமிழைப் பாடமாகக் கற்றுத் தருவது அதனைத் தொடர்ந்து ஆண்டு விழா, பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்கள், பெரியவர்களுக்கான கிரிக்கெட், மாரத்தான் என விளையாட்டு சார்ந்த ஒன்றுகூடல் நிறைய நடக்கின்றன. இதில் மிகவும் முக்கியமானது “சமத்துவப் பொங்கல்” மத அடையாளங்களைக் கடந்து பல்வேறு அமைப்புகள் இணைந்து பொங்கலைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

இங்கிலாந்தில் மிகவும் பழமையான தமிழ்ச் சங்கம் “இலண்டன் தமிழ்ச் சங்கம்”. கிழக்கு இலண்டனிலுள்ள ஈஸ்ட் ஹேமில் இச்சங்கம் உள்ளது. சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் நிதி அமைச்சரான ஆர். கே. சண்முகம் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சி தலைவர்களில் ஒருவரான கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களால் 1936இல் இச்சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. காந்தியும் இச்சங்கத்திற்கு வருகை புரிந்துள்ளார் என்ற செய்தியும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் முறையாக 1960முதலே பதிவு செய்யப்பட்டுத் தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறது. சங்கத்தில் 300க்கும் மேலான நூல்களைக் கொண்ட நூலகமும் உள்ளது. தமிழ்ப் பள்ளி, சுற்றுலா, பொங்கல் கொண்டாட்டம் என பல்வேறு பணிகளைச் சங்கம் செய்துவருகிறது.

இதே ஈஸ்ட் ஹேம் பகுதியில் 1975ஆம் முதல் தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம் என்ற அமைப்பும் இயங்கி வருகிறது. திருவள்ளூர் தமிழ்ப் பள்ளியை இவர்கள் நடத்தி வருகின்றனர். தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த 2023ஆம் ஆண்டு, “கலைஞர் நூற்றாண்டு விழாவை நடத்தினர். இந்நிகழ்வில் சுப. வீரபாண்டியன் அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார். இலங்கைத் தமிழர்கள் சார்பாகவும் சங்கங்கள் உள்ளன. அவர்களும் தனியே தமிழ்ப் பள்ளியை நடத்தி வருகின்றனர்.

சங்கங்களின் முதன்மையான பணியாகப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. வாரம் ஒரு நாள் மூன்று மணி நேர வகுப்பு என்ற வடிவிலே புலம்பெயர்ந்த தேசங்களில் சங்கங்கள் நடத்தும் தமிழ்ப் பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. கொரோனாவிற்குப் பிறகு நிறைய இணைய வழித் தமிழ் வகுப்புகள் நடக்கின்றன, அதையும் இச்சங்கங்கள் ஒருங்கிணைத்து வருகின்றன. பாட வகுப்புகள், பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்கள், ஆண்டு விழாக்கள், பட்டிமன்றங்கள், ஊடகப் பிரபலங்கள் எனப் பெரும்பான்மையான செயற்பாடுகள் அமைகின்றன. கலைகளில் குழந்தைகளுக்குப் பறையிசை, பரத நாட்டியம், வயலின், நாதஸ்வரம் உட்படப் பல்வேறு இசைக் கருவிகள் அறிமுகமாகின்றன. பறையிசை நிகழ்வுகள் பல்வேறு விழாக்களில் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகின்றன. அதைத்தாண்டி இச்சங்கங்கள் மூலம் இலக்கிய நிகழ்வுகள் நடைபெறுவதை நான் இதுவரை பார்க்கவில்லை. (சமீபத்தில் கம்பன் விழா நிகழ்விற்கு பாரதி கிருஷ்ணகுமார் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்) ஆனால், இங்குத் தனிமனிதராய் சிலர் பெரும் வேலைகளைக் கலைஇலக்கியத்தில் செய்து வருகின்றனர்.

எம். பௌசர் “சமூக இயல் பதிப்பகம் Activity Centre for Tamil Language”:

இலண்டனிலும் இலண்டனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் தொடர்ந்து புத்தகக் கண்காட்சிகளை நடத்தி வருகிறார். இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த பிறகும் இலக்கியம்

மீது கொண்ட தீராக காதலால் பெரும் பொருளாதார நெருக்கடியிலும் இலண்டனில் தன்னிச்சையாக ஒரு புத்தகக் கடையையும் நடத்தி வருகிறார். “இலண்டனில் காணக் கிடைக்கும் இந்தப் புத்தகங்களைத் தமிழ்நாட்டில்கூட ஒரே இடத்தில் காண இயலாது” என்று எழுத்தாளர் கமலாலயன், இ.பா சிந்தன், முத்துகிருஷ்ணன், அ. வெண்ணிலா, ஜி. குப்புசாமி, பவா செல்லத்துரை என இவரது புத்தகத் தேர்வைக் குறித்து பல எழுத்தாளர் பெருமக்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்தப் புத்தகக் கண்காட்சிகளிலும், இவரது புத்தகக் கடையில் பல முக்கியமான இலக்கிய நிகழ்வுகளும் கருத்தரங்குகளும் நடைபெற்றுள்ளன.

“சமூக இயல் பதிப்பகம் Activity Centre for Tamil Language” என்ற பெயரில் தொடர்ந்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் பல முக்கியமான புத்தகங்களைப் பதிப்பித்தும் வருகிறார். சென்ற ஆண்டு வெளியான “ஓப்பாரி கோச்சி மு.சிவலிங்கம்”, கவிதையும் அரசியலும் எம்.ஏ. நுஃமான், சிவசேகரம் கவிதைகள்(தொகுப்பு), புதுவை இரத்தினதுரை கவிதைகள்(தொகுப்பு), சமுத்திரனின் எழுத்துகள் (தொகுப்பு), பி.ஏ. காதரின் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்தனம், இலங்கை மலையகத் தமிழ் மக்களின் மறைக்கப்பட்ட பக்கங்கள் போன்ற புத்தகங்கள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. 2024இல் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இலங்கையிலும் இவர் புத்தகக் கண்காட்சியும் அதனுடன் பல்வேறு கருத்தரங்குகளையும் ஒருங்கிணைத்து வருகிறார்.

இங்கிலாந்து வரும் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு இலக்கியம் சார்ந்து முதல் தொடர்பாக இவர் இருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். சமீபத்தில் இவர் பவா செல்லத்துரையின் இங்கிலாந்து, ஐரோப்பிய, இலங்கைப் பயணத்தில் உறுதுணையாக இருந்து பல்வேறு நண்பர்களுடன் இணைந்து பல நிகழ்வுகளை பல்வேறு பகுதிகளில் ஒருங்கிணைத்துள்ளார். புலம் பெயர்ந்த இடத்தில் மொழி சார்ந்து ஒரு புத்தகக் கண்காட்சி நடத்துவது என்பது சாத்தியமே இல்லாத ஒன்று. ஆனால் பெளசர் அவர்கள் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்.

விம்பம் அமைப்பு கே. கே. ராஜா

ஓவியர் கே. கே. ராஜா அவர்கள் கடந்த 20 வருடங்களுக்கு மேலாக விம்பம் என்ற கலைஇலக்கிய அமைப்பை நடத்தி வருகிறார். வருடந்தோறும் இலண்டன் ஈஸ்ட் ஹேம் பகுதியில் முழுநாள் கருத்தரங்கை இரண்டு முறை நடத்துகிறார். 2024இல், தமிழ் திரைப்படம் குறித்த ஒரு கருத்தரங்கை யமுனா ராஜேந்திரன் - சொர்ணவேல் ஈஸ்வரன் ஆகியோரைக் கொண்டு நடத்தியது, அதனுடன் பஞ்ச மிட்டாய் பிரபு அவர்கள் தொகுத்த “நவீனத் தமிழ்ச் சிறார் இலக்கியம்” புத்தகத்தின் அறிமுக

ஜூன் 2024இல் விம்பம் அமைப்பு நடத்திய நவீனத் தமிழ்ச் சிறார் இலக்கியம் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் ஆவணப்பட இயக்குனர் சொர்ணவேல் ஈஸ்வரன், எழுத்தாளர் மு.நித்தியானந்தன், எழுத்தாளர் யமுனா ராஜேந்திரன், ஓவியர் கே. கே ராஜா (விம்பம் அமைப்பு), பஞ்ச மிட்டாய் பிரபு.

விழாவையும் சிறப்புற நடத்தியது. எதிர்வரும் அக். 12ஆம் தேதி “நொச்சிமுனை தர்ஹா” என்ற ஆவணப்படத்தைத் திரையிட இருக்கிறது, அதனுடன் ஆத்மா ஜாபிரின் ஆதாரம் நூல் வெளியீடும் நடக்க இருக்கிறது. சென்ற மாதம் ஈழக்கூத்தன் ஏ.சி. தாச்சியல் ஆவணப்பட வெளியீட்டுத் திரையிடல் நிகழ்வையும் நடத்தியுள்ளது. 2023இல் “ஈழப் புகலிடப் படைப்புகள்”, “பெண் படைப்பாளிகள்” ஆகிய தலைப்புகளில் முழுநாள் கருத்தரங்குகளை நடத்தினார். 2022இல் நாவல், சிறுகதை அரங்கு நடத்தினார். இந்தக் கருத்தரங்குகளில் மேடை நாடகமும் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகிறது. 2022இல் மெய் வெளி குழுவின் சார்பாக “காத்தாயி காதை” நாடகத்தின் வரிகளான “எழுதப்படாத வரலாறு ஒன்றின் எரிந்து கருகிய புத்தகம் காத்தாயி காதை” இன்றும் என் நினைவுகளில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

இலங்கையில் பல்வேறு மக்களால் வஞ்சிக்கப்பட்ட மலையக மக்களின் வரலாற்றைப் பதிவு செய்வதிலும் சமகால வாழ்வியல் மேம்பாட்டிற்கும் விம்பம் அமைப்பு பல்வேறு முயற்சிகளை எடுத்துவருகிறது. கடந்த டிசம்பர்(2023) மாதம் “மலையகம் 200” என்ற பெயரில் ஓவியக் கண்காட்சி மற்றும் சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்தியது. இங்கிலாந்து, தமிழ்நாடு மற்றும் இலங்கை என பல்வேறு நிலத்தில், பல்வேறு வடிவங்களில் 200 ஆண்டுக்கால வாழ்வில் மலையக மக்கள் பெற்ற துயரங்களுக்கான குரலை விம்பம் அமைப்பு பல்வேறு தோழமை அமைப்புகளுடன் இணைந்து எழுப்பி வருகிறது.

சிறார் நிகழ்வுகள்:

இந்நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் துணை நிற்பதோடு, தொடர்ந்து

எம். பெளசர்

அடுத்த தலைமுறையினருடனான உறவு குறித்தும், அதற்குச் சிறார் இலக்கியத்தின் மீது புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் செலுத்த வேண்டிய கவனம் குறித்தும் சிறார் எழுத்தாளராகவும் கதைசொல்லியாகவும் நான் உரையாடி வருகிறேன். தமிழ்ப் பள்ளிகள், ஆண்டு விழாக்கள், புத்தகக் கண்காட்சிகள் என பல்வேறு தளங்களில் சிறுவர்களுக்கான

நிகழ்வுகளை ஒருங்கிணைத்தும் வருகிறேன். தமிழை வெறும் பாடமாக எடுத்துச் செல்வதைக் கடந்து நம் மொழியை வாழ்வியலின் ஒரு பகுதியாய் மாற்ற வேண்டும், அதற்குப் பெற்றோர்கள் ஒரு சமூகமாய் கலைஇலக்கிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறேன்.

எழுத்தாளர்கள் கமலாலயன், ஜி. குப்புசாமி, ஷோபா சக்தி, இ.பா. சிந்தன்(பெல்ஜியம்), காலம் இதழாசிரியர் செல்வம்(கனடா), அ. முத்துகிருஷ்ணன், தமிழ்க்கவி(இலங்கை), அ. வெண்ணிலா, குட்டி ரேவதி, புதுமலர் இதழாசிரியர் கண குறிஞ்சி, பாரதி கிருஷ்ணகுமார், பவா செல்லத்துரை என எழுத்தாளர்கள் பலரும் இங்கிலாந்து வந்திருந்த போது அவர்களுக்கான நிகழ்வுகளை ஒருங்கிணைத்துச் சிறப்பித்திருக்கிறோம். பிரிட்டிஷ் நூலகத்தின் ஆவணத் தேடல்களுக்கும் பல நேரங்களில் பலரும் உறுதுணையாக இருந்துள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதுமட்டுமல்ல, பயணிகளாக வரும் எழுத்தாளர்கள்கலைஞர்களுக்குப் பெரும் துணையாய் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் உறுதுணையாக நிற்கின்றனர்.

ஒரு வலசைப் பறவை போல் பயணத்தை ருசிக்கும் கலைஞர்களுக்கு இம்மாதிரியான தனி மனிதர்கள் ஓர் வேடந்தாங்கல் என்று சொல்லலாம்.

எழுத்தாளர்கள்

இங்கிலாந்தில் மட்டும் நூற்றுக்கும் மேலான தமிழ் எழுத்தாளர்கள் உள்ளனர். அவர்களது அறிமுகம் மேற்கண்ட நிகழ்வுகள் மூலமே எனக்குக் கிடைத்தது. ஆனால். அதற்கு முன்னரே இலண்டனிலுள்ள ஒரு கிளை நூலகம் மூலம் கூலித் தமிழ் புத்தகம் எனக்கு அறிமுகமானது. கூலித் தமிழ் புத்தகத்தின் ஆசிரியர் மு.நித்தியானந்தன் அவர்களை விம்பம் நிகழ்வின் மூலம் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கடந்த 2023ஆம் ஆண்டு, மு. நித்தியானந்தம் பவள விழா நிகழ்வும் அவரது புத்தகங்கள் வெளியீடும் இனிதே நடந்தன. பெருமளவில் வாசகர்கள் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர்.

அதேபோல், புத்தகங்கள் போக வீட்டில் தனக்கு இடமிருந்தால் அதுவே போதும் என்று வாழும் 90வயது இளைஞர் ஐயா பத்மநாபன் அவர்களும் இலண்டனில் இருக்கிறார். அமைதியின் உருவமாய்த் தெரிந்தாலும், ஒரு புத்தகத்தின் பெயரைச் சொன்னதும் அது எங்கு யாரிடமிருக்கும் என்று தேடித் தருவதில் ஜித்தர். ஜித்தர் என்று சொல்வதைவிட அவரை இலக்கியச் சித்தர் என்று அழைக்கலாம்.

பர்தா நாவலின் ஆசிரியர் எழுத்தாளர் மஜீதாவின், அயலி தொடர் வெளியான போது அது தன்னுடைய கதை என்று

இலண்டன் பெரியார் பிறந்தநாள் விழா புதுமலர் ஆசிரியர் கண குறிஞ்சி, கருத்துரை

கோரியவர் எழுத்தாளர் ராஜேஸ் பாலா, அரசியல் மற்றும் சினிமா விமர்சகர் யமுனா ராஜேந்திரன், மலையக தமிழர்களின் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் எழுத்தாளர் பி.ஏ. காதர், அற்றவைகளால் நிரம்பியவன் நாவலின் ஆசிரியர் பிரியா விஜயராகவன், ஞானமுருகன், நவஜோதி, “சுல்தானாவின் கனவு” மொழிபெயர்ப்பாளர் திவ்யா பிரபு, “பகத்சிங் ஏன் நாத்திகர் ஆனார்” புத்தகத்தை டீன் குழந்தைகளுக்கு எழுதிய சிவ சுப்பிரமணியன், பஞ்ச மிட்டாய் பிரபு (நான்) எனப் பல எழுத்தாளர்கள் இங்கிலாந்து திலிருந்து தொடர்ந்து இயங்கிவருகின்றனர்.

பெரியார் அம்பேத்கர் வாசகர் வட்டம்:

2024 செப். 22ஆம் தேதி இலண்டன் ஈஷ்ட்ஹாம் பகுதியில், பெரியாரின் 146ஆவது பிறந்தநாள் விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. இலண்டன் பெரியார் அம்பேத்கர் படிப்பு வட்டம் இந்நிகழ்வை ஒருங்கிணைத்தது. பெரியார் பற்றாளர்களும், செயல்பாட்டாளர்களும் பங்கேற்ற இந்நிகழ்வில் சிறப்பு விருந்தினராக எழுத்தாளர், செயற்பாட்டாளர், புது மலர் இதழ் ஆசிரியர் கண. குறிஞ்சி அவர்கள் கலந்துகொண்டு “இன்றைய சூழலில் பெரியாரின் தேவை” என்ற தலைப்பில் சிறப்புரை ஆற்றினார். 2017ஆம் ஆண்டு பெரியார் அம்பேத்கர் மார்க்சியச் சிந்தனையுள்ள தோழர்கள் ஒன்றிணைந்து இந்தப் படிப்பு வட்டத்தைத் தொடங்கினர். சிறு குழுவாக இணைந்து புத்தக வாசிப்பு, தொடர் கருத்தரங்குகள் என இணைய வழிச் செயற்பாட்டோடு நீட் எதிர்ப்பு, விவசாயிகள் ஆதரவுப் போராட்டங்கள் போன்ற நேரடியான களப் போராட்டங்களையும் படிப்பு வட்டம் நடத்தியுள்ளது. புலம்பெயர்ந்த இடத்திலும் தமிழ்நாடு மற்றும் ஈழ உறவுகளுக்கு எப்போதும் துணை நின்றுள்ளது. இலண்டனில் பெரியார் அம்பேத்கர் மார்க்ஸ் ஆகியோரின் முற்போக்குச் சிந்தனைகளைத் தொடர்ந்து வாசித்து அதுகுறித்து உரையாடும் அறிவார்ந்த தளத்தினைப் படிப்பு வட்டம் உருவாக்க அனைத்துவிதமான முயற்சிகளையும் தொடர்ந்து எடுத்து வருகிறது.

பெரிய சங்கங்கள் கலைஇலக்கியத்தின் பக்கம் அதிகம் திரும்பாத போதும், பெரிய ஆய்வுகளுக்கான தொடக்கத்தைத் தனிநபர்களும் சிறு குழுக்களுமே உருவாக்கி வைக்கின்றனர். உருவாக்கியதோடு நிற்காமல் தொடர்ந்து இயங்குதலுக்கான உந்துதலையும் வழங்கி வருகின்றனர். உடல் உழைப்பு, நேரம், பொருளாதாரம், மன ரீதியான திட்டமிடல் என அனைவருக்கும் இருக்கும் அதே பரபரப்பான வாழ்விற்கிடையில் சமூகத்தை இயக்கும் ஆற்றல் கொண்ட கலைஇலக்கியச் செயற்பாடுகள் மீது பெரிதும் நம்பிக்கை கொண்டு இயங்கிவருகின்றனர்.

பின்லாந்து

பின்லாந்தின் கல்விச்சூழலும் ஓர் இந்தியரின் ஏக்கமும் முயற்சியும்

அபிதா சக்ரபாணி, பின்லாந்து நாட்டின் யூவாஸ்குலா பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டப்படிப்பை அண்மையில் முடித்துள்ளார். பின்லாந்துக்குச் செல்லும் முன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்டவர். அவரை abithachakrapani@gmail.com என்ற மின்னஞ்சல் மூலமாகத் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்: செல்வராஜ், சுயகற்றல் ஆலோசகர். இவர் பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களுடன் இயங்குகிறார், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், வாகராயம்பாளையத்தைச் சார்ந்தவர். அவரை selvaa1965@gmail.com என்ற மின்னஞ்சல் மூலமாகத் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

அபிதா சக்ரபாணி

மூன்றாண்டுகளாகப் பின்லாந்தில் வாழ்ந்து வருவது எனக்கு மிகப் பெரிய அகமாறுதலுக்கு வழிவகுத்துள்ளது, குறிப்பாக, நான் மிகவும் மாறுபட்ட கல்வி மற்றும் பண்பாடு அமைப்புடைய நாட்டிலிருந்து வந்துள்ளதால். நான் மத்தியப் பின்லாந்தில் உள்ள ஜ்யூவாஸ்குலா நகரில் வசிக்கிறேன். இங்கு தமிழ்ச் சமூகமானது மிகவும் சிறியது என்கணிப்பின் படி சுமார் ஆறு குடும்பங்கள் மட்டுமே. தமிழ் மற்றும் இந்தியச் சமூகங்கள் ஹெல்சின்கியில் சற்றே பெரிதாக உள்ள நிலையில், எனது தொடர்புகள் அவற்றுடன் மிகவும் குறுகியதாகவே உள்ளது. நாங்கள் பொங்கல் போன்ற விழாக்களைக் கொண்டாடுவதற்காக சில சமயங்களில் ஒன்று கூடுவோம். அப்போது நாங்கள் உணவுப் பகிர்வை (பாட்லக்) நடத்தி ஒரு மிகச் சிறிய நேரத்தில் கூடுதல் நெருக்கம் மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்குகிறோம். இது அந்தத் திருவிழாக்கள் கடந்து சென்ற பின்பும் தொடர்வதில்லை.

பின்லாந்தில் நான் வசித்த காலத்தில் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது, தமிழ் அல்லது இந்தியச் சமூகம் தொடர்பானதன்று, என் முதுநிலை

படிப்பின் மையமாக இருந்த பின்லாந்தின் கல்வி முறைதான். மாணவரை மையமாகக் கொண்ட, முன்னோக்கி நகரும் கல்வி முறையைக் கொண்டதனால் பின்லாந்து புகழ் பெற்று விளங்குகிறது. ஆனால் நான் முதலில் இங்கு வந்தபோது, அதன் உலகளாவிய புகழைப் பற்றி மட்டுமே அறிந்திருந்தேன். இப்போது எனது படிப்பின் போது பின்லாந்து கல்வி முறையின் தனித்துவம் அதற்குண்டான உலகளாவிய மரியாதை எனப் பல அம்சங்களை நான் புரிந்துகொண்டு வருகிறேன். இந்த அம்சங்கள் பின்லாந்து கல்வி முறையை மட்டுமல்லாமல் பின்லாந்து சமுதாயத்தின் மதிப்பீடுகளையும் முன்னுரிமைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

பல வாரங்களாகப் பின்லாந்து பள்ளிகளைக் கவனித்து வந்தபின், அச்சமுதாயத்தின் மதிப்பீடுகள் அன்றாட நடைமுறைகளில் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதில் எனக்கு ஆழமான புரிதல் கிடைத்தது. நான் வசிக்கும் ஜ்யூவாஸ்குலா பகுதியில் உள்ள ஒரு பள்ளியைப் பார்வையிடுவதற்கான நல்வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. அங்கு சில மணி நேரங்களாக வகுப்பறைகள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களைக் கவனித்து கல்வி முறை எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதை நேரடியாக அறிந்தேன். இதில் இந்தக் கல்விமுறையின் செயல்திறனை நேரில் கண்டேன். மேலும் அங்குள்ள ஆசிரியர்களின் செயல்பாடுகளில் நான் கண்ட சுதந்திரம் என்னை வியப்பிற்குள்ளாக்கியது. நம்நாட்டில் ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் தமது மாணவர்களுக்கு கிடைக்கும் தேர்வு முடிவுகளை வைத்துத்தான் மதிப்பிடுகிறார்கள். இதன் அடிப்படையில் அவர்களின் பணி சம்பந்தமான வெற்றிகள் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு நிர்ணயிக்கப்படும். பின்லாந்தில், மாறாக, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை முழுமையாக மதிப்பிடுவதில் பொறுப்பாக்கப்பட்டு நம்பப்படுகிறார்கள். அவர்களின் பங்கானது மாணவர்களுக்கு கல்வித் திட்டத்தின் உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டு சேர்ப்பது, அவர்களைத் தேர்வுகளுக்குத் தயாராக்குவது என மட்டுமல்லாமல் அதற்கும் மேலாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

பின்லாந்தில் மாணவர் ஆசிரியர் உறவு

நம்நாட்டில் வழக்கமாக இருப்பதிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கிறது. நம்நாட்டில் வகுப்பறைகள் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவையாக உள்ளன, ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து வழிமுறைகளை தந்து கண்டிப்பான ஒழுக்கத்தைப் பேணுகிறார்கள். ஆனால் பின்லாந்தில், மாணவர்கள் தங்கள் கற்றலுக்குத் தாங்களே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள ஊக்கப்படுத்தப் படுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டல் மற்றும் கட்டமைப்புகளை அளிப்பதுடன், மாணவர்களைத் தனியாகவும், குழுவாகவும் செயல்படத் தாராளமாக அனுமதிக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பொறுப்புணர்வு மற்றும்

ஒருங்கிணைக்கும் உணர்வை வளர்த்தெடுக்கின்றனர். இந்த அணுகுமுறை முற்றிலும் மாறுபட்டதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. மேலும் சுதந்திரமும் நம்பிக்கையும் உயர்ந்தளவில் மதிக்கப்படுகிற பின்லாந்து பண்பாட்டை அது அப்படியே வெளிப்படுத்துகிறது.

பின்லாந்துப் பள்ளிகளின் உட்புறச் சூழலும் எனக்குப் பெரிதாகத் தோன்றியது. வகுப்பறைகள் பரந்தும் உபகரணங்களுடன் நன்கு பொருத்தப்படும் உள்ளது. அனைவரையும் உள்நோக்கி வரவேற்கத்தகுந்ததாகவும் இருக்குமாறு குறிப்பாகவே உருவாக்கப்பட்டு இருந்தது. பின்லாந்து பள்ளிகள் ஒரு திறந்த, அமைதியான சூழலை வளர்த்தெடுக்கின்றன. அங்கு மாணவர்கள் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளும்படியாக நம்பிக்கை வைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த கற்றல் சூழலின் மற்றும் பண்பாட்டின் வெளிப்படைத்தன்மை வகுப்பறையைத் தாண்டியும் பரவியது; பள்ளியைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்திலிருந்து வேறுபடுத்திக்காட்டும் உயர்ந்த சுவர்கள் அல்லது கதவுகள் இல்லை, இது நம்நாட்டில் பல பள்ளிகள் அளிக்கும் ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட உணர்விலிருந்து உறுதியாகவே மாறுபட்டதாக இருந்தது.

(1) சமமான கல்வி கிடைத்தல்

பின்லாந்து கல்வி முறையின் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களில் ஒன்று, அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் அவர்களின் சமூக பொருளாதார பின்னணியைப் பொருட்படுத்தாமல் சமமான கல்வி கிடைக்கும் வசதி வழங்கப்படுகிறது. இது நம்நாட்டின் ஆழமாகப் பிளவுபட்டிருக்கும் சமூக அடுக்குகளுக்கான கல்வி முறைக்கு நேர் எதிர்மாறானதாக இருக்கிறது. நம்நாட்டில் தனியார் பள்ளிகள் பணக்காரர்களுக்கு சேவை செய்துகொண்டிருக்க, பொதுப்பள்ளிகள் அடிப்படை வசதிகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு போராடுகின்றன. பின்லாந்தில், பொதுப்பள்ளிகள் தாம் விதி, அடிப்படை மேலும் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொருவரும், உயர்வான குடும்பங்களில் உள்ள குழந்தைகள் உட்பட, அவற்றில் கற்கின்றனர். தனியார் மற்றும் பொதுக் கல்விக்கிடையே வேறுபாடு என்ற உணர்வு எதுவும் இங்கு இல்லை. இதனால் மாணவர்கள் எந்தப் பின்னணியுடன் இருந்தாலும் ஒரே உயர்தரமான கல்வியைப் பெறுகிறார்கள்.

(2) மாணவர்களின் நலனே மையம்

பின்லாந்துப் பள்ளிகள் மாணவர்களின் முழுமையான நலனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. இங்கு கல்வி என்பது வெறும் பாடங்கள் அல்ல, அது குழந்தையின் முழுமையான வளர்ச்சியைக் குறிக்கிறது. மாணவர்களின் மனநலன் மற்றும் உடல் நலனுக்கு அதிகபட்ச முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டு, மனநல ஆலோசகர்கள்,

சமூகப் பணியாளர்கள், சிறப்புக் கல்வியாளர்கள் போன்ற பல்வேறு ஆதரவுக் குழுக்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் ஒவ்வொரு குழந்தையும் சிறப்பாக வளர்ந்து வருவது உறுதி செய்யப்படுகிறது. நமது பள்ளிகளில், குறிப்பாக பொதுப் பள்ளிகளில், மாணவர்களின் நலனுக்கான இத்தகைய விரிவான ஆதரவு முறைகள் பெரும்பாலும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. அவை அப்படியே இருந்தாலும் பெயரளவில் இருக்கும். ஆசிரியர்கள் கடும் வேலைப்பளுவில் சிக்கியிருப்பதுவும், அடிப்படை வளங்கள் குறைவாக இருப்பதுவும் இதற்குக் காரணமாகும்.

(3) உயர்திறன் வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் மற்றும் தொழில்முறை

பின்லாந்தில் ஆசிரியப்பணி உயர்ந்த அளவில் மதிக்கப்படுகிறது. மேலும் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான கடுமையான தரநிலைகள் உள்ளன. இப்பயிற்சி ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் உள்ளது. ஆசிரியர்கள் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றிருப்பது அவசியமானது. வகுப்பறைகளில் அவர்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் கற்றல் சுதந்திரம் வழங்கப்படுகிறது. மாறாக, இந்தியாவில், ஆசிரியர் பணி அடிக்கடி களங்கப்படுத்தப்படுவதாக, பெரும்பாலும் குறைத்து மதிப்பிடப்படுவதாக உள்ளது. மேலும் பலர் இதை மருத்துவர் அல்லது பொறியியலாளர் போன்ற "மரியாதைக்குரிய" வேலைகளில் வெற்றியடையாதவர்களுடைய அல்லது இவ்வேலைகள் கிடைக்கப் பெறாதவர்களுடைய மாற்றுத்தொழிலாகக் காண்கின்றனர். நம்நாட்டில் பொதுப் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் தரமற்றதாகக் கருதப்படுவதோடு, ஆசிரியர் பணியும் பின்லாந்தைப் போல உயர் மரியாதையைப் பெறுவதில்லை. இந்த நிலைமை மூலதனங்களின் குறைவாலும், பொதுப் பள்ளிகளில் உள்ள அமைப்புச் சீர்கேடுகளாலும் அதிமோசமாகியுள்ளது. இதனால் பொதுக் கல்வி மற்றும் தனியார் கல்விக்கிடையிலான வேறுபாடு நீங்காமல் நீடிக்கிறது. இந்தச் சூழலில், பொதுப் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கியவர்களுக்கு மட்டுமே பணியாற்றுவதாக இருக்கின்றன என்பதோடு, சமூகப் படிநிலைகள் தளர்த்தப்படாமல் பலப்படுத்தப்படுகின்றன.

(4) உள்ளடக்கிய கல்வி மற்றும் சிறப்புக்கல்வி

பின்லாந்தின் உள்ளடக்கிய கல்விமுறை அனைத்து குழந்தைகளையும், சிறப்புத் தேவைகள் உள்ளவர்கள் உள்பட, ஆதரிக்குமாறு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கற்றல் சிரமங்களைச் சந்திக்கும் மாணவர்களைப் பொதுவான வகுப்பறைகளில் ஒருங்கிணைக்க சிறப்புக்கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது, மேலும்

சிறப்புக் கல்வியாளர்கள் வகுப்புகளை நேரடியாகப் பார்வையிட்டு கூடுதல் உதவிகளை வழங்குகிறார்கள். ஒரு மாணவரின் நடத்தையானது கற்றல் செயல்முறையைப் பெரிதாகப் பாதிக்கும்போது மட்டுமே அவர்கள் தனிப் பகுதிகளில் கற்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. மாறாக, நம்நாட்டில் பாடக்கல்வி முறையில், மாணவர்கள் மாற்றுத்திறனோடு இருந்தாலோ அல்லது கற்றல் சவால்களைச் சந்தித்தாலோ பெரும்பாலும் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் அல்லது தேவையான ஆதரவைப் பெற முடியாமல் உள்ளனர்.

(5) ஆசிரியர்களுக்கான கற்பித்தலில் தன்னுரிமை

பின்லாந்து கல்வியின் மற்றொரு முக்கிய அம்சமானது ஆசிரியர்கள் தங்களின் கற்பித்தல் முறைகளைத் தாங்களே உருவாக்கிக்கொள்ளவும் மாணவர்களை மதிப்பீடு செய்யவும் வழங்கப்பட்ட தன்னுரிமை ஆகும். ஒரு மாணவரின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் ஒரே மாதிரியான தேசியத் தேர்வு முறை அங்கு கிடையாது. மாறாக, ஆசிரியர்கள் வசம் மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தை மதிப்பீடு செய்யும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்கள் மற்றும் அதற்கேற்றாற் போல் கற்றல் முறைகளை மாற்றுகிறார்கள். இது நம்நாட்டில் நிலவும் முறைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது, இங்கு தேசியத் தேர்வுகள் ஒரு மாணவரின் வெற்றியை அளவிடும் முதன்மையான கருவியாக உள்ளன, மேலும் ஆசிரியர்களுக்கு வகுப்புகள் நடத்துவதில் குறைந்த சுதந்திரம்தான் உள்ளது.

(6) பங்குதாரர்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பு

பின்லாந்தில், கல்வி என்பது ஒரு கூட்டுறவு முயற்சியாகக் கருதப்படுகிறது. ஆசிரியர்கள், தலைமையாசிரியர்கள், பெற்றோர் மற்றும் அரசு அதிகாரிகள் எல்லாம் மாணவர்களின் வெற்றியை உறுதி செய்ய ஒருங்கிணைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். பின்லாந்து சமூகமானது ஆசிரியர்கள் மீதும் கல்வி முறை மீதும் பொறுப்பை ஒப்படைத்து அவை நிறைவேற்றப்படும் என நம்பிக்கை வைக்கிறது, கல்வி பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிற பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த நம்பிக்கை வலுப்படுத்துகிறது. இந்தக் கூட்டுநடவடிக்கை, மாணவர்கள் வகுப்பறைக்குள்ளேயும் மற்றும் வெளியேயும் தேவையான ஆதரவைப் பெறுவதை உறுதி செய்கிறது.

(7) அழுத்தமின்றி மதிப்பீடு செய்தல்

பின்லாந்து ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் தகுதிகளை மதிப்பீடு செய்ய உகந்த சுதந்திரத்தைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் மீது

தேவையற்ற அழுத்தம் சுமத்தப்படுவதில்லை. இதன் மூலம் மாணவர்கள் தோல்வியடையலாம் என்றோ அல்லது அவர்கள் தேர்வு முடிவுகளால் மட்டும் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறார்கள் என்றோ கருதாமல் அச்சமின்றி கற்கக்கூடிய சூழலை வளர்த்தெடுக்கிறது. மாறாக, நம்நாட்டில் மாணவர்கள் நல்லபடியாக தேசியத் தேர்வுகளை எழுதுவதற்குப் பெரும் அழுத்தத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். இது அவர்களுடைய திறமையின் இறுதி அளவீடாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த தேர்வு முறைமைகளால் பெரும்பாலும் மாணவர்களுக்கு மன அழுத்தம் மற்றும் அச்சம் ஏற்படுகிறது, அவர்கள் தங்கள் முழு எதிர்காலமும் ஒரு வகையான தேர்வு மதிப்பீடுகள் மீது நின்று காத்திருப்பதாக உணர்கின்றனர்.

(8) சமூகமும் கல்விமுறையும்

பின்லாந்துக்கும் மற்றும் நம்நாட்டுக்கும் இடையிலான மாறுபாடுகளைப் பரிசீலித்த போது இந்தக் கல்வி முறைகள் அவற்றைச் சார்ந்த சமுதாயங்களின் விளைவுகள் எனத் தெளிவாகப் புரிகிறது. பின்லாந்தின் கல்வி முறையை உருவாக்கும் மதிப்பீடுகள் சமத்துவம், நம்பிக்கை மற்றும் ஒத்துழைப்பு அந்த நாட்டின் சமூக அமைப்பில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் வந்த காலத்தில் சனநாயகம் மற்றும் மதச்சார்பின்மையை நோக்கி பின்லாந்து மேற்கொண்ட பயணத்தின் மூலம் அது சமூக நலன், உள்ளடக்கத்தன்மை போன்ற மதிப்பீடுகளின் மீது முக்கியத்துவத்தை வடிவமைத்துள்ளது. இவை அவர்களுடைய பள்ளிகளின் செயல்பாடுகளில் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. மாறாக, நம்நாட்டில் கல்வி முறை காலனித்துவ வரலாறுகளால் மிகுந்த அளவில் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளதுடன் சமத்துவமின்மை மற்றும் சமூக அடுக்குப்படுத்தல் போன்ற பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பின்லாந்தில் என் கால அனுபவம், பின்லாந்து கல்வி முறையின் சில அம்சங்களையாவது இந்தியாவில் செயல்படுத்த முடியுமா என எனக்குக் கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளது. பின்லாந்தின் அணுகுமுறையை இங்கு மறு உருவாக்கம் செய்வது பெரிய கலாச்சார, சமூக மற்றும் பொருளாதார வேறுபாடுகள் காரணமாக கடினமாக இருக்கும் என்றாலும், நிச்சயமாக கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் உள்ளன. பின்லாந்தின் சமத்துவத்திற்கான உறுதியும், ஆசிரியப் பணி மீதான மரியாதையும், முழுமையான மாணவர் வளர்ச்சி மீதான கவனக்குவிப்பும் இந்தியாவின் கல்விமுறைக்குள் தக்கபடி கொண்டு வந்தால் மிகுந்த நன்மையைப் பெற முடியும். தரலாம். இருப்பினும், இந்த மாற்றங்களைச் செயல்படுத்தும் முயற்சியில் இந்தியாவின் தனித்துவமான சவால்களான பெரிய

மக்கள்தொகை, வட்டார வேறுபாடுகள் மற்றும் ஆழமாக வேரோடியிருக்கிற சமூக அடுக்குமுறைகள் போன்றவற்றையும் தக்கபடி கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முடிவாக, பின்லாந்தின் கல்வி முறையைப் பற்றி நான் கற்ற,கவனித்த அனுபவம் ஆழ்ந்த வளம் சேர்க்கின்றது.இது கல்வி பற்றிய எனது பல முன்முடிவான கருத்துக்களை முறியடித்ததுடன் கல்வி சார்ந்த விளைவுகளை வடிவமைக்கும் பணியில் பண்பாடு, சமூகம் மற்றும் கொள்கை ஆகியவற்றின் பங்கைப் பற்றி திறனாய்வு நோக்கில் சிந்திக்கும் படி வலியுறுத்தியது.

பின்லாந்தின் மாதிரிக்கல்வி அமைப்பு, பயனுள்ள நுண்ணிய பார்வைகளை வழங்குகிறது என்றாலும், கல்வி என்பது 'ஒரு விதமான முறை, எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்துவது' என்ற மாதிரியான தீர்வாக இருக்க முடியாது என நான் கண்டறிந்துள்ளேன். ஒவ்வொரு நாடும் தன் பாதையை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும், மற்றவர்களிடமிருந்து உத்வேகத்தைப் பெற வேண்டும், ஆனால் அதற்கான சந்தர்ப்பச்சூழலை நினைவில் கொண்டிருக்க வேண்டும். நான் என் படிப்பைத் தொடர்ந்தும், கல்வித் துறையுடன் மேலும் ஆழ்ந்தும் ஈடுபடுகிற நேரத்தில் எவ்வாறு வெவ்வேறு கல்விமுறைகளில் இருந்து ஆகச்சிறந்த அம்சங்களை எடுத்துக்கொண்டு அனைவருக்குமான மேலும் உள்ளடக்கிய, சமமான மற்றும் அதிகாரமளிக்கும் கல்வியை உருவாக்கலாம் என்பதை ஆராய்ந்தறிய ஆர்வமாக உள்ளேன்.

குறிப்புகள்

Sahlberg, P. (2021). Finnish Lessons 3. 0: What Can the World Learn from Educational Change in Finland? Teachers College Press.

Vitikka, E., Krokfors, L., & Hurmerinta, E. (2012). The Finnish national core curriculum. In Miracle of education (pp. 83-96). Sense Publishers.

திரும்பலுக்கான சத்தியம்..

எம்முடைய பறப்பின்
கதை என்பது
சத்தியத்தின் கதை
அல்லது
திரும்பலுக்கான சத்தியம்

எமக்கெதிரே மோசமான
பருவங்கள் உருவாகின்ற போது
சுதந்திரமாய் வாழ்தல் என்ற
ஒற்றைக் காரணத்துக்காக
பல்லாயிரக் கணக்கான
மைல்களையும்
பல லெட்சம் இடர்களையும்
ஊடறுத்துப் பறக்கிறோம்

புறப்படுவது என்று
முடிவாகி விட்ட பிறகு
இறுதியாக ஒரு முறை
நாம் வாழ்ந்த இடங்களை
கண்ணில் பதித்தபடி
பறக்கத் தொடங்குவோம்

இலக்கை அடையும் வரை
இராப்பகல் பாராமல்
எங்கள் பயணம் தொடரும்

எங்கள் வாழ்வின் மீதான
போராட்டம் தான்
இந்த நெடும் பயணம்

எம் பறப்பின் நெடிய துயரும்
சாக்களையும் அறியாப் பலர்
வழிகளில் எம்மையும்
சிறை வைக்கவும் கூடும்,
ஆயினும்
நாம் கடந்து வந்த
பாதையின் சுவடுகள்
காற்றில் வாசமான ஓவியங்களாக
வரையப் பட்டிருக்கும் என்ற
நம்பிக்கையில் நாம் பறந்து கொண்டே இருக்கிறோம்

வாழ்வதற்கான
நிறைந்த ஆசைகளோடு கூடிய
பறப்பின் இடைவெளியில்
நாம் கொல்லப் படுகிறபோது
வானிற் சிதறிய
வண்ணம் நிறைந்த பறப்பின்
கனவுகள் தான்
முகில்களாக அங்குமிங்கும்
அலைந்தோடிக் கொண்டிருக்கிறதோ
தெரியவில்லை!

கண்டங்களும் கடல்களும்
கடக்கக் கடக்கத் தான்
திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்
என்ற எண்ணம்
எம்முள் தீவிரமாகிறது
பூமிப் பந்தின்
ஒவ்வொரு மூலையில் இருந்தும்
எத்தனை எத்தனையோ தோழர்கள்
திரும்பிவிடுவோம் என்ற உறுதியில்தான்
துருவங்களைக் கடக்கிறார்கள்

எம் பயணக் குறிப்புகள்
கடற்கரைகளிலும் காடுகளிலும்
இறகுகளாயும்
இறந்து போய் விட்ட
எம் தோழர்களின் என்புக் கூடுகளாயும்
எம் நெடுவழிப் பயணத்தின்
கதைகளைப் பேசிய படி
கிடக்கும்,

இங்கேயும் வாழலாம்
என்றுணர்கிற போது
அங்கே இறங்குவோம்
கூடிக் குலுவேவாம், ஆடிமகிழுவோம்
ஆயிரம் இங்கு நடந்தாலும்
எங்கள்
வயல் வெளிகளின் வாசனையும்
மரங்களின் சுவாசமும்
இன்னமும் எங்கள் மூக்குகளில்
மணத்துக் கொண்டே தான்
இருக்கிறது,

நாளாந்த வாழ்க்கையில்
வாரிசுகள் எமக்கிங்கு வாய்த்தாலும்

சொந்த மண்ணின் சுகந்தத்தை
அவர்கள் எங்கள் மூக்குகளில்
இருந்து உணர்ந்தறிவார்கள்.
ஒரு வேளை
இந்த இடங்களிலேயே நாங்கள்
இறக்க நேர்ந்தாலும்
வந்தவழி நெடுக வரையப்
பட்டிருக்கும்
எங்கள் வாழ்வுக் கனவுகளின்
தடம் அறிந்து பிள்ளைகளும்
சொந்தக் கூடடைவர் என்கின்ற
நம்பிக்கை
இன்னும் இருக்கிறது எங்களுக்கு,
இதுவும் கூட
திரும்பலுக்கான சத்தியம் தான்.

எமக்கான பருவம் என்று
ஒரு நாள் வரும்..!
அன்று
கூட்டம் கூட்டமாய் நாங்கள்
கூடு திரும்புவோம்

எங்கள் மண்ணும், காற்றும்
வயல் வெளிகளும், மரங்களும்
எங்களுக்காகத்தான்
தோழர்களே !
காத்துக் கிடக்கின்றன..

திருச்செல்வம் திருக்குமரன் குறித்த விவரங்கள்

திருச்செல்வம், கௌரி ஆகியோருக்கு ஏக புத்திரனாக இலங்கை, யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தவர். இவரது முதல் கவிதை 1995 ஆம் ஆண்டில் உதயன் பத்திரிகையில் பிரசுரமானது. இலங்கையில் தொலைக்காட்சியிலும் பத்திரிகையிலும் ஊடகவியலாளராகவும் அமைச்சில் அதிகாரியாகவும் பணியாற்றியவர். பின்னர் புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடொன்றில் சுதந்திர ஊடகவியலாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

இவரது கவிதைகள் ஆங்கிலம், சிங்களம், ஐரியம், இடாய்ச்சு ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வீரகேசரி, தினக்குரல், உதயன், ஜே.டி.எஸ். லங்கா, ஈனீர் பருவ இதழ் (ஐரியம்), ராவய (சிங்களம்) ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. இவரது கவிதைப் புத்தகங்கள் இந்தியா, இங்கிலாந்து, செருமனி, சுவீட்சர்லாந்து, அயர்லாந்து, கனடா ஆகிய நாடுகளில் இலக்கிய விழாக்களிலும் புத்தகத் திருவிழாக்களிலும் வெளியிடப்பட்டன.

திருக்குமரன் கவிதைகள் (கரிகணன் பதிப்பகம், 2004)

விழுங்கப்பட்ட விதைகள் (முதல் பதிப்பு 2011: உயிரெழுத்துப் பதிப்பகம், இரண்டாம் பதிப்பு 2015: தமிழோசை பதிப்பகம்)

தனித்திருத்தல் (உயிரெழுத்துப் பதிப்பகம், 2014, ISBN 97893 81099520)

விடைபெறும் வேளை (யாவரும் பதிப்பகம், 2019)

சேதுக்கால்வாய்த் திட்டம் (இராணுவ, அரசியல், பொருளாதார, சூழலியல் நோக்கு, ஆய்வுநூல், பிரம்மா பதிப்பகம், 2006)

“பணம்” எனும் நவீனக் கடவுள் வளைகுடா வாழ்வியல்

ஜமாலன்

திரைகடல் ஓடித் திரவியம் தேடப் புலம்பெயர்ந்து வளைகுடா சென்ற ஆசிய குறிப்பாக இந்தியர்களின் வாழ்நிலைப் பற்றிய கதைகளை 2015ல் வெளிவந்த “பத்தேமாரி” என்ற மலையாளத் திரைப்படத்தின் இறுதிக் காட்சியிலிருந்து தொடங்கலாம். வளைகுடா வாழ்வியல் குறித்த நினைவுகளை சில மலையாளத் திரைப்படங்கள் பதிவு செய்துள்ளது. குறிப்பாக 1960களில் “கள்ளத்தோணி” என அழைக்கப்படும் பாய்மரக் கப்பல்கள் வழியாக கேரளாவிலிருந்து வளைகுடா நாடுகளுக்குக் குறிப்பாக துபாய்க்குச் சென்ற இளைஞர்கள் குறித்த திரைப்படமே “பத்தேமாரி”. பாய்மரக் கப்பலைக் குறிக்கும் மலையாளச் சொல்லே பத்தேமாரி. 2007ல் “தமிழக்கொடி” என்கிற புலம்பெயர் தமிழர்கள் வாழ்வு குறித்த சிறப்பிதழுக்கு எழுதிய கட்டுரையின் தலைப்பு “பணம் தேடிச் செல்லும் பாய்மரங்கள்” என்பது இத்திரைப்படப் பாதிப்பில் வைக்கப்பட்டத் தலைப்பே.

உண்மையில் புலம்பெயர் வாழ்வு என்பது இத்திரைப்படத்தில் வரும் “உடல்தான் இங்கு உள்ளம் ஊரில்தான் உள்ளது” என்ற வசனத்தைப் போன்றதுதான். உடல் புலம்பெயர் நிலத்திலும், உள்ளம் ஊரிலும் கிடந்து தவிக்கும் ஓர் இருமை வாழ்வின் உளவியல் வன்முறைக்கு உட்பட்ட வாழ்வு அது. ஓர் உடல் பணமாக மட்டுமே மதிப்பிடப்படும் ஒரு வாழ்வு. முதலாளியம் மனித உறவுகளை ரொக்கப்பட்டுவாடா உறவாக மாற்றிவிடும் என்று மார்க்சியம் கூறியதன் சாட்சியம் அது. அதற்குச் சொந்தம் பந்தம் உற்றார் உறவு எல்லாம் பணம்தான். அது கொண்டுவந்து தரும் பளப்பளப்பான வாழ்க்கைதான் தாய்மண்ணில் உள்ளவர்களுக்கு முதன்மையானது. பிழைப்பிற்காகப் புலம்பெயர்ந்த உடல்களுக்கு ஒரு உயிர்த்தல் உள்ளது, வாழ்தல் உள்ளது என்பதெல்லாம் இரண்டாமபட்சமே. பெரும்பாலும் அவை உழைப்பு எந்திரங்களாக

மாற்றப்படுகிறது. அதன் உழைப்புச்சக்தி அதிக இலாபத்திற்கு விற்கப்படுகிறது. அதன் சந்தை மதிப்பு தாயகத்தைவிடப் புகலிடத்தில் அதிகமானதாக உள்ளது. மதிப்பு மட்டுமின்றி அவ்வுடலின் உழைப்பை உறிஞ்சுவதற்கான பணிகளும் அங்கு அதிகமாக உள்ளது. தாயகத்தில் தன்னை மறுஉற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் குடும்ப நிறுவனங்கள் வழி நிகழ்கிறது. ஆனால், புகலிடங்களில் தன்னைத் தானே மறுஉற்பத்தி செய்துகொள்ள வேண்டிய பணிச்சமையும் கூடிவிடுகிறது. உற்பத்தி, மறுஉற்பத்தி என்ற இரண்டு களங்களிலும் ஓர் உடல் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டிய நிலையே உள்ளது.

புலம்பெயர்வும் மார்க்சியமும்

மனித உடலை வெற்று உழைப்பு எந்திரங்களாகக் கருதி உலக அளவில் பல்வேறு நாடுகளின் மனிதர்களைத் தங்களது தேவைக்காக வேறு நாடுகளுக்கு இடப்பெயர்த்து செல்வது என்பதே புலம்பெயர்தல் என்ற நிகழ்விற்கான அடிப்படை. இது மனித குலத்தின் தோற்றம் தொடங்கி நிகழும் ஒன்று. நிலவுடமை சமூகத்தில் மதங்களால், போர்களினால் இந்த இடப்பெயர்வு நிகழ்ந்ததை வரலாற்றில் வாசிக்க முடியும். பைபிளின் நோவா, ஆப்ரஹாம், மோசஸ், குர்ரானில் முகமது நபி தொடங்கி இந்தப் புலம்பெயர்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளது. இத்தகைய புலம்பெயர்வுகள் தொன்மங்கள் அடிப்படையில் நிகழ்ந்தன. நவீன காலங்களில் முதலாளியத்தின், காலனியத்தின், இனவெறி, நிறவெறி, மதவெறி அரசியல் அடிப்படையில் நிகழும் ஒன்றாக இது மாறியுள்ளது. வளைகுடா போன்ற செல்வம் கொழிக்கும், வளர்ந்த நாடுகள் நோக்கிப் புலம் பெயர்தல் என்பது கட்டாயத்தின் பேரினால் அல்லாமல், விருப்பத்தின் அடிப்படையில், தாயகத்தின் வறுமை, வேலையின்மை அடிப்படையில் நிகழ்கிறது. தாயகம் கைவிட்டநிலையில் புகலிடத்தில் அடைக்கலமாதல் நிகழ்கிறது.

ஒரு மனித உடலின் உழைப்புச் சக்தியை அதிக விலைக்கு விற்கும் சந்தையாக இப்புலம்பெயர்தலின் அரசியல் பொருளாதாரம் அமைந்துள்ளது. ஒரு மனித உடலின் அரசியல் பொருளாதாரம் என்பது அதன் உழைப்புச் சக்திக்கான மதிப்பு, விலை, இலாபம் என்பதற்குள் அடக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதர்கள் படைக்கப் பிறந்தவர்கள் என்பதை ஆளும் அதிகார வர்க்கம் உழைக்கப் பிறந்தவர்களாக மாற்றியுள்ளது. அடிப்படையில் மனிதர்களின் படைப்பாக்கமாக உள்ள உள்ளுறைந்த ஆற்றலை அதாவது “ஆன்மீக” உள்ளடக்கத்தை முழுக்க உழைப்பிற்கான ஆற்றலாக அதாவது வெறும் உழைப்புச் சக்திகளாக மாற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட ஆளும் வர்க்கம் பயன்படுத்துவதே வரலாறாக உள்ளதை மார்க்சியம்

சுட்டிக்காட்டியது. ஆன்மீகம் என்பதைப் படைப்பாற்றல் என்பதாக மார்க்சியம் மாற்றிடு செய்தது. அதிலிருந்தே அதன் அந்நியமாதல் என்கிற கருத்தாக்கம் உருவானது. தனது உழைப்பின் மூலம் விற்கப்படும் அல்லது உறிஞ்சப்படும் உழைப்புச் சக்தியின் பண மதிப்பே இந்தப் புலம்பெயர் வாழ்வைத் தீர்மானிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

மார்க்சியம் முன்வைக்கும் ஆன்மீகம் என்பது இறை, அப்பாலை உலகு, விதிவாதம், மோட்சம் உள்ளிட்ட ஆளும் வர்க்கக் ஆன்மீகக் கருத்தியலுக்கு மாற்றாக ஒரு படைப்பூக்கம் மிக்க மனிதர்களை உருவாக்குவதே. ஆனால், முதலாளியம் மனித உடல்களை வெறும் உழைப்பு எந்திரங்களாக மாற்றுகிறது. ஒரு உடலின் ஆற்றலை, உயிர் வாழ்வதற்கான உழைப்பும், உயிர்த்தலுக்கான படைப்பும் மிக்கதாக மாற்றவேண்டும் என்பதே மனித உடல் குறித்து மார்க்சியம் முன்வைக்கும் புரிதல். அதற்கான வேலைத்திட்டமே புரட்சிகர மாற்றம். அது புறத்தில் மட்டுமல்லாமல் அகத்திலும் நிகழவேண்டும். அகத்தில் மாற்றம் வரப் புறநிலையில் மாற்றம் தேவை என மார்க்ஸ் அதைக் குறிப்பிட்டார் வாழ்நிலைதான் உணர்வை தீர்மானிக்கிறது என்றார். அத்தகைய படைப்பூக்கமிக்க மனித தன்னிலையை அகநிலையில் உருவாக்கும் புறநிலைச் சமூகமே பொதுவுடமை சமூகம். மார்க்சியம் புராதன சமூகத்தை பொதுவுடமை சமூகம் என்றதன் பொருள் அதுதான். அச் சமூகத்தில் சொத்துடமை அற்ற, அனைத்தும் பொதுவுடமை என்றும் உழைப்பே ஒரு படைப்பிற்கான செயல்பாடாகவும் அமைந்துள்ளதை நுட்பமாக விளக்கியது. மார்க்சியத்தை ஓர் அரசியல் கோட்பாடாக மட்டும் கருதாமல், மனித தன்னிலையை மாற்றி ஒரு புதிய படைப்பூக்கமிக்க மனிதர்களாக மாற்றுவதே அதன் அடிப்படை என்ற புரிதல் அவசியமானது. இந்த புரிதலற்றதாக மார்க்சிய கோட்பாடுகளும், கட்சிகளும் மார்க்சியத்தை ஒரு வறட்டு சூத்திரமாக மாற்றியுள்ளது என்பதே வரலாற்று அவலம். புலம்பெயர் மனித உழைப்பு என்பது இரட்டை அந்நியமாதலுக்கு (double alienation) உட்பட்ட உழைப்பு. ஒன்று, படைப்பூக்கமற்ற உழைப்பால் முழுமையை உணரமுடியாத எந்திரத்தனமான உழைப்பால் உருவாகும் அந்நியமாதல். மற்றது, தனது உழைப்பு தனது தாயகத்தில் அல்லாத ஒரு புகலிடத்தில் நடைபெறுவதால் உருவாகும் அந்நியமாதல்.

புலம்பெயர் வாழ்வு என்பது புகலிடம் X தாயகம் என்கிற இருமை எதிர்வின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட மனித உடல்கள் பற்றியது. அதன் உளவியல் இந்த முரணில் இயங்கும் உளவியலால் உருவாகும் வன்முறையால் கட்டப்பட்டது. புகலிட வாழ்வு என்பதே அடிப்படையில் வன்முறை சார்ந்த வாழ்வு. இந்த

வன்முறை ஒழிய வேண்டும் என்றால், தேசமற்ற ஒரு சர்வதேசிய அமைப்பாக இந்த உலகு மாறவேண்டும். தேசம் என்ற கருத்தியல் உள்ளவரை புலம்பெயர்தல் என்ற கருத்தாக்கம் உயிர்ப்புடன் இருக்கும். புகலிடம் X தாயகம் என்கிற முரண் ஒழிய இந்த உலகமே தாயகமாக அனைவருக்கும் மாறவேண்டும். அந்த வகையில் மார்க்சியம்தான் முதன்முதலாகச் சர்வதேசம் என்கிற கருத்தாக்கத்தை முன்வைத்தது. மற்ற கருத்தியல்கள் முன்வைத்த சர்வதேசம் என்பது ஒரு பேரரசிற்கான அடிமைகளாக உலக மக்களை மாற்றுவதற்கான திட்டமே. அதனால்தான் மார்க்சியம் தேசமற்ற ஓர் சர்வதேச உலகைப்பற்றிப் பேசுகிறது. அது இன்றைய உலகமயத்திற்கு எதிரானது. உலகமயம் ஓர் உலகமயக் குடிமகன் என்ற பெயரில் உலகளாவிய முதலாளியத்திற்கும், அதன் ஏகாதிபத்திய முகவர்களுக்கும் சேவை செய்யும் ஒரு உலகளாவிய உழைக்கும் தன்னிலையை கட்டமைக்க முயல்கிறது. மார்க்சியம் படைப்பாற்றல் உள்ள மனித தன்னிலையை உருவாக்குவதன் மூலம் மனிதர்களை உலகமயப்படுத்த முனைகிறது. தேசியங்களின் உரிமையை மதிக்கும் மார்க்சியம், அத்தேசியங்களைப் பல்வேறு தேசியங்களின் கூட்டமைப்பிற்குள் கொண்டு வருவதையே சர்வதேசியம் என்கிறது. இது விரிவாக உரையாடப்பட வேண்டிய கருத்து என்பதைச் சொல்லி வளைகுடா வாழ்வில் இந்தப் புலம்பெயர் மனித எந்திரங்கள் எப்படி இயங்குகின்றன என்பதைத் தொடரலாம்.

வளைகுடா உருவாக்கமும் புலம்பெயர்வும்

வளைகுடா நாடுகள் என்பது பாரசீக வளைகுடாவை சுற்றியுள்ள பஹ்ரைன், குவைத், ஈராக், ஓமன், கத்தார், சவுதி அரேபிய மற்றும் ஐக்கிய அமீரக நாடுகள் எனப்படும் அபுதாபி, துபாய், சார்ஜா, ராசல் கைமா, புஜைரா, அஜ்மான் ஆகிய கூட்டமைப்பு நாடுகளைக் குறிக்கும். 1960களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட எண்ணெவளமே இந்நாடுகளைச் செல்வம் கொழிக்கும் நாடுகளாக மாற்றியது. அன்றுமுதல் இந்நாடுகளைச் சர்வதேசத் தரம் மிக்க நாடுகளாக உருவாக்கியதில் ஆசிய, ஆப்பிரிக்கர்களுக்கு பெரும் பங்கு உண்டு. ஆனால், நாட்டின் வளங்களை சுரண்டிக் கொழிப்பது அமெரிக்க, ஐரோப்பிய வல்லரசு நாடுகளே. அவர்கள் உலகப் புவியியலையும், வரலாற்றையும் உருவாக்கியதற்குப் பின்னிருப்பது இந்த சுரண்டல் அமைப்பே. அவர்கள் புதிய நாடுகளைத் தேடியது இயற்கை மூலவளங்களைக் கொள்ளையிட மட்டுமல்ல. இயற்கையாக அமைந்த மனித உடல்களின் உயிராற்றலை உறிஞ்சிச் சுரண்டவும்தான். அதன் விளைவாக உருவாக்கப்பட்டதே “புலம்பெயர்தல்” என்ற கருத்தாக்கம். இது இரண்டு வகையானது.

ஒன்று, வாழ்வழியற்ற நிலையில் பிழைப்பிற்காகத் தேடிச் சென்று வாழத்தொடங்கும் புலம்பெயர்வு. இதனை “தன்னிச்சையான புலம்பெயர்வு (voluntary migration)” என்பார்கள். இரண்டு வாழ்வழியற்ற நிலையில் உயிர்பிழைப்பிற்காக நிகழும் புலம்பெயர்வு. இதனை “கட்டாயப் புலம்பெயர்வு” (forced migration)” என்பார்கள். வளைகுடா நாடுகளை நோக்கிப் போனவர்கள் முதல் வகையினர். இரண்டாம் வகையினர் ஈழம், பாலஸ்தீனம் போன்ற நாடுகளிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்து தஞ்சம் புகுந்தவர்களைக் குறிப்பது.

வளைகுடா நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்தல் 1960களில் துவங்கி 70களில் அதிகரித்து 80 களில் உச்சமடைகிறது. பெரும்பாலும் இந்தியர்களே எண்ணிக்கையில் அதிகம். குறிப்பாக தென்னிந்தியர்கள். அதிலும் மலையாளிகள், தமிழர்கள், தெலுங்கர்களே அதிகம். 1935ல் வளைகுடா எண்ணை நிறுவனமான BAPCO (Persian Oil Company) இந்திய தொழிலாளிகளை பணிக்கு அமர்த்தியதில் தொடங்குகிறது. தற்கால வளைகுடா புலம்பெயர்வு. 2015ன் கணக்குப்படி 2.5 கோடி இந்தியர்கள் வளைகுடா நாடுகளில் இருப்பதாக இந்திய அரசின் அயல்துறை அமைச்சகம் தெரிவிக்கிறது. வளைகுடா நாடுகளின் வாழ்வியல் என்பது பெரும்பாலும் கட்டுப்பாடுகள் உள்ள சவுதி அரேபியாவிலும், ஓரளவு தாராளவாத அடிப்படையில் இயங்கும் அமீரகத்திலும்தான்.

இப்படிப் புலம்பெயர்ந்த ஆசிய, ஆப்பிரிக்க மக்களின் உடலைப் பிழிந்து அவர்களது உயிராற்றலை உறிஞ்சிப் பெரும் மாடமாளிகைகள், கூடகோபுரங்கள், சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள், மால்கள், அரசின் பிரமாண்ட அலுவலகங்கள் என அந்நாடுகளின் உள்கட்டுமானம் உருவாக்கப்பட்டது. உலகத்தரம் வாய்ந்த சாலைகள், போக்குவரத்துகள் தொடங்கி அங்கு கட்டப்பட்டுள்ள அடிப்படைக் கட்டுமானங்கள்வரை அனைத்தும் உருவாக்கியது புலம்பெயர் ஆசிய ஆப்பிரிக்க மக்களே. நவீன வாழ்வின் வசதிகளை நுகர்வதற்கான உடல் உழைப்பு அனைத்தும் தந்தவர்கள் இந்திய குறிப்பாக தமிழர்கள் மற்றும் மலையாளிகள். ஐரோப்பிய நாடுகளின் மாதிரிகளைப்போல அந்நாடுகளை உருவாக்கியதில் புலம்பெயர்ந்த எண்ணற்றத் தென்னிந்தியர்களின் இரத்தமும் வியர்வையும் கலந்துள்ளது. வளைகுடா நாடுகளின் உருவாக்கம் என்பதன் பின்னுள்ள உடலரசியல் பொருளாதாரம் இதுவே. இது உருவாக்கிய வளைகுடா வாழ்வியல் என்பது சோகமும், துயரமும் நிறைந்த ஒன்று.

வளைகுடா வாழ்வியல்

இவ்வாறு, அமீரகம் நவீனக் கட்டுமானங்களை உருவாக்கிய ஒரு காலத்தில்தான் “பத்தேமாரி”த் திரைப்படத்தின் நாயகன்

நாராயணன் (மம்முட்டி) துபாய்க்கு கள்ளத்தோணியில் போய் பொருளீட்டத் தொடங்குகிறான். ஒருவேளை உணவுக்கூட கிடைக்காத தனது குடும்பத்தை, தனது சகோதரிகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக. உழைத்து, உழைத்துக் குடும்பத்தின் அனைத்து ஆசைகளையும் நிறைவேற்றுகிறான். ஒருகட்டத்தில் வளைகுடா வாழ்வில் சலிப்படைந்து ஊரில் தங்க வேண்டும் என்ற அவனது ஏக்கம் வெற்று ஆசையாகப் போகிறது. துபாய்காரன் மனைவி என்ற பட்டத்தைவிடத் தயாரற்ற மனைவி, திருமணம் செய்து கொடுத்த பின்னும் சகோதரிகளின் தேவைகள், அவர்களது பிள்ளைகள் திருமணம் என அனைத்தையும் முடிக்க வேண்டிய நெருக்கடி பெருகுகிறது. தனது சொந்த வீட்டை சகோதரியின் மகள் திருமணத்திற்கு எழுதித் தந்துவிட்டு, தன் வீட்டிற்குக் தானே வாடகை கொடுக்கும் நிலைக்கு இறங்க வேண்டிய அவலநிலை. பெற்ற பிள்ளைகள்கூட அவனை ஒரு பணம் தரும் எந்திரமாக, தங்களது ஆசையை நிறைவேற்றும் ஒரு கருவியாக மட்டுமே பார்க்கிறார்கள்.

நவீன உலகின் மதம் முதலாளியம் என்றால், அதன் கடவுள் பணம். அது மனிதத் தன்னிலையை எப்படி மாற்றியமைக்கிறது என்பதை இத்திரைப்படம் ஓர் அனுபவமாக மாற்றுகிறது. எப்படியோ கடின உழைப்பின் வழியாகத் தனக்கு என்று ஒரு சொந்த வீடு கட்டுகிறான். வீடு முடிந்த நிலையில் ஒருநாள் பிழைப்பேகிப் போன புலம்பெயர் நாட்டிலேயே இறந்துவிடுகிறான். இறந்த உடல் ஊருக்கு வந்தபின், அவ்வுடலைச் சொந்த வீடு புதிது என்பதால் முதன்முதலான அதற்குள் பிணத்தை வைக்க முடியாது என்று அவனது பிள்ளைகள் வெளியில் வைத்தே சடங்குகளை நடத்தி பின் புதைக்கிறார்கள். அவனது கனவான சொந்தவீட்டில் வாழ்வது என்பது பிணமான பின்னும் நிறைவேறவில்லை. அதன்பின் அவனது நேர்காணல் ஒன்று தொலைக்காட்சியில் வருகிறது. அந்த இறுதிக்காட்சியில் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் முகத்தில் சிரிப்பை வரவழைக்க தனது பாடுகள் அனைத்தும் ஒரு பொருட்டல்ல, மற்றொரு ஜென்மம் இருந்தால் அதிலும் அவ்வூரில் பிறக்கவே ஆசைப்படுவதாகக் கூறுகிறான். அவனது சுகதுக்கங்களில் பங்குபெற்ற மொய்தீனின் நண்பனாக இருப்பதே தனது ஆசை என்றும் கூறுகிறான். இந்த நேர்காணலைக் கேட்ட அவனது குடும்பத்தினர் சோகத்தில் ஆழ்வதுடன் முடிகிறது திரைப்படம்.

இக்கட்டுரை எந்த மனநிலையில் எழுதப்பட வேண்டுமோ அதை அத்திரைப்படம் உங்களுக்குக் கடத்திவிடக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது. குடும்ப நிறுவனத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒரு சராசரி மனித உடலின் வேட்கை என்பது அக்குடும்ப

நலனைச் சுற்றி மட்டுமே கட்டப்படுகிறது என்பதை காட்சிப்படுத்தி அதன் துயரத்தை உணரும்படிச் செய்கிறது. இதைதான் இந்திய புராணங்கள், தொன்மக் கதைகள் நவீனக் கதைகள் அனைத்தும் நிறுவ முயல்கின்றன. குடும்பம் என்பது ஓர் அரசின் தனித்ததொரு, தன்னிச்சையாகத் தோற்றம் தரும் ஓர் அலகு. அதிகாரத்தின், ஆதிக்கத்தின் தொடக்கம், குடும்ப நிறுவனத்திலிருந்து மாபெரும் அரசு எந்திரத்தின் நிறுவனவடிவம் வரை செயல்படக்கூடியதாக உள்ளது. ஓர் உடலை அதிகாரத்திற்கும், அரசுக்கும் ஏற்ப ஒழுங்கமைக்கும் (disciplined) ஒரு நிறுவனம் குடும்பம். லூயி அல்தூஸர் என்ற பிரெஞ்சு மார்க்சியவாதி குடும்பம் என்பது ஒரு கருத்துருவ அரசு எந்திரம் என்று வரையறுத்தார். வளைகுடா போன்ற நாடுகளுக்குப் பிழைப்புதேடிச் செல்லும் புலம்பெயர் வாழ்விற்கான அடிப்படைகள், இந்த குடும்ப நிறுவன அமைப்பை உற்பத்தி செய்வதிலும், ஏற்கெனவே உள்ளதை மறுஉற்பத்தி செய்வதிலுமே உருவாக்கப் படுகிறது.

வளைகுடாவில் 26வது வயது முதல் 53 வயதுவரை வாழ்ந்தவன் என்றமுறையில் அத்திரைப்படம் எனக்கு ஏற்படுத்தும் ஓர் அணுக்கமான உணர்வை, தாயக மண்ணில் இருந்து பார்ப்பவர்களுக்கு ஏற்படுத்தாது. நாாயகனின் பணிகள்தான் வேறு, பாடுகள் ஒன்றுதான். புலம்பெயர் வாழ்வனுபவத்தை ஒரு புனைவாக்கமாகச் சொல்லாமல், அதன் வலியை, துயரத்தை, அது தரும் சின்னச் சின்ன மகிழ்வை எளிதாகக் கடத்திவிட முடியாது. காரணம் எந்த ஒன்றைச் சொல்வது என்றாலும், அது மொழியின் எல்லைகளைத் தாண்டி, அதன் குறியமைப்பைத் தாண்டி க்கடத்திவிட முடியாது. சொல்பவரும் கேட்பவரும் ஒரே குறியமைப்பிற்குள் அல்லது ஒரே அலைவரிசையில் இருந்தால் மட்டுமே சாத்தியம்.

இதில் வரும் நாராயணனின் வாழ்வை ஒத்த எனது ஊரைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு நான்கு சகோதரிகள். ஊரில் தறி நெசவில் ஈடுபடும் குடும்பம். ஒவ்வொரு தங்கையாக திருமணம் முடித்து அவரும் திருமணம் செய்துக் கொண்டு மூன்று பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றார். அவரது இறுதி தங்கைக்குத் திருமணம் முடித்தப் பிறகு அவரது முதல் மகள் பெரிய பெண்ணாகிவிட்டார். அவரை நாங்கள் “என்ன தலைவரே தங்கைகள் முடிந்து அடுத்து மகள்களின் புராஜக்ட் தொடங்கி விட்டதா?” என்று கிண்டலாக கூறுவோம். இரவு பகல் பார்க்காமல் பணி செய்வார். அவரை அறையில் காண்பதே கடினம். நள்ளிரவில் தூங்கிக் கொண்டிருப்பார் திடீரென ‘லோடு’ வந்துவிட்டது என்று அவரைத்தான் அழைப்பார்கள். ‘ஓவர்டைம்’ என்று சளைக்காமல்

பணிக்குப் போவார். அவரது மூன்று பெண்களைத் திருமணம் செய்துக் கொடுத்த பிற எப்பொழுது அவர் மனைவியோடு ஊருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார் என்றே தெரியவில்லை. வளைகுடா வாழ்வில் மனைவி, குழந்தைகள் குடும்பத்தை பிரிந்து வாழும் சோகம் எழுத்தில் கூறமுடியாத ஒன்று. ஓர் உடலை முழுக்க உழைப்புக்கும், உழைப்பிற்கு பின்னாலான ஓய்வு எனும் வகையில் ஒடுக்கப்பட்ட பாலுந்தத்திற்கும் மட்டுமே கொண்டதான ஒரு வாழ்க்கை அது. மனிதர்களின் அடிப்படை இயல்புணர்ச்சிகளான பசி, பாலுறவு இரண்டு மட்டுமே கொண்டு இயங்கும் ஒரு வெறுமையான வாழ்வு அது. தனது அனைத்து மகிழ்விற்கான உந்தங்களையும் தாயகம் திரும்பியபின் ஓர்நாள் வாழ்ந்து கழித்துவிடலாம் என அவற்றை ஒடுக்கிக் கொண்டு வாழும் வாழ்க்கை.

வளைகுடா என்ற மரணச் சுழலில் சிக்கிய பலருக்கு அதிலிருந்து மீள்வது கடினம். அதேநேரத்தில், நல்ல தொழில்முறை விற்பனர்களாக உள்ள சிலர் வளைகுடாவில் குடும்பம், கார், பிள்ளைகள் படிப்பு என தாயகத்தைவிடச் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்பவர்களும் உள்ளனர். தொழிலுக்காக, வருமானத்திற்காக புலம்பெயர்ந்தோர் வாழ்வில் இப்படியானவர்களைவிட தொழிலாளிகளாக, கூலிகளாக, உடல் உழைப்பாளர்களாக உள்ளவர்களே பெரும்பான்மை. ஒருபுறம் வளைகுடா வசந்தமாக இருந்தாலும், மற்றொருபுறம் அது ஒரு வறண்ட பாலைவனம் என்பது புலம் பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்விலும் உள்ளது என்பதே நிதர்சனம். அதேநேரத்தில் பணிபுரியும் நிறுவனத்தில் கல்லாவில் கைவைத்துக் காசு சேர்ப்பவர்கள், சரக்குகளைக் கணக்கில் கொண்டு வராமல் கைமாற்றித் தந்து பணம் ஈட்டுபவர்கள் என்ற வகையினரும் உள்ளனர். இப்படியானவர்களுக்கே வளைகுடா வசந்தமாக உள்ளது.

வளைகுடா வசந்தமும், தொலைதூரத் தேசியமும்

வளைகுடாவில் ஈட்டிய பணம், பெரும்பகுதி தாயகத்திற்கான அந்நிய செலாவணியை அதிகரிக்கச் செய்கிறது என்பது முக்கியம். தேசபக்தி பேசும் தாயகத்தில் உள்ளவர்களைவிட அத்தேசபக்தி கொண்டவர்களாக புலம்பெயர்ந்தவர்கள் உள்ளனர் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக இதனை Distant nationalism (தொலைதூரத் தேசியம் என்று கூறலாம்) என்பார்கள். இத் தேசபக்தியால் வளைகுடாவில் வாழ்பவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் தாயகத்தின்மீதான குருட்டு பக்திக் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். இதன்மூலம் உருவாகும் தாயக ஏக்கம் (nostalgic) தனது தாயகப் பண்பாட்டு விழாக்களின் மீட்பாகவும், சடங்கு, வழிபாடு ஆகியவற்றின்மீதான அத்தே ஈர்ப்பாகவும் மாறுகிறது. நவீன

சமூகத்திற்குள் ஒரு முன்னீனத்துவ பழமைவாதிகளாக, பண்பாட்டுக் காவலர்களாக இவர்களது உளவியல் செயல்படுகிறது. குறிப்பாக, ஓணம், தசரா, பொங்கல், தீபாவளி போன்ற பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுவதும், பாரம்பரிய உடைகள் அணிவதை ஒரு மகிழ்விற்கான, பகிர்தலுக்கான ஒன்றாகக் கொண்டாடுவதும் இயல்பானதாகக் காணலாம். பண்பாட்டு பழமைவாதிகளாக இவர்கள் இருப்பதன் பின்னணி ஒரு கற்பிதமான தாயகத்தை (imagined homeland) தங்களது புகலிடத்தில் உருவாக்க முனையும் செயல்பாடாகக் காணமுடிகிறது. இது தாயகத்தின் அரசியலில் பெரும் தாக்கத்தை உருவாக்குவதாக மாறுகிறது. பண்பாட்டுப் பழமைவாத அரசியல் அமைப்புகளின் வளர்ச்சியில் இந்த உள்ப்போக்கு பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. இது தாயக மதம், சாதிய, இன அடிப்படையான சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பதாக மாறுகிறது.

வளைகுடா நாடுகளில் வியாழன், வெள்ளி விடுமுறை நாட்கள் என்பதால், ஒவ்வொரு வாரமும் வியாழன் இரவு நண்பர்கள் ஒருவரது அறையில் கூடுவது வழக்கம். வளைகுடாவில் வசந்தம் என்பது இந்த வியாழன், வெள்ளி விடுமுறை நாட்கள்தான். அங்கு தினவாழ்வு என்பது இல்லை. வாராந்திர வாழ்வுதான். ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை விடுமுறையை நோக்கியதாகவே தினசரி நேரங்கள் கழியும். வருடத்திற்கு 52 அல்லது 53 வெள்ளிக் கிழமைகள்தான் அந்த மொத்த ஆண்டையும் கழிக்க உதவும். வெள்ளிக்கிழமை நண்பர்களைச் சந்தித்தல், குடும்பங்களுடன் பேசுதல், ஊர்க்காரர்களைச் சந்தித்து நிலவரங்களை கேட்டறிதல் என்பதுதான் விடுதலைபெற்ற ஒரு வெளி. அதற்கென அனைத்து வளைகுடா நகர்களில் ஏன் அனைத்து புலம்பெயர் நகரங்களிலும் ஒரு சந்திப்பு பகுதி உண்டு. சவுதி அரேபியா ரியாத்தில் பத்தா என்கிற நகர் மொத்த ரியாத் நகரின் புலம்பெயர் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் சந்தித்துப் பேசும் இடமாக இருந்தது. ஜெத்தாவில் பலத், தமாமில் ஓரிடம் என்று. அன்று அந்த இடங்கள் பெரும் ஊர்த்திருவிழாப்போல காட்சி அளிக்கும். பல நாட்டினரும் கூடுவதற்குத் தனித்தனியாக இடம் உண்டு அங்கு. மலையாளிகள் ஒருபுறம், தமிழர்கள் ஒருபுறம், வடவர்கள் ஒருபுறம், பாகிஸ்தானிகள் ஒருபுறம், பங்களாளிகள் ஒருபுறம், சூடானி உள்ளிட்ட ஆப்பிரிக்கர்கள் கூடுவதற்கு ஓரிடம் என அந்த நகரின் மையப்பகுதி முழுக்கக் தலைகளாக இருக்கும். அன்றுதான் தங்களது ஒருவார வலியை, துயரங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டு தன்னைத்தானே அடுத்த ஒருவாரம் பணியில் ஈடுபடுவதற்கான மறுஉற்பத்தி செய்துகொள்வார்கள்.

இது வளைகுடா மட்டுமல்ல, ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் உண்டு. இத்தகைய வெளிகள் ஒரு பெரும் கார்னிவல் உணர்வைத்

தரக்கூடியதாக அமையக் கூடியது. அந்தந்த நாட்டு அரசுகளும் அதனை அனுமதிக்கிறது. காரணம் அது மன அழுத்தங்களை வெளியேற்றி உடலையும், உள்ளத்தையும் புத்துணர்ச்சி ஆக்குவதற்கான அடிப்படை வெளியாக அமைந்துள்ளதே. தாயகத்தில் அப்படியான வெளிகளைக் காணமுடியாது. ஏனென்றால் இங்கு எங்குமே சுதந்திரவெளி உள்ளது என்பதான கற்பனையே காரணம். தவிரவும் இங்கு குடும்பம் என்ற ஓர் அமைப்பு உள்ளது. ஆனால் தொழிலுக்காக புலம்பெயர்ந்த பகுதியில் குடும்பம் என்பதே சக மனிதர்களின் கூட்டணியும், தாய்மொழி வழி இணைந்துள்ள பிணைப்புமே. அது ஒரு மொழிசார் பெருங்குடும்பமாக அமைந்த ஒன்று.

முடிவுரை

நான் பிழைப்பிற்காகப் புலம்பெயர்ந்த இரண்டாம் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவன். எனது தந்தையார் தனது 16 வயதில் மலேசியாவிிற்குப் பிழைப்பிற்காகப் புலம்பெயர்ந்தார். அங்கு கோலாலம்பூரில் உள்ள ஒரு மலைக் கிராமத்தில் “சோத்துக்கடை” வைத்துக் கொண்டு, அந்த மக்களுக்கான அனைத்துப் பொருட்களையும் மலையிலிருந்து இறங்கி வந்து நகரத்தில் கொண்டுபோய் வியாபாரம் செய்தவர். இரண்டாம் உலகப்போர் காலத்தில் மலேசியாவில் இருந்தவர். அவரது இறப்பு வரை முழு வாழ்வும் அப்படியே கழிந்தது. இதயநோயுடன் ஊருக்கு வந்த சில மாதங்களிலேயே இரயிலில் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது விக்ரவாண்டியில் நெஞ்சுவலி வந்து இறந்துபோனார். விழுப்புரம் சென்று அவரது உடலை நான்தான் எடுத்துவந்தேன். அவரது இளமை என்பது 16 ஆண்டுகள் தாய் மண்ணில் வளர்ந்தது மட்டுமே. மற்றபடி 3 வருடங்கள், 5 வருடங்கள் கழித்து விடுமுறைகளுக்கு ஊருக்கு வந்து தங்கிச் சென்ற காலங்கள் மட்டுமே அவரது தாய்மண் உறவு. மலேயாவில் தந்தையும், வளைகுடாவில் உள்ள மகனின் அனுபவத்தையும் அறிய நண்பர் ஆபிதீனின் சிறுகதைகள் உதவும். வளைகுடா நாடுகளின் துயரத்தை அவர் அளவிற்கு அவலநகையாக ஒரு ‘பிளாக் காமெடி’யாக சொன்ன மற்றொரு எழுத்தாளரை நான் வாசித்ததில்லை.

வளைகுடாவில் சவுதி அரேபிய வாழ்வு துபாய் போன்ற அமீரக நாடுகளின் வாழ்வைவிடக் கடினமானது. காரணம் ஒப்பீட்டளவில் அரேபியா சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்ட ஒரு நாடு. மதச்சார்புள்ள நாடு என்பதால், கட்டாயம் ஐந்துவேளை தொழுகை செய்வது கண்காணிப்பிற்கு உட்பட்ட ஒரு நாடு. தொழுகை நேரங்களில் அனைத்து கடைகளும் அடைக்கப்பட்டுவிடும். தெருவில் நிற்பவர்கள், நடப்பவர்கள் அனைவரும் இஸ்லாமியராக இருந்தால்

கட்டாயமாகத் தொழுகைக்கு பக்கத்தில் உள்ள ஏதேனும் மசூதிக்குச் செல்லவேண்டும். அதனைக் கண்காணிக்க மதக்காவலர்கள் (முத்தவ்வா என்பார்கள்) உண்டு. அவர்கள் பெரிய ஜிம்எசி வண்டியில் மைக்கில் அலறியபடி சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். யாரையாவது பிடித்தால் அவரை அழைத்துச் சென்று அவரது மனம் போன போக்கில் தண்டிப்பார்கள். அதாவது அறையில் அடைத்து வைத்து ஏசியை ஹீட்டரில் போடுவது. அல்லது அவர்களது தலையில் சுற்றியுள்ள கயிற்றை (வட்டு என்பார்கள்) கழற்றி அடிப்பது இப்படி. அவரை தொழவைத்து பல அறிவுரைகள் சொல்லி, கைரேகை வாங்கி அவரது அடையாள அட்டையை பதிவு செய்துவிட்டு எங்காவது இறக்கி விடுவார்கள். நாம் நம் இடத்தை தேடி வந்து சேர வேண்டும். இதுபோன்ற தொல்லைகள் மற்ற நாடுகளில் கிடையாது. இஸ்லாமியர்ல்லாதவர்களுக்கு இந்த தொல்லைகள் கிடையாது. அதனைக் கண்டுபிடிக்க அடையாள அட்டையில் இஸ்லாமியர்களுக்கு பச்சை நிறமும், மற்றவர்களுக்கு சிவப்பு நிறமுமாகத் தரப்படுகிறது. அப்படித் தர மற்றொரு காரணம், இஸ்லாமியப் புனித நகரமான மெக்கா, மதீனாவிற்குள் நுழைந்துவிடக்கூடாது என்கிற கட்டுப்பெட்டித்தனம். இப்படியாக வளைகுடா வாழ்வியல் குறித்து எண்ணற்ற கதைகள் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் புனைவுகளைத் தாண்டிய உண்மைகள். அவைகளை எழுதினால் அது ஒரு தனியான புனைவாக்கமாகவே அமையும் என்பதால், முடிவாக, வளைகுடா சிலருக்கு வசந்தமாகவும், பலருக்குப் பாலைவனமாகவும் இருப்பதற்கு காரணம், அது தரும் பணமே. வாழ்வையும், உழைப்புச் சக்தியையும் விற்று பெரும் பணம், தாயகத்தின் செழிப்பிற்குப் பயன்படுகிறது, ஆனால் வளைகுடாவாசிகளுக்கு “பத்தேமாரி” திரைப்பட இறுதிக் காட்சியைப்போல, சாவில்சூட தனது கனவை நிறைவேற்றிக் கொள்ளமுடியாத அவலமே மிஞ்சுகிறது.

ஜமாலன், jamalan.tamil@gmail.com

ஜமாலன் நூல்கள்

- (1) உடலரசியல், காலக்குறி பதிப்பகம், 2020
- (2) சனாதனம் இந்துத்துவம், பாரதி புத்தகாலயம், 2024
- (3) நவீனத் தொன்மங்கள் நாடோடிக்குறிப்புகள், புலம் மற்றும் பாரதி புத்தகாலயம், 2010, 2022
- (4) சினிமாத்துவம் காட்சி எந்திரங்களும் காணும் எந்திரங்களும், பாரதி புத்தகாலயம், 2023
- (5) குடியாண்மைச் சமூகமும் நுண்பாசிசமும், பாரதி புத்தகாலயம், 2022

- (6) கிம் கிடுக்கின் சினிமாட்டிக் உடல்கள், நிழல், 2014
- (7) சொற்களால் நெய்யப்படும உலகு, நன்னூல் பதிப்பகம், 2021
- (8) தலித் சினிமா அழகியல் அரசியல் அறவியல், நிழல், 2019
- (9) பிரதியில் கிளைக்கும் பிம்பங்கள், காலக்குறி, 2018
- (10) மொழியும் நிலமும், புது மலர் மற்றும் கருத்துப்பட்டறை, 2003, 2017
- (11) மௌனியின் இலக்கியாண்மை, காலக்குறி, 2017
- (12) இன்குலாப், சாகித்ய அகாதமி, 2022

விருதுகள்

- (1) “மேலும் விமர்சகர்” விருது
- (2) உடலரசியல் நூலாக்கான “பஞ்சு பரிசில்” விருது
- (3) திறனாய்வுப் பணிகளுக்கான களரி அறக்கட்டளை வழங்கிய “எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணன்” விருது

அயலகத் தமிழரின் பொருட்டு ஓர் அழகை!

பெருஞ்சித்திரனார்
(1933 - 1995)

தமிழர்கள் இவ்வுலகில் எங்குப் போய் வாழ்ந்தாலும் ஒரே உணர்வினராக ஒரே வகைப் பண்பினராக வாழ்கின்றனர் என்பது ஓரளவில் மகிழ்ச்சி தருவதானாலும், பிறிதோரளவில் மிகவும் வருத்தம் தருவதாகவும் இருக்கின்றது என்பதை என் சிங்கை மலேசியச் சுற்றுச் செலவின் பொழுது உணர வேண்டியிருந்தது. தாய் நிலம் துறந்து வேற்றுப் புலனங்களில் வயிற்றுக்காகவும் குடி பெயர்ந்து மலைகள் தாண்டியும் கடல் தாண்டியும் சென்று வாழும் தமிழர்கள், பெரும்பாலும் கடந்த இரண்டு மூன்றாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழகத்தில் என்னென்ன வகையான உணர்ச்சிகளுடன் வாழ்ந்தார்களோ அவ்வவ் வகையான உணர்ச்சிகளுடனேயே அங்கும் போய் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தங்கள் மொழிப்பற்றும் இனப்பற்றும் அவர்களின் நல்லுணர்வுகளாக இன்றும் ஆங்காங்கே பளிச்சிட்டு மிளிக்கின்றன என்றாலும் தமிழகத்தில் உள்ள மூடநம்பிக்கைகளும் அவர்கள் வாழ்கையில் பின்னிப் பிணைந்துக் கொண்டிருப்பதைப் பல விடயங்களில் பலர்வியன் கண்டேன். கண்டு மிகவும் வருந்தினேன்.

சிங்கப்பூரிலும் மலேசியாவிலும் உள்ள தமிழர்கள் பலர் பல தலைமுறைகளைக் கண்டவர்களாக விளங்குகின்றனர். அவர்களுள் பெரும்பாலார் தங்களது உடைகளிலும் உணவு முறைகளிலும் ஆங்காங்கு உள்ள பழக்க வழக்கங்களையே பின்பற்றி வருகின்றனர் என்றாலும், சிறுபான்மையினர் இன்றும் வேட்டி சட்டை உடுத்துபவர்களாக இருப்பதையும் கண்டு மகிழ்ந்தேன். மேலும் தோட்டப்புறங்களில் வாழ்ந்து வருகின்ற தொழிலாளர்கள் குடியிருப்புகளில் பகுங்கால் தமிழகத்திற்குள் நுழைவது போன்ற உணர்ச்சியே உண்டானது. சில இடங்களில் அரசமரத்தடியில் கோவில்களும் நம் பெண்களின் அரட்டை அளப்புகளும் எனக்குத் தமிழகச் சிற்றூர்ப் புறங்களையே நினைவூட்டின. ஆனால் இவ்வகை

உணர்வுகளில் எல்லாம் என் உள்ளத்தில் தீப்போல் காந்தியவை, அவர்கள் தங்களுக்குள் இன்னும் விடாப்பிடியாகக் கொண்டிருக்கும் குல சமய வேறுபாடுகளையாகும்.

சிங்கை மலேசியத் தமிழர்களுள் ஒரு கணிசமான பகுதியினர் இலங்கைத் தமிழர்களாவர். அவர்களும் தாய்த் தமிழகத்தினின்று குடியேறிய பலரும் பெரும்பாலும் சிவனிய (சைவ)க் கொள்கையினராக இருந்தாலும் மாலிய (வைணவ) வழிபாடும் வேறு சில சிறுதெய்வ வழிபாடுகளும் கூட அவர்களிடையே இருந்து வருகின்றன. தமிழகத்துப் பிராமணப் பூசாரிகள் சிலர் சில கோயில்களில் இருந்து வழிபாடுகளுக்கு உதவுவதை நான் பார்த்து வியந்தேன் சிலரிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்ட பொழுது அவர்கள் தமிழகத்தினின்று இதன் பொருட்டாகவே தருவிக்கப்பட்டனர். என்று விடை கிடைத்தது.

சில கோயில்களில் தமிழ்க் குருமார்கள் சிலர் பூச்சார்த்திகளாக இருந்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கோயில்களைப் பற்றிய அமைப்புகளிலெல்லாம் தமிழக மணமே வீசுகின்றது. சிலைகளின் அமைப்பும் கோயில் மதில்சுவர்களின் தோற்றமும் வண்ணப் பூச்சுகளும் தமிழகத்தையே அங்கு உருவாக்கிக் காட்டுகின்றன. அவை முற்றும் தமிழகச் சிற்பிகளையே கொண்டு செய்யப்பட்டவனாகத் தெரிகின்றன. சில வகைச் சமய மூடநம்பிக்கைகளையும் அங்குத் தமிழகத்தைப் போலவே காண நேர்ந்தது. ஆனால் இவற்றிலெல்லாம் கூட என் மனம் மிகவும் வருந்துமாறு ஏதும் நடந்துவிடவில்லை. தமிழ் எவ்வாறு ஆரிய கலப்பு நீக்கம் பெற்றுத் தூய்மையுற வேண்டியுள்ளதோ, அது போலவே தமிழர்களின் சமயவுணர்ச்சியும் ஆரிய கலப்பு நீக்கம் பெற்றேயாகல் வேண்டும். அதைத் தொற்றிக் கொண்டுள்ள மூடநம்பிக்கைகள், மனவேறுபாட்டு நோய்கள் முதலியனவும் நீங்கியாகல் வேண்டும். அதுவரை நாம் கொண்டுள்ள சமயக் கோட்பாடுகள் முழுத்தூய்மை பெற்றவனவாகவோ, பொதுமை சான்றவனவாகவோ, எல்லா மக்கள் நலத்திலும் ஒரே படித்தான அக்கறை கொண்டுள்ளவனவாகவோ கூறிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள முடியாது.

இனி, சமய நிலைகள் ஒருபுறம் இவ்வாறிருந்தாலும், தமிழர்கள் தங்கள் தாய் நிலம் துறந்து அயல் நிலங்கள் நோக்கி கப்பல் ஏறும் பொழுது விடாப்பிடியாக அவர்கள் தமிழகத்திற்கொண்டிருந்த குலவேறுபாட்டுக் குப்பைக் கூலங்களையும் அன்றோ, அவர்கள் வாழப் புகுந்த அயல்நாடுகளுக்கு வாரிக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள்! இந்த உண்மைதான் என் நெஞ்சாங்குழியில் நெருஞ்சி முள்ளெனக் குத்திக் கொண்டுள்ளது.

இவர்களின் அறியாமையை என்னவென்பது! பெயர்களின்

பின்னும் இன்னும் வாலிட்டு எழுதுவது, இடுகாடு சுடுகாடுகளில் கூடச் சிற்சில இடங்களில் குலப் பிரிவுகளைக் கையாள்வது, திருமண, இறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் குல வேறுபாடுகளைத் தெற்றெனக் காட்டும் பழக்க வழக்கங்களையும் இன்னும் குரங்குப் பிடியாகக் கைக் கொண்டிருப்பது போலும் தீய மூடப்பழக்கங்கள் தமிழர்கள் எத்துணையளவு நாட்டியல், குமுகவியல், பொருளியல் முன்னேற்றங்களைப் பெற்றாலும் தங்கள் மனங்களில் உள்ள மனக் கசடுகளை நீக்கிக் கொள்ளவே மாட்டார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அவ்வப்பொழுது தமிழகத்தில் உள்ள தலைவர்கள் சிலர் பொருளியல் முன்னேற்றம் ஏற்படுமானால் இந்தக் குலமுறைக்கூட மூட நம்பிக்கைகள் எல்லாம் அடியோடு 'ஒழிந்துபோகும்' என்றுக் கூறக் கேட்டிருக்கின்றோம். பெரும்பாலும் பொதுவுடைமைக் கொள்கையினரும் பேராயக் கட்சிக் கொள்கையினர் சிலரும் இதைக் கூறி வருகின்றனர். இந்தக் கூற்றுக்கு மண்டையடி விழுந்திருக்கின்றது இங்கே! பொருளியல் மட்டுமன்று அறிவியலில் முன்னேறினால் கூட, சில சமய வெறிகளும் சாதி வெறிகளும் அறவே ஒழிந்து போகமற் போனாலும் அடங்கியாகிலும் கிடைக்குமா எனும் ஐயப்பாடு என்னுள் பூதம் போல் வளர்ந்து விட்டது.

தமிழகத்தினின்று ஓராண்டுக்கு முன் இங்குச் சுற்றுலாப் போந்தப் திரைப்படப் பாட்டாசிரியர் கண்ணதாசன் இங்குப் பேசிய கருத்துகளைப் பற்றி அன்பர்கள் சிலர் வாயிலாகக் கேட்டு செவி கொதித்துப் போனேன். நிகரியக் கொள்கையையும், காந்தியப் பொதுமைக் கருத்துக்களையும் பேசிவரும் அத்தமிழகக் குடிமகன், கோயில் கூட்டங்களிலேயே கள்ளொழுக்கும் வாயுடன் 'முருகன் எங்கள் செட்டிக் குலத்தைச் சேர்ந்த கடவுள். ஐம்பெரும் பாவியங்களுள் இரண்டு பெரும் பாவியங்கள்' (சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும்) எங்கள் செட்டியினப் பாவியங்கள்' என்று கூறிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டாராம். அதைக் கேட்டு, இங்கு வாழும் அவ்வினத்தவருள் பெரும்பாலோர் மிகவும் உடல் குளிர்ந்து போனார்களாம். (மேலும் அக்கண்ணதாசர் என்ன கூறினார் என்பதைக் கேட்கையில் அண்மையில் ஏதோ எம்.சி. இராமச்சந்திரன் தம் தேர்தல் விரகாண்மைக்காக "நான் சொன்னால் தமிழகப் பெண்கள் தங்கள் கணவன்மார்கள் பேச்சைக்கூடக் கேட்காமல், ஒப்போலைகளை எங்கள் கட்சிக்கே போடுவார்கள்" என்று சொன்னதை தப்பறைக் கொட்டி வாய்ப்பறை கிழித்த பச்சைத் தமிழர் பலர் இதைக் கேட்டால் என்ன கூறுவார்களோ என்று மனங்கொதித்து நின்றேன் "நான் இங்குள்ள இத்தனைக் கடவுள்களுள் ஏன் கண்ணனை என் கடவுளாகக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றால், அவன்தான் பெண்கள்

பலருடன் கூடிக் களித்திருக்கிறான். அவனைப்போல்தான் நானும்” என்று கண்ணதாசத் தமிழர் பெண்கள் எல்லாரும் தலைகுனிந்து நாணுமாறு பெரிய பொதுக் கூட்டத்திலேயே பெருமை பேசி இருக்கின்றார். (இதற்காகத்தான் போலும் இவர் தமிழகத்தில் கண்ணன் கோயிலைக் கட்ட முனைந்திருப்பதும், அதற்குப் பலரும் ஊக்கமாக நின்று ஆக்கந்தருவதும்) இந்நிலைகள் எல்லாம் குலவெறிக்கு எத்துணையளவு, இங்கு வலிவூட்டப்பெற்று வருகின்றது என்பதையும், அவ்வெறி இங்கு எத்துணையளவு வேருன்றியிருக்கின்றது என்பதையும் தெளிவாக உணர்த்தும்.

மேலும் இல்கு பலவாறான ‘சாதி’ இயக்கங்கள் இயங்கி வருவதையும், அவை தங்கள் இன வேறுபாடுகளை பலவாறு விரிவுப்படுத்திப் பூசல்கள் இட்டுக் கொள்வதையும் காணுங்கால் தமிழன் நிலா மண்டலத்திற்கே போய் வாழ நேரிட்டாலும் சாணிச் சட்டியில்தான் தன் தலையைத் தேய்த்துக் கொள்வான் என்றே உறுதியாக நம்ப வேண்டியிருக்கின்றது. அவன் எத்தனை வகையான உடைகளை உடுத்தால் என்ன? எத்தனை நாகரிகமுள்ள மக்களிடையில் போய் வாழ்ந்தால்தான் என்ன? அல்லது எத்தனை உயரமான கட்டிடங்களில் போய் வாழ்ந்தால்தான் என்ன? அவன் குலவேறுபாட்டு முடை நாற்றமும், மூளையில் உயர்ச்சி தாழ்ச்சி யென்னும் மேடுபள்ளங்களும் அகற்றப் பெற்றுச் சமனிலைப்படாதவரை, தமிழகத்தின் குப்பை மேடுகளின் மலப்புழுவாய் அவன் நெளிவதும் அமெரிக்க அரசவை விருந்தினனாக அவன் உலாவருவதும் ஒன்றுதான்! அதனால் அவனுக்கோ பிறர்க்கோ என்ன பயன் ஏற்பட்டு விடப்பட போகின்றது என்பது விளங்கவில்லை.

இனி என் அயலகச் செலவின்போது நான் அறிந்துக் கொண்ட தமிழகச் செய்திகளுள் என்னை அதிரச் செய்தது, மதுரையில் நடந்த ‘யாதவர்’ மாநாட்டுத் தீர்மானந்தான். “மொழி மாநில வேறுபாடுகளையெல்லாம் மறந்து இந்தியாவில் உள்ள யாதவர்களெல்லாம் ஒன்றுபட வேண்டும்” என்றும் “இனிமேல் தென்னகத்தில் உள்ள யாதவர்களும் கோனார், பிள்ளை எனும் குலப்பட்டங்களை வைப்பதை விட்டுவிட்டு வடநாட்டினர் போல் யாதவ் எனும் பட்டத்தையே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்றும் அம்மாநாட்டில் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள் பெரியார், அண்ணா, பாரதிதாசன் போன்றவர்களின் பகுத்தறிவுக் கொள்கையின் மேல் விழுந்த சம்மட்டி அடிகளாகும்! இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்திலும் மேனாட்டார் நிலாக்கோளுக்கும் செவ்வாய்க்கோளுக்கும் வலைவீசிக் கொண்டுள்ள காலத்திலும் தமிழர்கள் இத்தகைய கீழ்மை நிலைக்கும் கூடப்போகத்தான்

போவார்களென்றால், அவர்கள் கற்காலத்திற்கே கூடத் திரும்பி போவது நல்லது என நெஞ்சார நினைக்கின்றேன்.

“ஓ! தமிழ் இனமே! நீ அடிமையாக வாழ்ந்தாலும் சரி, அரசனாக வாழ்ந்தாலும் சரி, பதியெழுவறியாப் பழங்குடியாக இருந்த இடத்திலேயே இருந்தாலும் சரி அல்லது பதிபெயர்ந்து அகன்று பாரெங்கிலும் உள்ள நாடுகள் அனைத்திலும் போய்ப் பதிந்து வாழ்ந்தாலும் சரி, உன்னை நீயேதான் தாழ்த்திக் கொள்ளல் வேண்டும்! அத்தனையளவுக்கு ஆரியம் உன்னை அடிமாற்றி உள்ளது; திரிபுபடுத்தி உள்ளது. அதன் அடிப்படையாக உள்ள இறுதி அணுவும் உன் உடலினின்று அறக் கழன்றாலன்றி உன் குடிபெயர்ப்பாலும் பயனில்லை; கொடிச் சிறப்பாலும் உயர்வில்லை, நீ என்றென்றும் ஆரியத் தமிழனே! உன்னை ஈடேற்றுவவர் இனி பிறப்பாரா என்பது ஐயமே!” என நெஞ்சு புழுங்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

தென்மொழி-சு.11,89 (1974)

தமிழ்த் தேசத் தந்தை என்று பலராலும் மதிக்கப்பெறும் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் தமிழ் மொழி, இன, நாட்டின் உரிமைகளுக்காகவே தம் வாழ்நாள் முழுமையையும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்.

தமிழே தமக்கு உயிர் மூச்சு.. இறைவன்.. என்றெல்லாம் கருத்துக் கொண்டிருந்த அவர் தமிழ்நாட்டின் அடிமை நிலை மீட்புக்காக எத்தனை முறை சிறையிட்டாலும் கொள்கைமாறா உறுதியுடன் களம் கண்டார்.

சங்க கால இலக்கியங்களுக்கு இணையான பா எழுதும் திறன் கொண்டு எண்ணற்ற இலக்கியங்களை உருவாக்கி அளித்திருக்கிறார். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அவரின் தனிப்பாடல்கள் அனல் வீச்சாகத் தமிழ் மொழி இன நாட்டு உரிமை முழங்குவன. தென்மொழி எனும் தூய தமிழ் இலக்கிய இதழை இலக்கியச்சுவையோடும் தமிழ்நாட்டு உரிமை உணர்ச்சியோடும் 1959 முதல் தம் இறுதிக் காலம் வரை (1995) நடத்தி வந்தார், தமிழ்ச்சீட்டு எனச் சிறுவர் இதழையும், தமிழ் நிலம் எனும் அரசியல் இதழையும் இணைத்துத் தொடர்ந்து நடத்திப் பரப்பினார். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகவும், சிறுகதை எழுத்தாளராகவும், சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராகவும்,

ஆய்வாளராகவும், சிறந்த ஓவியராகவும், இவற்றின் ஊடாகப் போராளியாகவும் வாழ்ந்தவர்.

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்கள் பல்துறை சார்ந்த படைப்புகளை அளித்திருக்கிறார்.

கனிச்சாறு

(பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களின் தனிப்பாடல்கள்)

8 தொகுதிகள்

திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை 5 தொகுதிகள்

(240 குறள்களுக்கு உரையும், துறவறவியல் முன்னுரையும்)

திருக்குறள் மெய்ப்பொருளியல் பொழிவுகள்

கொய்யாக்கனி (காவியம்)

இலக்கியத்துறையில் தமிழ்வளர்ச்சிக்குரிய ஆக்கப் பணிகள் உள்ளிட்ட 35 க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இவரது நூல்கள் முழுமையும் "பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் எழுத்தடைவுகள்" என்கிற பெயரில் 16 தொகுப்புகளாக வெளிவருகின்றன.

அயலக வாழ்வின் சில பரிமாணங்கள்

கண. குறிஞ்சி

இடம்பெயர் வாழ்வு என்பது பெரும்பாலான தருணங்களில் துன்பக் கேணியாகவும், அரிதான சில தருணங்களில் இன்பச்சோலையாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. மனித வாழ்வின் ஆதிமூலத்தைத் தோண்டினால், அது ஒரு புலம்பெயர் வாழ்வாகத்தான் இருக்கும். நதிக்கரை நாகரிகங்கள் பற்றி வரலாறு விரிவாகப் பதிவிடுவதை அனைவரும் அறிவோம். இயக்கமே, மாற்றத்தின் தோற்றுவாய். மாற்றமே வாழ்வின் உந்து சக்தி.

மனிதர்கள், தாவரங்கள் அல்ல! விருப்பம் சார்ந்தும், நெருக்கடிகள் சார்ந்தும் அவர்கள் இடம் பெயர்கின்றனர். கனவுகளைத் துரத்துவதும், இறுதியில் நம்பிக்கைகள் தகர்வதும்தான் பெரும்பாலான புலம்பெயர் வாழ்வாக இருக்கிறது. நல்வாய்ப்பாகச் சிலருக்கு அதுவே விடியலாகவும் அமைந்து விடுகிறது. பெரும் வல்லரசாக உருவெடுத்திருக்கும் அமெரிக்கா ஓர் அகதிகளின் தேசம் என்பது சமகால வரலாறு.

ஆனால், புதிய அமெரிக்காவின் தோற்றம் என்பது ஆதிசூழ்களான செவ்விந்தியர்களின் கல்லறையில்தான் கட்டப்பட்டது எனும் வரலாற்றுச் சோகத்தை மறக்க முடியாது.

எல்லைகளற்ற ஓர் உலகே மனிதனின் இலட்சியக் கனவாக இருக்கிறது. "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்பது மனித விழுமியங்களின் சாரமாகும். ஆனால், அது ஒரு நீண்ட பயணமாகத்தான் இருக்கிறது. பெரும்பாலான நாடுகளில் வலதுசாரி அரசுகள் ஆட்சி அதிகாரத்தில் கோலோச்சும் இந்தக் காலகட்டத்தில், எல்லைச் சுவர்கள், கத்திமுனைக் கம்பி வேலிகள், கடலில் மிதக்கும் தடுப்புகள், பாலவனங்களையும் கண்காணிக்கும் ஆளில்லாத குட்டி விமானங்கள் (Drones) தடுப்புமுகாம்கள் போன்றவைதான் இன்றைய மெய் நடப்பாக உள்ளது. இந்நிலையில் இடம்பெயரும்

மனிதர்கள், புள்ளிவிவரங்களின் வெறும் எண்ணிக்கையாக மாறிப் போய் விட்டனர். எந்த சமயத்திலும் உலகப் போர் மூண்டு விடலாம் என்ற அச்சத்திலேயே மனித வாழ்வு உறைந்து கிடக்கிறது. பாலஸ்தீனம் அந்தச் செய்தியைத்தான் நமக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. தங்களது தேசத்தை இழந்தது மட்டுமல்லாமல், தங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் நாடுகளுக்கும் போர் ஆபத்து சூழ்ந்து வருவதைக் கையறுநிலையில் பாலஸ்தீனிய அகதிகள் கண்டு வருகின்றனர். அறமற்ற ஏவுகணைத் தாக்குதல்களில் ஏதுமறியாத தங்கள் குழந்தைகள் உருக்குலைந்து கொல்லப்பட்டால், அவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்கு அக்குழந்தைகளின் கைகளில் உரிய விவரத்தைப் பாலஸ்தீனியர்கள் பொறித்து வைக்கும் பெரும் அவலம் நம் கண்முன்னால் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ரோஹிங்கிய அகதிகள்

இத்தகைய இனப் படுகொலை, பாலஸ்தீனத்தில் மட்டுமல்ல, மியன்மாரிலும் தொடர்கிறது. மியன்மார் அரசு, ரோஹிங்கியா முஸ்லீம்களை அங்கு தொடர்ந்து வேட்டையாடி வருகிறது. 2017 ஆகஸ்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் மட்டும் மியன்மார் இராணுவத்தின் சித்திரவதை பொறுக்க மாட்டாமல் 7, 50,000 ரோஹிங்கியா அகதிகள் வங்காளதேசத்திற்கு ஓடி வந்தனர். வங்காள தேசத்தின் டெக்நேப் மற்றும் உக்ஹியா (Teknaf & Ukhiya) பகுதிகள் இன்று உலகின் மிகப்பெரிய மற்றும் அதிக அகதிகள் தொகை கொண்டதாக மாறியுள்ளது. அப்பகுதியிலுள்ள 34 அகதி முகாம்களில் 10 இலட்சம் பேர், ஒரு சதுர கிலோ மீட்டரில் 40,000 பேர், என்பதான கொடிய நெருக்கடியில் உழன்று கொண்டுள்ளனர். மேலும் 1,05,000 அகதிகளுக்கு மேல் மலேசியாவிற்கும், 22,000 பேர் இந்தியாவிற்கும், தோராயமாக 1,000 பேர் இந்தோனேசியாவிற்கும் என ரோஹிங்கியர்கள் சென்றுள்ளனர். 2017 ஆம் ஆண்டில் ரோஹிங்கிய முஸ்லீம்கள் வங்காள தேசத்திற்கு வந்தது மூன்றாவது தவணை ஆகும். பல ஆண்டுகளாக ரோஹிங்கியர்கள் மியன்மாரில் ஓரங்கட்டப்பட்டும், விலக்கி வைக்கப்பட்டும், தண்டிக்கப்பட்டும் இருந்த காரணத்தால் உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் இப்படி நாடு விட்டு நாடு ஓடுகின்றனர். கும்பல் படுகொலை, பாலியல் வன்புணர்வு, திட்டமிட்ட கலவரங்கள் ஆகியவற்றின் காரணமாக ரோஹிங்கியர்களின் 300 கிராமங்களும், பல்லாயிரம் ரோஹிங்கிய முஸ்லீம்களின் வீடுகளும் முற்றிலும் மியன்மாரில் அழித்தொழிக்கப் பட்டன.

இனப்படுகொலை வழக்குகள்

2017 ஆம் ஆண்டுத் தாக்குதலில் மியன்மாரில் இனப்படுகொலை நடந்ததாக ஐ.நா. வின் உண்மை அறியும் குழு தெரிவிக்கிறது.

மியன்மாரின் இனப்படுகொலைக்கு எதிராகப் பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தில் (International Court of Justice -ICJ) காம்பியா (Gambia) குற்றச்சாட்டினைப் பதிந்துள்ளது. பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தில் இதுவரை பதிவான நான்கு இனப் படுகொலை வழக்குகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஐக்கிய யுகோஸ்லோவேகியக் குடியரசுக்கு (செர்பியா மற்றும் மான்டெனீக்ரோ Montenegro) எதிராக போஸ்னியா ஹெர்சிகோவினா (Bosnia - Herzegovina) 1993 ஆம் ஆண்டில் இனப்படுகொலை வழக்குத் தொடர்ந்தது.

இசுரேல் நாட்டிற்கு எதிரான தென்னாப்பிரிக்காவின் இனப்படுகொலை வழக்கும், இரசியாவிற்கு எதிரான உக்ரேன் வழக்கும் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

குடியுரிமைக் கோரிக்கை

அகதிகள் குறித்த சர்வதேச 1951 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் அல்லது 1967 ஆம் ஆண்டு நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றில் கையொப்பம் மற்றும் ஏற்பிசைவு தராத காரணத்தால், வங்காள தேசம், அகதிகளுக்கான உரிமைகளைப் பேணுவதில்லை. முறைசாராத் தொடக்கக் கல்வியைத் தாண்டி ரோஹிங்கியா அகதிக் குழந்தைகள் மேலே படிப்பதற்கு வங்காள தேச அரசு தடை விதித்துள்ளது. இதை ஈடுகட்ட முகாமிலுள்ள ரோஹிங்கியா ஆசிரியர்கள் அகதிக் குழந்தைகளுக்கு மேற்கொண்டு இடைநிலைக் கல்வி கற்பிக்கச் சமூகப் பள்ளிகளை உருவாக்க முயன்றால், அத்தகைய ஆசிரியர்களது அடையாள அட்டை பறிமுதல் செய்யப்படும் அல்லது அவர்கள் கட்டாயமாக வெளியேற்றப்படுவார்கள் என வங்கதேச அதிகாரிகள் அச்சுறுத்துகின்றனர்.

இத்தகைய கையறு நிலையில் ரோஹிங்கிய முஸ்லீம்கள் தங்களது நாடான மியன்மாருக்கும் திருப்பிச் செல்ல முடியாது. ஏனெனில் அங்கு அவர்களுக்கு எவ்வித உரிமைகளும் வழங்கப் படாது. ஏற்கெனவே 1,20,000க்கும் அதிகமான ரோஹிங்கியர்கள் அங்கு முகாம்களில் அல்லாடிக் கொண்டுள்ளனர். மேலும் ரோஹிங்கிய அகதிகளின் முக்கியக் கோரிக்கையான குடியுரிமையை வழங்க மியன்மார் அரசு மறுத்து விட்டது. (தகவல்களுக்கு நன்றி-மான்செஸ்டர் பல்கலைக் கழகத்தின் மனிதநேய மற்றும் போர்களை எதிர்கொள்ளும் நிறுவனத்தின் மூத்த விரிவுரையாளர் முனைவர் மிரியம் பிராட்லி Dr. Miriam Bradley , Senior Lecturer in humanitarian studies at the University of Manchester's Humanitarian and Conflict Response Institute) பாலஸ்தீனம் மற்றும் மியான்மார் ரோஹிங்கியா முஸ்லீம்களைப் போல சிங்களக் காதையர்களால் இனப்படுகொலைக்கு உள்ளான பல்லாயிரக் கணக்கான ஈழத் தமிழர்களின் அவல வாழ்வு குறித்துப் இத்தருணத்தில் நினைவுகூர்வது முக்கியம்.

அகதிகளாக இருப்பினும், மக்கள் அனைவரும் சமமானவர்கள் அல்ல. அவர்களிலும் பாகுபாடுகள் நிலவுகின்றன. இலங்கை, மியன்மார், காங்கோ சனநாயகக் குடியரசு ஆகிய நாடுகளின் குடிமக்களைக் காட்டிலும், ஸ்வீடன், நியூசிலாந்து மற்றும் அமெரிக்கக் குடிமக்களுக்கு மேலதிகமான வாழ்வாதாரங்களும், கூடுதல் சுதந்திரமும் இருக்கிறது. சனநாயகம் மற்றும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதைக் காட்டிலும், குடியரிமை மற்றும் எல்லைகள் போன்ற பல்வேறு நிலைகளில் சமத்துவமின்மை, அநீதி மற்றும் துன்பங்கள்தான் மேலதிகமாக நிலவுகின்றன.

புலம்பெயர்க் கட்டுப்பாடுகள்

ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றோர் நாட்டுக்குச் செல்பவர்கள் இருவகையினராக உள்ளனர். தாங்கள் தாக்கப்படுவதிலிருந்து அஞ்சி ஓடுபவர்கள் ஒரு வகையினர். பின் தங்கிய நாடுகளிலிருந்து வளமான வாழ்வை நாடி, தங்களது நாட்டிலிருந்து வேறோர் நாட்டிற்குக் குடிபெயர்ந்து செல்பவர்கள் மற்றோர் வகையினர். இப்படிப்பட்டவர்களுக்காகப் புலம்பெயர்க் கட்டுப்பாடுகள் என்பவை ஒப்பீட்டளவில் அண்மைக் காலத்தில்தான் உருவாக்கப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்கு முன்னால் மக்கள் தத்தம் நாடுகளின் எல்லைகளைத் தாண்டி புலம்பெயர்ந்து வருவதையும், நாடுகளுக்குள்ளேயே இடம்பெயர்ந்து செல்வதையும் கட்டுப்படுத்துவதற்காகப் பல்வேறு சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, சீனத் தொழிலாளர்கள் இடம்பெயர்ந்து தங்கள் நாட்டில் நுழைவதைத் தடுப்பதற்கு 1882 ஆம் ஆண்டில் “சீனர்களைத் தவிர்க்கும் சட்டம்” (Chinese Exclusion Act) அமெரிக்க அரசு கொண்டு வந்தது. குடிபெயர்ந்து வருபவர்கள் குறித்த நவீனக் கட்டுப்பாடுகளையும் அதன் மூலம் தொடங்கி வைத்தது. அதே போல் இந்தியாவிலிருந்து வரும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான கனடியர்களின் இனக்கசப்பினை ஈடு கட்ட, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கனடா குடியரிமைக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது. ஐரோப்பியர்கள் அல்லாதவர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் நுழைவதைத் தடுக்க “வெள்ளை ஆஸ்திரேலியா” கொள்கை (White Australia policy) உருவாக்கப் பட்டது. 1890 முதல் 1950 வரை ஆஸ்திரேலியாவின் அனைத்து அரசுகளும், முக்கிய அரசியல் கட்சிகளும் அதை ஆதரித்தன. அதே போல் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் யூதக் குடியேறிகள், தாங்கள் துன்புறுத்தப் படுவதிலிருந்து தப்பிக்க ஐக்கியப் பேரரசுக்குள் (United Kingdom) நுழைய முயன்றனர். இதைக் கட்டுப்படுத்த முதன்முதலாக 1905 “அந்நியர்கள் சட்டம்” (Aliens Act) கொண்டு வரப்பட்டது. அதேபோல் காமன்வெல்த் நாடுகளிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வருபவர்களைத்

தடுக்கும் தீவிரமான கட்டுப்பாடுகள் 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்தது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகுதான் பெரும்பாலான நாடுகள் விடுதலை அடைந்தன. எனவே காலனிய மற்றும் காமன்வெல்த் நாடுகளிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கரிபியன், ஆப்பிரிக்கா மற்றும் தெற்காசிய நாடுகளிலிருந்து ஐக்கியப் பேரரசுக்கு (UK) வரத் தொடங்கினர். விளைவாக, கறுப்பு மற்றும் பழுப்பு நிறக் காமன்வெல்த் மக்களைத் தடுப்பதற்குப் பிரித்தானிய அரசு குடியேற்ற மற்றும் தேசியச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தது. இப்படி இனவழியிலான கட்டுப்பாடுகள் பற்பல நாடுகளில் நடைமுறைப் படுத்தப் படுகின்றன.

தமிழர்கள் பெயர்வு

இந்தப் பின்னணியில்தான் தமிழர்களது இடப்பெயர்வு / புலப்பெயர்வு ஆகியவற்றைக் காண வேண்டியுள்ளது. 1876 ஆம் ஆண்டில் உண்டான பெரும் பஞ்சத்தின் காரணமாக அரசியல் மற்றும் பொருளியல் ரீதியில் தமிழகம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. இந்த ஏழ்மையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பிரிட்டன், பல நாடுகளிலுமுள்ள தனக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களில் வேலை செய்யத் தமிழ்த் தொழிலாளிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென் ஆப்ரிக்கா, மியன்மார், மொரிஷியஸ், கென்யா, டான்சானியா, பிஜி, இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட தமிழர்கள் பட்ட துன்பங்களுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும் அளவே இல்லை. ஆனால், தமிழர்கள் சிந்திய கண்ணீர்க் கதைகள், காற்றில் கலந்து மறைந்தே போய் விட்டது. பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ்மக்களின் அளவற்ற சோகம் வரலாற்றில் பெருமளவு பதிவிடப் படவேயில்லை.

சயாம் மரண இரயில்பாதை

அதன் ஒரு சிறு அங்கம்தான் சயாம் (தாய்லாந்து) நாட்டிலிருந்து பர்மா (மியன்மார்) வரையிலான இரயில்பாதை அமைக்கும் திட்டம். 1942 செப்டம்பர் 16 ஆம் நாளிலிருந்து 16 மாதங்களுக்குள் அந்த இரயில்பாதை அமைத்து முடிக்கப்பட வேண்டும் என ஜப்பான் அரசு கட்டளையிட்டது. இதற்காகச் சுரங்கம் வெட்டுதல், மண் அள்ளுதல் போன்ற கடினமான உடல் உழைப்புப் பணிகள் செய்வதற்கு ஏற்கெனவே மலேயாவிலுள்ள தேயிலைத் தோட்டத் தமிழ்த் தொழிலாளிகளைக் கட்டாயப்படுத்தினர். அவ்வாறு கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களில் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேலானவர்கள் தமிழர்கள் எனத் தோராயமாகக் கணக்கிடப் படுகிறது. இவர்களைத் தவிர, சயாமியர் மற்றும் மலாய் இனத்தவர்களும் கணிசமான அளவில் இப்பணிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டனர். சயாம் இரயில் பாதை போட ஆட்களைத் தேடி ஜப்பானிய இராணுவத்தினர்

வேட்டை நாய்களைப் போல அலைந்து கொண்டிருந்தனர். இராணுவத்தினரிடமிருந்து தங்களது ஆண் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற அவர்களுக்குச் சேலை கட்டி, பொட்டிட்டுப் பெண் வேடம் போட்டு வைத்தனர் பல தமிழ்த் தாய்மார்கள். சயாமுக்குப் போய்ச் சாவதை விட, காட்டுக்குள் போய்த் தலைமறைமாக வாழ்வது உத்தமம் எனக் கருதித் தங்களது பிள்ளைகளைக் காட்டிற்கு விரட்டிய பெற்றோர்கள் பலர் இருந்தனர்.

இரயில் பாதை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்ட தொழிலாளிகளுக்கு மருத்துவம், உணவு, தங்குமிடம் ஆகியவை போதிய அளவு வழங்கப்படவில்லை. நோய்வாய்ப்பட்டால் அவர்களைக் குடிசைகளில் அனாதையாகக் கிடத்தி விட்டு, மற்றவர்கள் சென்று விடுவார்கள். தனித்து விடப்பட்ட நோயாளிகளுக்குச் சாவதைத் தவிர, வேறு வழியில்லை. இரயில் பாதை அமைக்கும் பணியில் சரிவர வேலை செய்யாமல் இருந்தாலோ, தப்பிக்க முயன்றாலோ அவர்கள் ஜப்பானிய இராணுவத்தினரால் இரக்கமின்றி உடனடியாகச் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டனர். இராணுவத்தினரின் கொடிய சித்திரவதைகளுக்கு அஞ்சி நதியில் குதித்து மாண்டவர் பலர். இப்படிச் சொல்லித் தீராத இன்னல்களை அனுபவித்த தமிழர்கள் எதிர்கொண்ட உயிரிழப்பு, உறவிழப்பு, பொருளிழப்பு போன்றவை வரலாற்றில் உரிய முறையில் பதிவாகவில்லை. சயாம் மரண இரயில் பாதை அமைப்பதில் தாங்கள் பாதிக்கப்பட்ட வரலாற்றை ஆங்கிலேயர்கள் "The Bridge on the River Kwai" என்ற பெயரில் திரைப்படமாக எடுத்துப் பல்லாண்டுளுக்கு முன்பே ஆவணப்படுத்தி விட்டனர். ஆனால் தமிழர்களது தியாகத்திற்கு ஆறுதலோ, அங்கீகாரமோ கிடைக்கவில்லை. இந்த அமர காவியம் குறித்துத் தமிழில் ஒன்றிரண்டு நூல்களே வந்துள்ளன என்பது பெரும் துயரச் செய்தியாகும்.

தென் ஆப்பிரிக்கத் தமிழர்கள்

இதே போன்றதுதான் தென் ஆப்பிரிக்கத் தமிழர்களது வாழ்வும். 1844ல் அடிமை வணிகத்தை இந்தியாவில் தடை செய்தது இங்கிலாந்து அரசு. எனவே ஒப்பந்த அடிப்படையில் கூலிக்குத் தொழிலாளர்கள் கப்பலேற்றி அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். புதிய வாழ்வு கிடைக்கும் எனும் கங்காணிகளின் பசப்பு வார்த்தைகளை நம்பி, பெரும் எண்ணிக்கையிலான தமிழர்கள் கூலி வேலைக்குச் சென்றனர். எதைச் செய்தால் தனது பசி நீங்கும் எனும் கையறு நிலையில் அப்பொழுது தமிழ்த்தொழிலாளிகள் வாடி நின்றனர். இது குறித்துத் "துன்பக் கேணி" எனும் கதையில் புதுமைப்பித்தன் அவர்களும் தேயிலைத் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் துன்பியல் வாழ்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். "பறைச்சேரியில்,

தேயிலைத் தோட்டம் இவ்வலக வாழ்க்கையில் மோட்சம் போலத் தோன்றியது. திரைகடல் ஓடியாவது திரவியம் தேட வேண்டுமாமே? அதற்காகத் திரை கடலோடிச் சுதந்திரத்தைப் பயணம் வைத்தால் என்ன? கடைசியிலாவது ஏதாவது மொத்தமாகக் கொண்டு வரலாமே!" என அவரது சிறுகதைப் பாத்திரம் கூறுவது. அன்றைய தமிழர்களின் வறுமை நிலையைச்சுட்டிக் காட்டுகிறது.

"1834 முதல் 1940 வரை 2.8 கோடி இந்தியர்கள் குடிபெயர்ந்தார்கள் என்றும், (இவர்களில் கணிசமானவர்கள் ஒப்பந்தக் கூலிகள் என்றும்) மூன்றில் ஒரு பகுதியினரேனும் தமிழர் என்றும் வரலாற்று ஆய்வாளர் சுனில் அம்ரித் கணக்கிடுகிறார். குடியேறியவர்களில் 60 முதல் 70 இலட்சம் மக்கள் வரை . புகலிடத்திலேயே தங்கிவிட்டனர். 1834 முதல் மொர்சியஸ், பிஜி, இலங்கை, மலேயா, பிரிட்டிஷ் கயானா ஆகியவற்றிற்கு ஒப்பந்தக் கூலிகளாகச் சென்ற தமிழர்கள், 1860 முதல் தென்னாப்பிரிக்காவுக்குக் குடிபெயரலானார்கள். சென்னைத் துறைமுகம் இதற்கான முதன்மையான வாயிலாக இருந்தது.முதல் உலகப்போர் காலகட்டத்தில் ஏறத்தாழ ஒன்றரை இலட்சம் இந்தியர்கள் தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்திருக்கலாம் என்பது ஒரு கணக்கு. .இதில் ஒரு இலட்சம் பேர் ஒப்பந்தக் கூலி முறையின்படி வந்தவர்களின் வழித்தோன்றல்கள். இவர்களுள் சரிபாதியேனும் தமிழர்கள் . டர்பன் நகரத்தில்தான் தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்தார்கள். பலப் பல சாதிப்பட்டப் பெயர்களுடன் பல்வேறு தமிழர்கள் அங்கு குழுமியிருந்தாலும், கணிசமான எண்ணிக்கையில் பட்டியலினச் சாதியினர் இருந்தனர். தாயகத்தின் சாதி ஒடுக்குமுறையில் இருந்து தப்பி வேறு அடையாளத்துடன் புது வாழ்வு தொடங்குவதற்குக் குடிபெயர்வு ஒரு வழியாக இருந்தது " என ஆய்வாளர் ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி குறிப்பிடுகிறார்.

தென் ஆப்பிரிக்காவின் தடைகள்

1860 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமிழர்கள் தென் ஆப்பிரிக்காவிற்கு வந்து சேர்ந்தனர். மிகவும் சொற்பமான ஊதியம். ஆனால் எவ்வித சுதந்திரமோ, உரிமையோ கிடையாது. இங்கும் தாங்கள் கண்ட கனவு வாழ்வு கிட்டவில்லை என்பதறிந்து தமிழர்கள் குமுறினர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் 1893 ஆம் ஆண்டு காந்தியார் ஒரு வழக்கில் வாதாடுவதற்காகத் தென் ஆப்பிரிக்கா வந்தடைந்தார். அப்பொழுது அங்குள்ள இரயிலில் பயணிப்பதற்காக முதல் வகுப்புப் பெட்டியில் சீட்டு வாங்கி, அதில் ஏற முயன்றபோது கருப்பினத்தவர் என்ற காரணத்தால் இரயிலிலிருந்து அவர் வெளியே தள்ளப் பட்டார். மேலும் அங்குள்ள இந்தியர்களுக்கு இழைக்கப்படும் பல்வேறு கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடத் தொடங்கினார்.

இந்தியர்களுக்கு எதிரான சூழ்நிலை அப்பொழுது உச்ச கட்டத்தில்

இருந்தது. அனுமதியின்றி குறிப்பிட்ட பகுதிக்குள் அவர்கள் நுழைய முடியாது. வெள்ளை இனத்தவருடன் எங்கும் சமமாக அமர முடியாது. அவர்களுடன் பள்ளியில் குழந்தைகள் படிக்க முடியாது. அவர்கள் வாழும் இடம் சுகாதாரமற்ற சேரிகளாகத்தான் இருந்தது. அவர்களுக்கு வாக்குரிமையும் மறுக்கப் பட்டது. கிருத்துவ மதச் சடங்குப்படி நடக்கும் திருமணங்கள்தான் பதிவு செய்யப்படும். இந்துக்களின் திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படாததால், அவை செல்லுபடி ஆகாது என உயர்நீதிமன்றமே தீர்ப்பு வழங்கி யிருந்தது. இதனால் இந்துக் குழந்தைகளுக்கு வாரிசு உரிமையும் மறுக்கப்பட்டது. மேலும் இந்தியர்களுக்குக் கூடுதல் வரியும் விதிக்கப்பட்டது.

எனவே தென் ஆப்பிரிக்க இந்தியர்களின் உரிமைக்காகக் காந்தியார் தனது போராட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்தினார். குறிப்பாக 1913 ஆம் ஆண்டில் வோல்க்ரஸ்ட் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தை (Volkrust Satyagraha) அவர் தொடங்கினார்.

தில்லையாடி வள்ளியம்மை

இப்போராட்டத்தில் தீவிரமாகப் பங்கெடுத்தவர்தான் தில்லையாடி வள்ளியம்மை (22/02/1898-22/02/1914) மயிலாடுதுறைக்கு அருகிலிருக்கும் தில்லையாடி எனும் சிற்றூரைச் சார்ந்த முனுசாமி முதலியார் மற்றும் மங்களத்தம்மாள் ஆகியோர் இவரது பெற்றோர் ஆவர். பிரித்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில் முனுசாமி அவர்கள் தென் ஆப்பிரிக்கா சென்று ஜோகனஸ் பார்க் எனும் இடத்தில் சிறு வணிகம் தொடங்கினார். அங்குதான் வள்ளியம்மை பிறந்தார். சிறுமி ஆனாலும் தென்னாப்பிரிக்க வெள்ளையர்களை எதிர்த்த போராட்டங்களில் அர்ப்பணிப்புடன் பங்கேற்றார். கஸ்தூரிபாய் தலைமையிலான பெண்கள் அணியில் தீவிரமாகப் போராடியதால், இவர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். பிறகு இளம் வயது காரணத்தால், சலுகை அடிப்படையில் அவர் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப் பட்டார். ஆனால் வள்ளியம்மை அந்தச் சலுகையை மறுத்துவிட்டுத் தண்டனைக் காலம் முடிந்த பிறகே விடுதலை பெற்று வெளியேவந்தார்.

சிறை வாழ்வு அவரது உடல் நிலையைக் கடுமையாக பாதித்ததால், இளம் வயதிலேயே மரணத்தைத் தழுவினர். "பலன் ஏதும் கருகாமல் தென்னாப்பிரிக்காவில் தியாகம் செய்து வெற்றி கண்ட சிறுமி தில்லையாடி வள்ளியம்மைதான் எனக்கு முதன்முதலில் விடுதலை உணர்வை ஊட்டிய பெருமைக்குரியவர் " என்றும், "இந்தியா உள்ள வரையில் தென் ஆப்பிரிக்கச் சத்தியாகிரக வரலாற்றில் வள்ளியம்மையின் பெயர் நீங்கா இடம்பெற்றிருக்கும் "

எனவும் காந்தியார் தில்லையாடி வள்ளியம்மையின் தியாகத்தைப் புகழ்ந்து போற்றினார்.

வ.உ.சி.அவர்களும் தென் ஆப்பிரிக்கத் தமிழர்களும்

வள்ளியம்மை மட்டுமல்ல, தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்த தமிழர்கள் தமிழகத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பெரும் பங்காற்றி உள்ளதை வரலாறு பதிவு செய்கிறது. இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் வ.உ. சிதம்பரனார் அவர்களின் தியாகத்திற்கு ஈடு இணை எதுவுமில்லை என்பதை அனைவரும் அறிவர். ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்துப் போராடிய கப்பலோட்டிய தமிழன், அதற்காகத் தந்த விலை மிக மிகப் பெரியது. தனது சொத்துக்களையும் வழக்கறிஞர் பணியையும் விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக இழந்தது மட்டுமல்லாமல், இரட்டை ஆயுள் தண்டனை பெற்றுச் சிறையில் கடும் சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளானார். சிறையிலிருக்கும் பொழுதும், சிறையிலிருந்து வெளிவந்த பிறகும் தியாக வேங்கை சிதம்பரனாருக்கு உற்றுழி உதவியும், உறுபொருள் ஈந்தும் உதவியவர்கள் தென் ஆப்பிரிக்கத் தமிழர்கள்தான் என்பதைத் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் ஒரு போதும் மறக்கலாகாது.

குறிப்பாகத் தென் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்த சுவாமி வள்ளிநாயகம் அவர்களும், அவர் மூலம் அறிமுகமான வேதியப் பிள்ளை மற்றும் விருத்தாசலம் பிள்ளை ஆகியோரும் சொல்லொணா வறுமையில் வாடிய சிதம்பரனாரின் துணைவியார் மீனாட்சி அம்மையாருக்குத் தென் ஆப்பிரிக்கத் தமிழர்களிடம் நன்கொடை திரட்டி, அதை வ.உ.சி. அவர்களின் குடும்பத்திற்குத் தொடர்ந்து அனுப்பி வந்தனர். இதனைப் பெற்ற மீனாட்சி அம்மாள் நன்கொடையாளர்களின் பட்டியலையும் தமது நன்றியறிவிப்பையும் "சுதேச மித்திரன் " ",இந்தியா " முதலான இதழ்களில் வெளியிட்டார். அதே போல் தன்னை வாட்டி வதைத்த கொடும் சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்று வந்த வ.உ.சி. அவர்கள் தனது நூல்களுக்குத் தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்து பொருள் உதவி செய்த தமிழ்ச் சகோதரர்களின் பெயர்களை வெளியிட்டுத் தனது நன்றியை தெரிவித்தார். தமிழகத் தமிழர்கள் வ.உ.சி. அவர்களுக்கு உதவவில்லை எனினும், தென் ஆப்பிரிக்கா வாழ் தமிழர்கள் வ உ சி அவர்களுக்கு இறுதிவரை உதவி வந்தனர் என்பது வரலாற்றில் பொறிக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான செய்தியாகும்.

பீஜித்தீவினிலே....

ஆஸ்திரேலியாவின் கிழக்கில் தென் பசிபிக் பெருங்கடலில் சிதறி கிடைக்கும் 300 தீவுக் கூட்டங்களைத்தான் பீஜித் தீவுகள் என அழைக்கிறோம். 1879-1916 ஆண்டுகளுக்கிடையே கங்காணிகள்

மூலம் 65,000 இந்தியத் தொழிலாளர்கள் பீஜித் தீவுகளுக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் தமிழர்கள் . கரும்புத் தோட்டத்தில் கடுமையான உடலுழைப்புப் பணி. ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் சொல்வதுதான் சட்டம். அதை யாரும் மீற முடியாது. கொடுக்கப்பட்ட கடினமான வேலையைச் செய்யாதவர்களுக்குத் தண்டனை கடுமையாக இருக்கும்.. இழிவான வசவு , குறைந்த கூலி, அபராதம், என்பதிலிருந்து அடி உதை வரை அந்தக் கொடுமை நீளும்.

பீஜித் தீவில் இருந்த கரும்புத் தோட்டங்கள் அனைத்தும் சி எஸ் ஆர் எனும் ஆஸ்திரேலிய நிறுவனத்திற்கு சொந்தமானவை. அந்த நிறுவனத்தின் போக்கு சிறிதும் மனிதநேயமற்றது. "ஆறு மாத காலம் கரும்பை அரைத்துப் பிழிகிறார்கள். ஆனால் ஆண்டு முழுவதும் சி எஸ் ஆர் நிறுவனம் இந்தியர்களை அரைத்துப் பிழிகிறது" எனக் கூறப்படும் அளவுக்கு அவ்வளவு கடுமையான ஓய்வு ஒழிவுற்ற உழைப்பு. இதில் பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் விலக்கு இல்லை. இந்தக் கொடுமையைத்தான் "பீஜித் தீவினிலே" என்ற கவிதையில் பாரதி சுட்டிக்காட்டி வருந்தினார்.

கரும்புத் தோட்டத்திலே-அவர்

**கால்களும் கைகளும் சோர்ந்து விழும்படி
வருந்துகின்றனரே!**

பெண்ணென்று சொல்லிடினோ-ஒரு

**பேயும் இரங்கும் என்பார்;தெய்வமே! நினைது
எண்ணம் இரங்காதோ?-அந்த**

ஏழைகள் அங்கு சொரியுங் கண்ணீர்வெறும்

மண்ணிற் கலந்திடுமோ ? - தெற்கு

மாகடலுக்கு நடுவினிலே, அங்கோர்

கண்ணற்ற தீவினிலே-தனிக்

காட்டினிற்பெண்கள் புழுங்குகின்றார்.

நாட்டை நினைப்பாரோ?-எந்த

நாளினிப் போயதைக் காண்பதென்றே அன்னை

வீட்டை நினைப்பாரோ? - அவர்

விம்மிவிம்மி விம்மிவிம்மியழுங் குரல்

கேட்டிருப்பாய் காற்றே-துன்பக்

கேணியிலே எங்கள் பெண்களழுத சொல்

மீட்டும் உரையாயோ?"

என நீளும் பாரதியின் கவிதை அயலக வாழ்வில் தமிழ் மக்கள் குறிப்பாகப் பெண்கள் பட்ட சித்திரவதைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

பழங்காலத் தமிழர் வணிகம்

தென் ஆப்பிரிக்கா / இலங்கை / மலேசியா / மியன்மார் / பீஜித்தீவுகள் எனச் சென்ற இடமெல்லாம் தமிழ்மக்கள் அளவற்ற துன்பங்களை எதிர்கொண்டனர் என்பது வரலாறு. ஆனால் இது வரலாற்றின் ஒரு பக்கம்தான். மற்றுமோர் பக்கமும் உண்டு. அது மிகவும் செல்வாக்கான பக்கமாகும். அதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுத்தான் பழந்தமிழகத்தின் கடல் வணிகம். குறிப்பாக முசிறி அலெக்சாண்ட்ரியா ஒப்பந்தம் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

முசிறியில் வாழ்ந்த தமிழ் வணிகன் ஒருவனுக்கும் எகிப்து நாட்டின் அலெக்சாண்ட்ரியா நகரில் வாழ்ந்த கிரேக்க வணிகன் ஒருவனுக்கும் இடையே கி.பி. 150 வாக்கில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முசிறி ஒப்பந்தம் எனும் வணிக ஒப்பந்தம் பழந்தமிழர் வணிகத்தின் அளவினையும் தன்மையையும் உணர்ந்து கொள்ள நமக்கு கிடைத்துள்ள மிகப்பெரிய சான்றாகும்.

ஆஸ்டிரியா நாட்டு வியன்னா நகரிலுள்ள அருங்காட்சியகத்தில் இந்த ஒப்பந்தச் சுவடி இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு தமிழ் வணிகன் ஒரு கப்பலில் ஒரு தடவை ஏற்றுமதி செய்த வணிகப் பொருள்களின் பண மதிப்பீடு என்பது சுமார் மூன்று கோடி கிராம் வெள்ளியின் எடைக்கு ஈடானது.

இன்றைய வெள்ளி விலையில் கணக்கிட்டால் அந்த வணிகப் பொருட்களின் மதிப்பு ரூபாய் 240 கோடியாகிறது. இதைப் போன்று நூற்றுக்கணக்கான கப்பல்களில் பல வணிகர்கள் மூலம் ரோமுக்கு ஏற்றுமதி நடந்துள்ளதை அறிய வருகிறோம். எகிப்து தவிர அதிக அளவில் கிழக்குத் நாடுகளுக்கு தமிழகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி நடந்துள்ளது. அலெக்சாண்ட்ரியா நகரை அடைவது வரை இந்த ஏற்றுமதிப் பொருள்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது குறித்து முன்பக்கத்திலும், பொருட்களின் அளவு குறித்துப் பின்பக்கத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட ஆறு பொதிகளில், மூன்று பொதிகளில் காணப்படும் பொருள்கள் குறித்து மட்டுமே தகவல் கிடைக்கிறது. மீதித் தரவுகள் சிதைந்து போய் உள்ளன. இப்பொருட்களின் மதிப்பு அன்று நைல் நதியின் பாசனப்பிடிப்புப் பகுதியில் 2,400 ஏக்கர் வளமான நிலத்தை வாங்குவதற்கு இணையானது. இப்பொருள்கள் ஹெர்மபோலன் (Hermopolitan) என்ற பெயர் கொண்ட கப்பலில் எடுத்துச் செல்லப் பட்டுள்ளது. இது வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

எனவே ஒரு காலத்தில் மிகுந்த வளத்தோடு வாழ்ந்த

தமிழர்கள், பிற்காலத்தில் பற்பல நாடுகளுக்குக் கூலிகளாகப் போய் சொல்லொணாத் துயரத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர் என அறிய வருகிறோம்.

ஐ.நா.அகதிகள் ஆணையம்

காலமாற்றத்தில் புலம்பெயர்தலில் பிழைப்புத் தேடிச் செல்வது என்பது ஒரு வகையாகவும், தன்னை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்காகச் செல்வது மற்றொரு வகையாகவும் பிரிந்து இரண்டு நிலைகள் உருவாயின. இதில் முதல்வகையினர் மிகவும் ஏழ்மை . நிலையிலுள்ள அடிப்படை வர்க்கத்தினராகவும், இரண்டாம் வகையினர் நடுத்தர வர்க்கத்தினராகவும் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பற்பல நாடுகளுக்குப் பிழைப்புத் தேடிச் செல்வோர் அதிகரித்த காரணத்தால், வளம் மிக்க நாடுகள் இப்படிப்பட்ட அகதிகளைக் கட்டுப்படுத்த பல்வேறு தடைகளை விதிக்கத் தொடங்கின. புகலிடம் கோரும் உரிமை இருதரப்பினருக்கும் மறுக்கப்படும் சூழல் உருவாகியது. இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவாக இத்தகைய தடைகள் மேலும் தீவிரமடைந்தன. எனவே இத்தகைய இடர்களைக் களையும் பொருட்டு ஐக்கிய நாடுகள் பொது அவையின் முன்முயற்சியால் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது.

1950 திசம்பர் 14ஆம் நாள் இந்த ஆணையம் தனது சேவைகளைத் தொடங்கியது. ஐக்கிய நாடுகளின் அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையர் அலுவலகம் ஸ்விட்சர்லாந்தின் தலைநகராகிய ஜெனிவாவில் அமைந்துள்ளது. இதன் அலுவலகங்கள் 136 நாடுகளில் உள்ளன. இந்த ஆணையத்திற்கு இந்தியாவில் 11 இடங்களில் கிளை அலுவலகங்கள் உள்ளன. இந்தியத் தலைமையகம் புதுதில்லியில் அமைந்துள்ளது. ஆண்டுக்கு மூன்று முறை சர்வதேச அளவிலான ஒன்றுகூடலை இந்த ஆணையம் சுவிட்சர்லாந்தில் ஒருங்கிணைக்கிறது. இந்நிகழ்வில் அகதிகளின் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் சிவில் உரிமைகள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டு செயல் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப் படுகின்றன. இதில் ஐ.நா.வின் அலுவலர்களும், சர்வதேச அளவிலான சுதந்திரமான வல்லுநர்களும் பங்கேற்கின்றனர்.

தமது சொந்த நாட்டிலிருந்து வெளியேறி அல்லது வெளியேற்றப்பட்டு வரும் அகதிகளுக்குத் தங்குமிடம், உணவு ,மருந்து மற்றும் வாழ்வாதார உரிமைகளை இந்நிறுவனம் வழங்குகிறது. சிறந்த சேவையின் காரணமாக ஐ.நா. அகதிகளுக்கான உயர் ஆணையத்திற்கு 1954 மற்றும் 1981 ஆகிய ஆண்டுகளில் இருமுறை சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசு வழங்கப் பட்டுள்ளது.

1951 ஆம் ஆண்டின் அகதிகளுக்கான ஒப்பந்தத்திலும், 1967

ஆம் ஆண்டின் நெறிமுறைகளிலும் (Refugee Convention and Protocol) பல உலக நாடுகள் கையெழுத்திட்டும், ஏற்பிசைவு வழங்கியும் உள்ளன. ஆனால், கெடுவாய்ப்பாக இந்தியா இதில் இதுவரை கையெழுத்தும் இடவில்லை, ஏற்பிசைவும் (Ratification) வழங்கவில்லை. இதனால் இந்தியாவிற்கு வரும் அகதிகளுக்குப் போதிய உதவிகள் கிடைப்பதில்லை. மேலும் வழங்கப்படும் உதவிகளிலும் சமத்துவம் இருப்பதில்லை.

எடுத்துக்காட்டாக திபேத் அகதிகளுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் ஈழ அகதிகளுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. தவிர்வும், மதரீதியாகவும் அகதிகளிடையே பாகுபாடு காட்டப்படுகிறது.

அகதிகளின் உரிமைகள்

மனித நாகரிக வளர்ச்சிப் போக்கில் அகதிகளுக்கென பல்வேறு சனநாயக விழுமியங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அவை மேற்காண் சர்வதேச ஒப்பந்தத்தில் இணைக்கப் பட்டுள்ளன.

அதன்படி, ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் புகலிடம் கோரும் உரிமை உண்டு. அவர்கள் மீது உடல்ரீதியான வன்முறைகளை ஏவக்கூடாது. அவர்களுக்கான அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும். புகலிடம் கோரும்நாட்டில் அவர்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்று வரக்கூடிய உரிமை உண்டு. அவர்களுக்கு வேலை கோரும் உரிமை உண்டு. அமைப்புக்களை உருவாக்க அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. உறைவிடம் கோரும் உரிமையும் வழங்கப் பட்டுள்ளது. மேலும் அகதிகளின் விருப்பத்திற்கு மாறாக வலுக்கட்டாயமாக அவர்களை நாட்டிலிருந்து வெளியேற்ற யாருக்கும் உரிமை கிடையாது.

இவ்வகையான அகதிகளின் உரிமைகள் மீறப்பட்டால், அது குறித்த நிலவரத்தை அறிய உண்மை அறியும் குழுக்களை உருவாக்கவும், விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்து உரிய பரிந்துரைகள் வழங்கவும், நிலைமை மேம்பட உரிய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளவும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் வழிவகை செய்யப் பட்டுள்ளது.

இன்று உலகம் முழுவதும் 10 கோடிக்கும் மேலான அகதிகள் இருப்பதாகப் புள்ளி விவரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அரசுகளின் தோல்வியால்தான் அகதிகள் உருவாகின்றனர். தாங்கள் மகிழ்ந்து குலாவிய தாய்மண்ணை விட்டு வெளியேற எவர் ஒருவரும் விரும்ப மாட்டார்கள். எனவே அதற்கேற்ற மனித நேயம் மிக்க அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுச் சூழலை அரசுகள் உருவாக்க வேண்டும். அது ஒரு நீண்ட பயணம். அது நாட்டுப்பற்று மிக்க மக்கள் எழுச்சி மூலந்தான் சாத்தியப் படும் என்பதை வரலாறு நமக்குத் தொடர்ந்து உணர்த்துகிறது.

கட்டுரையாளர், புதுமலர் பதிப்பகத்தின் நிறுவனர் ஆவார். புதுமலர் பதிப்பகம் சார்பாக இதுவரை நாற்பதுக்கும் மேலான நூல்கள் அச்சிடப்பட்டு வெளியாகி உள்ளன. இதில் கட்டுரையாளரது ஏழு நூல்களும் அடங்கும். எழுத்தாளராகவும், மொழிப்பெயர்ப்பாளராகவும் விளங்கும் இவர் 'இடது' இதழின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பின் 'புதுமலர்' எனும் சமூக அரசியல் கலை இலக்கிய காலாண்டிதழின் ஆசிரியராகச் செயல்பட்டு வருகிறார்.

பார்வை நூல்கள்

(1) Against Borders - The case for Abolition
GRACIE MAE BRADLEY and LUKE DE NORONHA. VERSO,
LONDON.

(2) Red Pepper, Summer 2024.
To the four Winds, an article by
MIRIAM BRADLEY. Socialist Newspaper
(Publications Ltd) U.K.

(3) வ.உ.சி.யும் காந்தியும்
347 ரூபாய் 12 அணா
ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி
காலச்சுவடு பதிப்பகம்
நாகர்கோவில்.

(4) பாரதியார் கவிதைகள்
(ஏழாவது பதிப்பு)
பாரதி பதிப்பகம், சென்னை.

(5) தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம்,
முனைவர் கா. இராசன்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை.

(6) பழந்தமிழர் வணிகம்,
கணியன் பாலன்,
NCBH, சென்னை.

சீர் வாசகர் வட்டம் விருது விழா 2024

சீர் வாசகர் வட்டத்தின் கலை இலக்கிய விருது விழா கோவை மாருதி அரங்கில் அண்மையில் நடைபெற்றது.

நிகர் கலைக்கூடத்தின் இளந்தோழர்களின் பறை முழக்கம் அரங்கை அதிரச் செய்தது. பறை இசைத்தாடிய 18 கலைஞர்களுக்கும் 'நாளை விடியும்' இதழ் ஆசிரியர் (திருச்சி) அரசெழிலன் அவர்கள் 15 குறுநூல்கள் கொண்ட நூற்கட்டை நினைவுப்பரிசாக வழங்கினார்.

இதுவரையிலான சீர் வாசகர் வட்டத்தின் பதிப்புப் பணிகள் காணொலி வடிவில் அரங்கில் ஒளிபரப்பப்பட்டது. அதில் நூல்களின் உருவாக்கம் அச்சகத்தில் எவ்வாறு தயாராகிறது என்பதும், அதில் அச்சக ஊழியர்களின் உழைப்பு இடம் பெற்றிருந்ததும் பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்தது.

சீர் வாசகர் வட்டத்தின் நோக்கம் குறித்தும், பயணிக்கும் திசைவழி குறித்தும், இவ்விருது குறித்தும் கவிஞர் தம்பி அவர்கள் சுருக்கமாக எடுத்துரைத்தார்.

'மானுடம் தழுவிய சக பயணி' என்ற பெயரில் தோழர் தினேஷ் அவர்கள் இயக்கிய விருதாளர் குறித்த ஒரு மணி நேர ஆவணப்படம் ஒளிபரப்பானது. கவிதை வாசிப்பு, நிழலுரு பின்னணி காட்சிகள், பாடல் என்று சலிப்பு ஏற்படாவண்ணம் ஆவணப்படம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. ஆய்வறிஞர் பொதியவெற்பன் அவர்களின் அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலான சமூகப்பயணத்தை மிகச்சிறப்பாக ஆவணப்படம் வெளிப்படுத்தி இருந்தது. மௌலி அவர்கள் ஒளிப்பதிவு செய்யக் கார்த்திக் அவர்கள் அற்புதமாகப் படத்தொகுப்புச் செய்திருந்தார். பெரிய உழைப்பு. ஆவணப்படம் பார்க்கிறோம் என்ற உணர்வே இல்லாத அளவுக்கு விறுவிறுப்பாக அது அமைந்திருந்தது.. உதிரி நாடக நிலம் விஜயகுமார் அவர்கள் இசை அமைத்திருந்தார்.

பின்னர் 'உதிரி' நாடக நிலம் குழுவினர் புதுமைப்பித்தனின் 'கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும்' சிறுகதையை நாடகமாக்கினர்.

மிகச் சிறப்பான நிகழ்வாக அது அமைந்தது.

நாடகக் கலைஞர்களுக்குத் தந்தை பெரியார் திராவிடர் கழகத்தின் பொதுச்செயலாளர் தோழர் கு. இராமகிருட்டிணன் அவர்கள் நினைவுப்பரிசுகளை வழங்கினார்.

சீர் இதழையும் சேர்த்து ஐந்து நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. 'நேத்தாஜீ முதல் பொதிகைச்சித்தர் வரை' எனும் பொதியவெற்பனுடனான இரா. விஜயன் அவர்களின் செவ்வி நூல், நிகழ்வுக்கு வருகை தந்த அனைவருக்கும் வழங்கப்பட்டது. ஐந்து நூல்களையும் வாசகர்களே வெளியிடவும் பெற்றுக் கொள்ளவுமாக அமைந்தது மிகவும் சிறப்பு. அதிலும் சரிபாதி பெண்கள் என்பது மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும்.

பின்னர் எழுத்தாளர் ஜமால்ன் அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்க, "புதுமலர்" இதழாசிரியர் கண. குறிஞ்சி அவர்கள் தலைமையுரை ஆற்றிப் பொதியவெற்பன் அவர்களுக்குச் சீர் வாசகர் வட்ட விருதை வழங்கினார். விருதாளரின் குடும்பத்தினர் அனைவரும் அதில் பங்கேற்றனர். பேராசிரியர் கண்ணம்மாள் மனோகரன் தலைமையில் சீர் உறுப்பினர்கள், விருதுத் தொகையான ஒரு இலட்சம் ரூபாயைப் பணமுடிப்பாக விருதாளரிடம் வழங்கினர்.

இறுதியாக எழுத்தாளர் பொதியவெற்பன் அவர்கள் ஏற்புரை வழங்கினார். மிகமிகச் சுருக்கமாகத் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களைக் கொண்ட உரையாக அது அமைந்தது. இறுதியாக ஒரு பாடலோடு அவர் உரையை முடித்தார்.

அறிவிக்கப்பட்ட நேரத்தில் தொடங்கி உரிய நேரத்தில் விழா நடந்து முடிந்தது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. அது மட்டுமல்லாமல், சீர் வாசகர் வட்டத்தின் விருது வழங்கும் விழா, அனைத்து வகையிலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது வெகுசிறப்பு . சீர் வாசகர் வட்டத்தின் விருது, எதிர்வரும் காலத்தில் தமிழின் மதிப்பு மிக்க விருதாக உயரும் என்ற நம்பிக்கையை இவ்விழா உருவாக்கியது.

ஆய்வறிஞர் பொதியவெற்பன் நூல்கள்

தொகைநூல்கள் 14 .

கவிதை + பாடல்கள் = 1

கவிதாநிகழ்வு = 1

பொருள்கோளியல் = 1

புனைகதை ஆய்வுகள்: 3

கவிதையியல் மதிப்பீடுகள் = 2

வாழ்வியல்: 1

செவ்வி = 1

அரசியல் உரையாடல்கள் = 7

இறையியல் மெய்யியல் ஆய்வு: 2

இதழியல் பதிப்பியல் = 1

குறு நூல்கள் = 1

ஆக மொத்தம் 35 நூல்கள்

சீர் விருது வழங்கும் நிகழ்வு. பொதியவெற்பன், அவரது துணைவியார், கண.குறிஞ்சி, ஜமாலன் ஆகியோர்.

சீர் உறுப்பினர்கள் விருதுத் தொகை ஒரு இலட்ச ரூபாய் பணமுடிப்பாகப் பேராசிரியர் கண்ணம்மாள் மனோகரன் தலைமையில் வழங்கப்படும் நிகழ்வு

புதுமைப்பித்தன் சிறுகதையாகிய "கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும்" நாடகத்தில் ஒரு காட்சி

விருது வழங்கும் நிகழ்வு.

“அறிஞர் போற்றுதும்” வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதுவிழா.

பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்கள் பற்றிய விழாக் குறிப்பு-சென்னைப்பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் இலக்கியத்துறையின் தலைவராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றுள்ள வீ.அரசு அவர்கள் தஞ்சை நகருக்கு அருகில் ஒரு சிறிய கிராமத்தில் பிறந்து தஞ்சையில் பள்ளிக்கல்வியும் கல்லூரிக்கல்வியும் முடித்தவர்.சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் முதுகலை கற்று உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்.பேராசிரியராகவும் தமிழ் இலக்கியத்துறைத்தலைவராகவும் கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேல் ஆசிரியப்பணி ஆற்றியவர்.

இவர் வழக்கமான ஒரு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் அல்லர். கலாநிதி கைலாசபதி,கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் நா.வானமாமலை ஆகிய தமிழின் ஆய்வுலக முன்னோடிகளின் வழித்தோன்றலாகத் தன் ஆய்வுப்பாதையைச் சமைத்துக்கொண்டவர்.மிகவும் குறிப்பாகச் சொல்வதெனில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் அணுகுத்தோழமையாக அவருடைய இறுதிக்காலம் வரை அவரோடு இணைந்து பணியாற்றியவர்.கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் முன்னெடுத்த இலக்கியத்தின் வழி சமூகத்தையும் தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றையும் ஆராய்கின்ற பணியை அடுத்தடுத்த கட்டங்களுக்கு நகர்த்தியவர்.

தொகுத்துப் பதிப்பிக்கும் பணியில் இவர் அளவுக்கு உழைப்பைச் செலுத்திய இன்னொருவரைக் காண முடியாது.நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் இவரைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கும் இந்த வார்த்தைகள் அதற்குச் சான்று:

”தோழர் ப. ஜீவானந்தம் நூற்றாண்டு நினைவாக அவரது ஆக்கங்களைத் தொகுத்து ஜீவாவின் ஆக்கங்கள் (2007) என இரண்டு தொகுதிகளை வெளியிட்டோம். இதே நேரத்தில் ஜனசக்தி இதழ்களில் உள்ள தலையங்கங்களைத் (1937-1963) தொகுத்து இரண்டு தொகுதிகள் வெளியிட்டோம். இத்தொகுதிகளைப் பேராசிரியர் வீ. அரசு அவர்களே தொகுத்துப் பதிப்பித்தார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் செயல்பட்ட சென்னை இலெளகீக சங்கம் என்னும் அமைப்பின் இதழ்களான 'தத்துவ விவேசினி' மற்றும் அவ்விக்கத்தின் ஆங்கில இதழான 'The Thinker' ஆகியவற்றில் உள்ள ஆக்கங்களை ஆறு தொகுதிகளாகப் பேராசிரியர் வீ. அரசு பதிப்பித்தார். அந்தத் தொகுதிகளையும் எங்கள் நிறுவனமே வெளியிட்டது (2012). இதே ஆண்டில் அத்திப்பாக்கம் வெங்கடாசலனார் ஆக்கங்கள் திரட்டு என்ற அரிய தொகுப்பு நூலையும் நாங்கள் வெளியிட்டோம்.

எங்கள் நிறுவனத்தின் மாத இதழான உங்கள் நூலகத்தில்

அவ்வப்போது பேராசிரியர் கட்டுரைகளை எழுதி வருகிறார். அந்தக் கட்டுரைகள் சிலவற்றையும் வேறுசில கட்டுரைகளையும் எங்கள் நிறுவனம் வெளியிடும் குறுநூல் வரிசையில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். இந்த வகையில் ஏறக்குறைய பதினைந்து குறுநூல்களை வெளியிட்டோம். எங்கள் நிறுவனம் வெளியிட இருக்கும் 'அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள் திரட்டு' என்னும் சுமார் எழுபத்திஐந்து தொகுதிகளைப் பதிப்பிக்கும் பணியிலும் பல தோழர்களோடு இணைந்து செயல்பட்டு வருகிறார்.”

இவை மட்டுமன்றி மக்கள் தலைவர் வ.உ.சி.யின் படைப்புகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். நூறாண்டுத் தமிழ்ச்சிறுகதைகளையும் புதுமைப்பித்தன் கதைகளையும் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். பேரா.வீ.அரசு தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான பக்கங்கள் தமிழ்ச்சமூகத்துக்கு அவர் அளித்துள்ள மாபெரும் கொடை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கல்விப்புலத்துக்கு உள்ளேயும் ஊதியத்துக்கு வேலை பார்க்கும் ஒரு பேராசிரியராகத் தன்னைக் குறுக்கிக்கொள்ளாமல் உயர்கல்வியில் தமிழ்ப்பாடத்திட்டத்தில் அறிவியல்பூர்வமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தார்.பழமைவாதிகளின் எதிர்ப்பைக்கண்டு அஞ்சாமல் பாடத்திட்டத்தில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தார். **ஓர்மைத்தடம்** என்கிற நூலில் அவருடைய மாணவர்கள் பதிவு செய்துள்ள நேர்காணல்களில் இவை விரிவாக வெளிப்பட்டுள்ளன.

தன்னுடைய மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை வெளிக்கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக மேடை என்கிற அமைப்பை உருவாக்கித் தன் மாணவர்கள் தம் படைப்புகளை அரங்கேற்றச்செய்துள்ளார். பத்து ஆண்டுகளில் 70 தொகுப்புகளாக மாணவர் படைப்புகளைக் கொண்டு வந்துள்ளார்.மாற்று வெளி என்கிற ஆய்விதழ் இவரது மாபெரும் பங்களிப்பாகும்.ஆங்கிலத்தில் வெளியாகும் “செமினார்” இதழுக்கு இணையாக மாற்றுவெளியைக் கொண்டு வந்தார். ஒவ்வொரு இதழும் ஒரே ஒரு பொருண்மையிலான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வரும்படி வந்த அவ்விதழ் தமிழில் முன்னுதாரணம் இல்லாத இதழாகும்.இவர் அளவுக்குத் தன் மாணவர்களை முந்தியிருப்பச் செய்த பேராசிரியரைக் காண்பது அரிது.

இவர் மட்டும் சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்தவராக அல்லாமல் தன்னுடைய 300 மாணவர்களில் 50 பேருக்குமேல் சாதிமறுப்புத் திருமணம் செய்யத் தூண்டுகோலாக இருந்தவர் என்கிற ஒரு உண்மை போதும் இவர் எந்த அளவுக்குப் பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் சொந்த வாழ்வுக்கும் இடைவெளி இல்லாமல் வாழ்கிறார் என்பதற்கு.

தன் ஓய்வுக்காலப் பணப்பலன்களையெல்லாம் தன்னுடைய வீட்டில் நூலகம் அமைக்கவே செலவிட்டார். முப்பதாயிரத்துக்கும்

மேற்பட்ட நூல்களைக்கொண்ட அவரது சொந்த நூலகம் இன்று பலருக்கும் பயன்படும் வண்ணம் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. ரோஜா முத்தையா ஆய்வு நூலகத்துடன் தன்னுடைய நூலகத்தை இணையவழியில் இணைத்துப் பொதுமைப்படுத்தியுள்ளார்.

கல்விப்புலத்துக்கு உள்ளேயே முடங்கிப்போய் விடாமல் பல்வேறு பண்பாட்டு இயக்கங்களுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு முற்போக்கான சமூக மாற்றத்துக்காகப் பொதுவெளியில் நடக்கும் போராட்டங்களிலும் தன்னை இணைத்துக்கொள்கிறார்.

இவர் ஆய்வறிஞர்தான். ஆனால் ஆய்வறிஞர் மட்டுமாக இல்லை.

அவர் ஆற்றிய கல்விப்புலம் சார்ந்த பணிகள் இங்கு பட்டியலிடப்படுகின்றன. அவர் எழுதிய நூல்களை எண்ணிக்கை மிகுதி காரணமாகப் பட்டியலிடாமல் எண்ணிக்கை மட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது:

பணி-சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்-29 ஆண்டுகள் (பேராசிரியர்-16 ஆண்டுகள்)

கல்வி, நிருவாகப் பணி-சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

-பேராசிரியர்-தலைவர், தமிழ் இலக்கியத் துறை 16 ஆண்டுகள்

-ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்-3 ஆண்டுகள்

-பேரவை உறுப்பினர்-14 ஆண்டுகள்

கல்விக்குழு உறுப்பினர் 14 ஆண்டுகள்

-கல்லூரி நிர்வாகக்குழு-3 ஆண்டுகள்

-தலைவர், பாடத் திட்டக்குழு-14 ஆண்டுகள்

-பாட நூல் உருவாக்கும் குழு-3 ஆண்டுகள்

-உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் ஆய்வுக்குழு-20 ஆண்டுகள்

-பாடத்திட்டச் சீரமைப்புக்குழு சிறப்பு அழைப்பாளர்,

-மலேசியப் பல்கலைக்கழகம்-3 ஆண்டுகள்

-பாடத்திட்ட சீரமைப்புக்குழு சிறப்பு அழைப்பாளர்,

-கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை-3 ஆண்டுகள்

-ஆலோசனைக்குழு, நேஷனல் புக்ட்ரஸ்ட், இந்தியா

-ஆய்வுத் திட்டத் தேர்வாளர், பல்கலைக்கழக நிதி நல்கைக் குழு, புது தில்லி ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்,

-சாகித்திய அகாதமி ஆலோசனைக்குழு,

-தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனம்

ஆய்வு மேற்பார்வை

முனைவர் பட்ட ஆய்வு முடித்தவர்கள்-49

ஆய்வியல் நிறைஞர்(எம்.ஃபில்)-125

வெளியீடுகள் நூல்கள் 86

(குறு நூல்கள் 17; பதிப்பு நூல்கள் 69)

ஆய்வுக் கட்டுரைகள்-121

மெய் நிகர் காணொளி ஆய்வுரைகள்-64

கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள் வெளிநாடு-37; இந்தியா-82

பரிசுத் தேர்வுக்குழு உறுப்பினர் தமிழ்த் தோட்டம், கனடா பேரா. செல்வநாயகம் நினைவு விருது, இலங்கை நூல் வெளியீட்டாளர் விற்பனையாளர் சங்கம், தமிழ்நாடு சாகித்திய அகாதமி, புது தில்லி

கல்விப் பணி தொடர்பாகப் பயணம் செய்த நாடுகள் மலேசியா, சிங்கப்பூர், செக்கோஸ்லோவாக்கியா, இத்தாலி, இங்கிலாந்து, கனடா, சுவீட்சர்லாந்து, ஜெர்மனி, பிரான்சு, டென்மார்க், இரசியா, நெதர்லாந்து, இலங்கை, நேபாளம்.

அறிஞர்கள் மூலம்தான் சமூகத்தின் மனசாட்சி எப்பொழுதும் விழிப்புடன் இருக்கிறது: அத்தகைய அறிஞர்களைப் போற்றும் வண்ணம் உருவாக்கப்பட்டதுதான் "அறிஞர் போற்றும் " எனும் விருது. அறிவுத்தளத்தில் இயங்கும் ஆளுமைகளைப் பாராட்டும் பணியைச் சிரமேற்கொண்டு அவர்களுக்கு விருது வழங்கிவரும் திருச்சி எஸ்.ஆர்.வி. பள்ளியின் சமூக அக்கறை கொண்டாடத் தக்கது. அவ்வகையில் அப்பள்ளியின் சார்பாக 2024 செப்டம்பர் 14-ஆம் நாளன்று பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்களுக்கு "அறிஞர் போற்றுதும்" எனும் விருது வழங்கப்பட்டது.

அப்பொழுது பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்களின் வாழ்நாள் பெரும்பணி குறித்து விரிவாகப் பேசப்பட்டது

பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்களுக்கு விருது வழங்கல்

வீ.அரசு அவர்கள் ஏற்புரை

விழாவில் பங்கேற்ற ஆளுமைகள்

விழாவில் சிறார் இலக்கியத்திற்கான விருது பெற்ற இந்து தமிழ் இணைப்பு இதழாசிரியர் ஆதி வள்ளியப்பன் அவர்களுடன் பேரா. வீ.அரசு அவர்கள்

மக்கள் கலை இலக்கியக் கழக மாநாடு

"பாசிச எதிர்ப்பு சனநாயகக் கலை இலக்கிய முன்னணியை உருவாக்க வேண்டும்" மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் அறைகூவல்.

கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் சமூகப் பொறுப்பைத் தொடர்ந்து தொய்வுறாமல் வலியுறுத்தும் அமைப்பு மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் ஆகும். இதன் பத்தாவது மாநில மாநாடு 2024 அக்டோபர் ஆறாம் நாள் திருச்சியில் மக்கள் திரள் ஆதரவோடு மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது.

தோழர்கள் காளியப்பன், இராவணன், வழக்கறிஞர் இராஜா, லோகநாதன், சித்தார்த்தன், செல்வராஜ், அன்பு உள்ளிட்ட மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் மற்றும் தோழமை அமைப்புகளின் முன்னோடிகள் இம்மாநாட்டில் உரையாற்றினர். தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் தோழர் ஆதவன் தீட்சண்யா அவர்களும்,

ஊடகவியலாளர் தோழர் இந்திரக்குமார் தேரடி அவர்களும் தொடர்ந்து கருத்துரை வழங்கினர்.

ம.க.இ.க.கலைக்குழுவின் கலைநிகழ்ச்சியைத் தோழர் கோவன் அவர்கள் சிறப்பாக ஒருங்கிணைத்தார்.

மாநாட்டில் 18 தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டன. இஸ்ரேல் பாலஸ்தீனப் போரில் நீதியின் பக்கம் கலை இலக்கியவாதிகள் உள்ளிட்ட அனைவரும் ஒன்று திரள வேண்டும் எனவும், வல்லரசுகளின் அறமற்ற இத்தகைய போர்களுக்கு எதிராக இலக்கியங்கள் குரல் கொடுக்க வேண்டும் எனவும் இறுதித் தீர்மானம் வலியுறுத்தியது.

காவி இருளும், கார்ப்பரேட் சனாமியும் மக்களைச் சீரழித்து வரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகத்தின் இம்மாநாடு ஒரு நம்பிக்கைக் கீற்றாக ஒளிக்கிறது.

ம.க.இ.க. பொதுச் செயலாளர் கோவன் அவர்கள் கருத்துரை

தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் ஆதவன் தீட்சண்யா அவர்கள் கருத்துரை

ஊடகவியலாளர் இந்திர குமார் தேரடி அவர்கள் கருத்துரை

மக்கள் அதிகாரம் தமிழ்நாடு புதுச்சேரி பொதுச் செயலாளர் ராஜ் அவர்கள் வாழ்த்துரை

ம.க.இ.க. மாநிலப் பொருளாளர் சித்தார்த்தன் அவர்கள் தலைமை உரை.

பார்வையாளர்களில் ஒரு பகுதியினர்

இதழுக்கு ஆதரவு நல்கியோருக்கு நன்றி

பேரா.அரசு முருகு பாண்டியன்
காரைக்குடி

ரூ. 1,000

இரா.மருது பாண்டியன்
சென்னை

ரூ. 1000

புதுமலர் இதழ் கிடைக்கும் இடங்கள்

பாரதி புத்தகாலயம்,
சென்னை.

72995 79627

ஈரோடு.

92454 48353

டிஸ்கவரி புக் பேலஸ்
சென்னை.

87545 07070

பனுவல் புத்தக நிலையம்
சென்னை.

97890 09666

அருவி பொத்தக உலகம்
சென்னை

90929 48002

கலப்பை பதிப்பகம்
சென்னை

91504 48978

என் சி பி ஹெச்

கோவை.

94427 64286

ஈரோடு.

90475 71857

விஜயா பதிப்பகம்
கோவை.

90470 87058

எதிர் வெளியீடு
பொள்ளாச்சி

98650 05084

பாலம் புத்தக நிலையம்
சேலம்

94432 22007

"அகதி என்ற சொல்லை அகராதியிலிருந்து நீக்குவோம்"

